

NOVI GLASNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Danes smo vam, dragi bralci, pripravili precej zanimivih prispevkov. Tudi o starokopitnešem, ki mislijo, da je za podeželskega otroka dovolj, če zna pisati, zato, da bodo naši zanamci, listajoč po starih letnikih, vedeli, doklej se je Slovenec držala praznovernost.

Dogodek na Sladki gori nismo objavili zato, da bi morda dajal potuho tistim skrivnostni črni ženi, pa ne zato, ker bi bilo treba to neumnost jemati resno, bolj brati in tri osnovne računске operacije. O taki starokopitnosti, ki nas vse bolj tepe, bomo morali večkrat pisati. Morda kar prihodnjic.

Prihodnja številka, ki jo pripravljamo, bo zdebeljena, saj je pred vrati obrtni sejem. Tone Vrabi se je lotil poskakujočih cen ali o tem, kako s sto koraki zaslužiš jurja in več.

Vaš urednik

MOZIRJE

OB PRAZNIKU

Zopet se je zavrtilo leto in že smo pred praznovanjem občinskega praznika. Običaj je že, da ob tej priliki naredimo majhno bilanco naših uspehov, neuspehov, hotenj in prizadevanj. To je pravzaprav tudi prilika, da se poglobimo vase in se vprašamo kje smo na poti našega razvoja in kaj je potrebno zastaviti, da naš razvoj in njegova smer ne bosta prizadeta.

V uvodu je potrebno povedati še to, da praznujemo občani mozirske občine svoj praznik 12. septembra, to je na dan, ko je bila pred 31 leti osvobodjena celotna gornjesavinjska dolina.

Potem ko so štajerske narodnoosvobodilne enote izbojevale osvobodeno ozemlje na Pohorju in na Kozjanskem, je štab IV. operativne cone 11. septembra 1944 začel z ofenzivo na postojanke na mejnem območju med gornjo in spodnjo Savinjsko dolino. Slandrova brigada je naslednji dan ob pol šestih zvečer strla odpor najbolj utrjene postojanke na meji osvobodene ozemlja v Mozirju. Tomšičeva brigada je uničila postojanke v Smartnem ob Paki ter v Letušu, Zidanškova brigada III. brigada VDV, Vzhodnokoroški odred ter gojenci podoficirske šole pa so uspešno preprečili sovražniku, da bi poslal napadenim postojankam pomoč. Posebna nemška bojna skupina je iz Celja takoj po operaciji sicer udrla v Mozirje, toda že po dveh dneh se je morala umakniti.

Tako je tudi druga operacija na savinjskem območju odlično uspela. Sovražnik je imel spet hude izgube, narodnoosvobodilne enote pa so si spet pridobile bogat plen v orožju, strelivu in vojaški opremi. Najpomembnejši rezultat te operacije pa je bilo razširjenje osvobodjenega ozemlja. Enote IV. operativne cone so na zahodu premaknile njegovo mejo na linijo Bele vode — Soteska — Dobrovlje. Tako je bila osvobodjena vsa Gornja savinjska dolina, območje, ki obsega preko 500 m².

Ob letošnjem praznovanju predajamo svojemu namenu nekaj pomembnih objektov. Na Ljubnem ob Savinji je izgrajen prizidek šole in telovadnice, ter moderniziran stari del šole. Gre za investicijo v višini milijarde in 500.000 starih din. Ta sredstva so bila v celoti zbrana z referendumom. Ta kraj letos pridobiva še novo tovarno kovinarskih izdelkov, ki jo je izgradil SGP »Gradbenika Ljubno ob Savinji. Tudi v tem primeru gre za investicijo preko milijarde starih dinarjev.

Naša velika želja, da v letošnjem letu dokončamo cesto do Logarske doline se žal ni uresničila. Z deli pri modernizaciji te ceste nadaljujemo in bodo končana v prihodnjem letu. Ob letošnjem prazniku pa predajamo svojemu namenu modernizirani del ceste od Radmirja proti Gornjemu gradu. Moderniziranih je tudi nekaj kilometrov občinskih cest po posameznih krajih za katerih modernizacijo so sredstva zbrali občani sami.

Za preteklo leto je značilno široko in vsestransko prizadevanje vseh dejavnikov za realizacijo ustavnih določil, samoupravnemu in družbenemu dogovarjanju na vseh področjih delovanja in življenja. Prisotna je pospešena stanovanjska izgradnja družbenih stanovanj. Borba za stabilizacijo gospodarstva ima svoj odraz tudi pri nas. S sprejetjem stabilizacijskih programov so sicer odpadle nekatere investicije, ki smo jih sicer načrtovali za letošnje leto, ki pa bodo predmet prizadevanj v prihodnjih letih.

Glede na to, da se še vedno vozi na delo izven območja občine preko 800 občanov smo prisiljeni delovati v tej smeri, da zanje do zaključka planskega razdobja 1976 — 1980 odpremo še ta delovna mesta. Na območju občine je že danes odprtih preko 3400 delovnih mest. V gozdarstvu in kmetijstvu, kjer se zlasti v zadnjem srečujemo z velikimi problemi, so nadaljevali z razvojem v smeri nadaljnje modernizacije.

Se posebej je treba povedati da je zgrajenih precej kilometrov novih gozdnih cest in moderniziranih nekaj kmetij. Število teh bi lahko bilo večje v kolikor bi razpolagali z večjimi kreditnimi sredstvi.

Vlaganja v družbeni standard, izgradnjo stanovanj, modernizacijo cest in še marsikaj drugega bodo ustvarila takšne pogoje, ki bodo mladim omogočali obstanek v dolini. Se bi lahko naštevati, vendar nam prostor to ne dopušča. Naj opozorim le, da nas tudi v prihodnjem letu čakajo velike naloge, da izvršimo nadaljnji napredek in omogočimo dostojno in demokratično življenje vsem. V tem smislu iskrene čestitke ob letošnjem občinskem prazniku.

HUBERT HERCEK

ELKROJ V NAZARJIH — Tudi njegova pot je takšna kot jo je prehodil marsikateri kolektiv, ki je zrasel po vojni. Iz majhne obrtne delavnice, ki je imela sprva tri zaposlene, je nastalo moderno in sodobno opremljeno konfekcijsko podjetje, ki ima okoli 350-članski kolektiv. S svojimi izdelki, hlačami, se je uveljavilo doma in na tujem. Letos bodo sešili okoli pol milijona različnih hlač. Ob skrbi za čim boljše izpolnjevanje proizvodnih nalog pa niso pozabili na delovnega človeka. (Foto: M. Božič)

NA HENINO MED BORCE

Tako so pred trideset in več leti govorili ljudje, ki so ravno v Henini lahko našli partizane, bodisi da so se jim pridružili, prisostvovali mitingu, obiskali svojce — borce.

Tako bo tudi v nedeljo. Šli bomo v Henino med partizane. Borci in aktivisti Kozjanskega se bodo tokrat srečali v kraju, ki nosi vse značilnosti partizanskega kraja, ki ima iz časov NOV obilo pomnikov. Šli bomo v He-

nino, da proslavimo eno od sklepnih prireditev ob 30. obletnici svobode.

Prireditve na Henini bo pred osnovno šolo, prvo partizansko šolo na Štajerskem. Prireditveni odbor je poskrbel, da se bodo nekdanji borci kozjanskega odreda, borci II. bataljona 3. VDV brigade našli v pravem borčevskem vzdušju in okolju. Laška občina je, kot gostitelj letošnjega srečanja, kozjanskih borcev in aktivistov pri-

pravila kvaliteten kulturni spored, ne bo pa manjkalo tudi vsega tistega, kar na dobro partizansko srečanje sodi — vključno s partizanskim golažem.

Prireditveni odbor se posebej opozarja, da bržčas seznanjeni borci in aktivisti niso popolni, zato to javno obvestilo predstavlja vabilo vsem, ki so se borili v kozjanskih enotah in tu opravljali aktivistično, revolucionarno in politično delo.

MESTNI GRB ZA IGRAČE

Lanskoletni uspešni razstavi igrač, ki jo je v okviru obrtnega sejma v Celju pripravilo trgovsko podjetje Tkanina, se pridružuje tudi letošnja. Sicer v skromnejšem obsegu kot je zastavljena za prihodnja leta, vendar v dosegljivem jugoslovanskem merilu. Na razstavi igrač, ki bo od 19. do 28. septembra v muzeju revolucije v Celju, bo razstavljalo deset jugoslovanskih proizvajalcev, na ogled pa bodo tudi igrače iz tujine. Strokovna žirija, sestavljena iz pedagogov, bo najboljše proizvajalce igrač nagradila z zlatim, srebrnim in bronastim grbom mesta Celja.

SLOVENIJALES

NOVO!

DOM POHIŠTVA CELJE
ZIDANŠKOVA 10 — Telefon 23-771

ALFA

predsobno pohištvo, katerega prednost je, da kupec lahko kupi posamezne elemente

CENE NA
OGLASNI DESKINAVZDOL
PO POLŽEVO

Od nekaj je veljalo pravilo, da po hribu navzdol hitreje prideš kot navzgor. Za cene, ki jih omenjam, pa to pravilo ne velja — v prispodobi seveda. Gre za dogovor o cenah, za letošnjo ekonomsko politiko oziroma za gibanje cen in stroškov družbene režije.

Razmeroma hitro smo začeli ugotovljati, da nam cene nekaterih proizvodov, storitev ter prihodki samoupravnih interesnih skupnosti (ne vseh) hitreje naraščajo, kot smo jih okvirno dogovorili za letošnje leto. Ze nekaj mesecev si izvršni sveti federacije in republik ob podpori družbenopolitičnih organizacij prizadevajo, da bi cene, ki so se pomaknile čez rob letošnjega lonca življenjske ravni znova vrnilo do raba. Nobe-nega dvoma ni, da so to cene stanarin, komunalnih storitev, obrtnih storitev in še kakšne. Tudi prihodki nekaterih samoupravnih interesnih skupnosti (izobraževanje, zdravstvo itd.) so poskočili. S tem smo si takorekoč na čistem. Pravačprav smo tako stanje deloma lahko tudi pričakovali, ko so si v občinah in v združenem delu zeleno tuc za delno zvišanje cen razlagali kot vstop na cesto, po kateri so kar vsi pritiskali na plin, dokler je šlo. Ne glede na omejitve in opozorilne znake. Zdej nas je ustavil družbeni milicnik. Stojimo pred njim in se skušamo izmazati.

Da, da, že res, da so stanarine za več kot 25% večje, toda kaj ko so tudi vedrvalni stroški visoki, stanarine pa itak še niso ekonomske. Vodarina, kanalščina, skupno ogrevanje pa je itak ceneje kot drugje po svetu, sitšimo v zagovor. In seveda še druga opravila. Za prihodke družbenih dejavnosti pravijo, da velja počakati kaj nam bodo prinesli prihodnji meseci. Stopnje prispevkov bi znižali šele, če bodo jeseni potrjene tendence iz prvega polletja. Tako smo zdaj tri mesece, v četrtega že gremo, ugotovljali in menda tudi ugotovili, do kje smo prišli z nekaterimi cenami. Ko pa je potrebno še kaj storiti — v tem primeru znižati cene na dogovorjeno raven — nam to čelo pač ne gre in ne gre od rok.

Toda pri tem gre za nekaj več, morda tega se nisi nismo izrednotili. Nasa predstavilacijska miselnost je bila naravnana v glavnem le na zviševanje, do visine dokler se da! Doslej smo težave družbenega dela urejali v načelnih prek cen, zdaj bomo morali težave odpravljati še s čim drugim, razumnim in ne kratkovičnim. In brez ambicij za grandomanijo, neverjetnimi načrti in z neusmerjeno investicijsko porabo. Bitka za stabilizacijo ne pozna usmeritve »na osrednje vprašanje«, dogajati se mora okrog nas in v nas samih, tudi na »drobnihih(!)« vprašanjih. Pravačprav predvsem na njih! Zavlacavanje urejanja zlasti še konkretnih in hitrih ukrepov stabilizacijske politike opredeljuje naš odnos do stabilizacije. Veliko prvirženosti globalnim stabilizacijskim ukrepom in programom na besedah (še vedno brez dejanj) zvenijo v prazno in ne zbujejo zaupanja med ljudmi.

Ob rob velja tudi zapisati, da konkretno ukrepanje na področju cen in stroškov družbene režije v občinah nima zadostne podpore družbenopolitičnih organizacij.

Mar uskladiš cen z dogovorjeno ravni, če smo jih že prekoračili (zavestno ali podzavestno), ne sodi med stabilizacijske ukrepe? Dejal bi, med temeljne.

BOJAN VOLK

SKUPŠČINA OBČINE ŠMARJE

ROGAŠKA - MESTO

Na sobotni svečani seji skupščine občine Šmarje pri Jelšah so se zbrali delegati vseh treh zborov in številni gostje, med njimi predstavniki pobratene občine Arilje iz SR Srbije, predstavniki Banja Luke, Trbovelj, Zagorja in Hrastnika, Celja, Sentjurja, Maribora in drugi. Uvodni govor je imel predsednik skupščine občine Šmarje pri Jelšah Joško Lojen, v katerem je orisal tridesetletno razvojno pot občine. Omenil je vsa dosedanja prizadevanja občanov za razvoj in gospodarski ter kulturni napredek občine. Naj zadostuje samo nekaj podatkov. Takoj po vojni je bila v vsej občini samo ena asfaltirana cesta (Rogaška Slatina - Pečice in naprej proti Mariboru). Zdej je preko 50 km asfaltiranih cest, 100 km elektroprovodov in 100 km vodovodov. V občini je registriranih 4049 motornih vozil, od tega 3870 osebnih. Radijskih sprejemnikov je 6810 ali en sprejemnik na vsakega četrtega občana, televizorjev

je 2556 ali en televizor na vsako četrto gospodinjstvo. Odseljevanje ljudi beležijo v občini že pred stotimi leti in ni nehalo vse do leta 1972. Leto po vojni je bilo v občini zaposlenih samo tisoč prebivalcev, lani že pet tisoč. Družbeni proizvod je porastel z indeksom 171! Toda struktura zaposlovanja je še vedno neugodna. Še vedno bi bilo dovolj delavcev za nova delovna mesta, saj je v občini zaposlen vsak šesti občan. Še vedno so veliki problemi, čeprav je bilo mnogo storjenega, predvsem na področju šolstva, zdravstva in varstva otrok. Ostajajo naloge na gospodarskem in kmetijskem področju, izgradnji cest. Joško Lojen je v svojem govoru dobro ocenil doslej storjeno delo in nakazal bodoče naloge v prihodnjem letu, da se bodo pri njihovem reševanju angažirali vsi občani.

Na sobotni svečani seji je bila nadvse pomembna druga točka dnevnega reda, kjer so sprejeli odlok o imenovanju ulic in trgov v bodo-

čem mestu Rogaški Slatini. Skupščina je namreč predlagala Izvršnemu svetu SR Slovenije, da imenuje Rogaško Slatino za mesto, saj ima omenjeno naselje 3600 prebivalcev in 49 ulic, v katerih je 950 poslovnih in stanovanjskih zgradb.

Včeraj so bili ob občinskem prazniku odlikovani številni posamezniki in družbenopolitične skupnosti, tako med njimi občina Banja Luka, Celje, Maribor, med posamezniki pa Franc Turk, Franc Kos, Ladislav Najšar, Vesna Nose, Vojo Džinovski, Marjan Zupanc, trgovsko podjetje Jelša, Anica Haložan, Ivan Pečnak, Joško Lojen in Beno Božiček, ki se je vsem delegatom zahvalil za nagrado in jim čestital za praznik občine. Nagrado, ki jo je prejel za svoje dolgoletno družbenopolitično delo v občini, pa je v celoti (5000 din) poklonil za gradnjo nove osnovne šole v Rogatcu.

DRAGO MEDVED

POLZELSKA »LASTOVKA«

SLOVESNOSTI!

»Polzela« tovarna nogavic Polzela praznuje te dni 25-letnico samoupravljanja in 30-letnico osvoboditve. V skladu s sprejetim stabilizacijskim programom so sklenili, da bodo jubileje proslavili dostojno, vendar le v okviru delovne organizacije. Pripravljalni odbor je skrbno pripravil pester kulturni in športni program. Že v ponedeljek je bilo pošamično in medobratno tekmovanje v kegljanju, v torek pa so tekmovali nogometaši. V sredo je bila v Domu kulture

simultanka s slovenskim velemojstrom Brunom Parmo na petdesetih deskah. Danes je medobratno tekmovanje v odbojki. Jutri bo nogometna tekma med debelimi in suhimi, pri kateri poleg športnega užitka tudi šal gotovo ne bo manjkalo. Zvečer bo za ljubitelje opernega petja pel znan slovenski operni pevec Ladko Korošec, altistka Marija Bitenc-Samčeva in pianist Andrej Jarc. Za vse šoferje bo imenitna priložnost, da se izkažejo v soboto v avto rallyju na relaciji Pol-

zela—Andraž—Letuš, — Polzela. Za najboljšo se že pripravljene lepe nagrade. Ob 11. uri dopoldne bo na tovarniškem dvorišču proslava s kulturnim programom. Med častnimi gosti bo tudi tovarniški Franc Leskošek-Luka. Slavnostni govor bo imel predsednik DS Dominik Pirnat, ki bo navzočim orisal pomembnost jubilejev. Po proslavi bo TRIM pohod v park Senek, kjer bo delavsko srečanje.

T. TAVČAR

MARIJA ŠTORMAN

S SKUPNIMI MOČMI!

Z uvajanjem delegacij v naš družbenopolitični sistem in z delegatskim načinom oblikovanja družbenopolitičnih skupnosti in organizacij je tudi Socialistična zveza kot frontna organizacija socialističnih sil oblikovala nove organe v občinski konferenci. To so sveti, odbori in komisije, katerih naloga je spremljati problematiko in dogajanje na vseh področjih družbenega življenja. Eden izmed svetov, ki delujejo pri občinski konferenci SZDL v Celju je tudi svet za zdravstvo, katerega predsednica je Marija Štorman. In čeprav je v teh dneh pripravljen šele osnutek delovnega programa sveta za zdravstvo, smo z Marijo Štormanovo vseeno spregovorili nekaj besedi o osnovnih nalogah, ki si jih bo zastavil svet v svoj program dela.

Marija Štorman: »Svet za zdravstvo se bo kot organ Socialistične zveze zavzemal za čimboljšo organizacijo zdravstvenega varstva občanov. Seveda bo optimalno organizacijo zdravstvenega varstva težko doseči, to pa predvsem zaradi mnogih problemov, ki tarejo zdravstvene ustanove in ki se kot posledica kažejo v dolgi čakalni dobi pacientov, pomanjkanju kadrov in drugo. Ni slučaj torej, da se že kakšne dve leti odpira v naši regiji vprašanje integracije zdravstvenih ustanov v se-

stavljeno organizacijo združenega dela. In ravno v teh dneh poteka tudi že javna razprava o osnutku samoupravnega sporazuma o združitvi zdravstvenih ustanov, s katerim bi morali biti seznanjeni vsi delovni ljudje in občani ter na njegovo besedilo tudi podati morebitne pripombe. Seveda bo tudi svet za zdravstvo spremljal in sodeloval pri uresničevanju integracijskih procesov zdravstvene službe.«

Katere cilje pa si je svet že zastavil v svoj program dela?

MOZIRJE

ZA PRAZNIK OBČINE

V spomin na osvoboditev Mozirja, 12. septembra 1944. leta, kot zadnje postojanke v Gornji Savinjski dolini, ki jo je držal nemški okupator v svojih rokah, praznujejo prebivalci mozirske občine ta dan kot svoj praznik.

Počastili ga bodo s številnimi prireditvami in delovnimi zmagami.

Petek, 12. septembra: Ob štirih popoldne sprejem okoli osemdeset mladincev — prostovoljcev v teritorialno občinsko enoto. Slavnost bo pri spomeniku VDV brigade v Radmirju. Uro za tem, ob petih popoldne, pa bodo v Radmirju odprli modernizirano cesto skozi vas.

Sobota, 13. septembra: Ob osmih zjutraj slavnostna seja delegatov vseh zborov občinske skupščine Mozirje (v kinodvorani na Ljubnem ob Savinji), na kateri bodo podelili obmejni enota JLA v Solčavi občinsko nagrado ter podpisali listino o pobratenju z občino Cajetina v Srbiji.

Ob 9.30 bodo odprli novo proizvodno halo za kovinarsko dejavnost SGP Gradbenik na Ljubnem. Istočasno bodo odprli tudi regulirani del Savinje v industrijski coni Ljubnega.

Ob 10.30 otvoritev nove šole na Ljubnem ob Savinji. Slavnost bodo povežali z množičnim zborovanjem, za tem pa bo v Vrbju ob Savinji tovariško srečanje.

ŠTORE

PRAZNIK ŽELEZARJEV

V soboto, bodo praznovali štorski železarji. Prav na ta dan pred 25. leti je bila prva seja delavskega sveta železarne in v praksi je bilo uresničeno načelo delavskega samoupravljanja »tovarne delavcem«. Štorski železarji bodo obudili spomine na prebrano pot, na številne delovne zmagane in žrtve in istočasno določili novo »traso« svojega bodočega razvoja tovarne in poglobitve samoupravnih odnosov. Leto 1845 je rojstno leto železarne, ki se je še posebej v 30 letih svobode razvila v izredno pomembno in moderno metalurško industrijo z dovolj strokovnega, delovnega in samoupravnega navdiha za nadaljnjo rast. Kolektivno štorskih železarjev tudi naše iskrene čestitke z željo po novih delovnih zmagah z njihovim pozdravom: SRECNO!

U. M.

V NEDELJO
VSI V KOZJE

V nedeljo, 14. septembra ob 8.30 svečana seja, od 10. uri GASILSKA PARADA PROSLAVA 100-LETNICE KULTURNIM SPOREDOM na trgu v Kozjem

občani. No, to so le osnovna programska izhodišča sveta za zdravstvo. Seveda pa bo svet s svojo dejavnostjo posegel tudi na vsa tista področja zdravstva, kjer so opazne različne organizacijske, strokovne in druge nepravilnosti.«

D. 5

ODMEV Z BOČNE

NIKOLI VEČ!

V nedeljo se je zbralo v Bočni veliko »ukradenih otrok« in internirank iz zloglasnega nacističnega taborišča Auschwitz, večina jih je pripeljala s seboj družine, tako pa je bilo srečanje še bolj prisrčno. Srečanje je organizirala ZBZ NOV občin Velenje in Mozirje, sekcija za internirance.

Pozdravni govor je imel predsednik občinskega odbora ZBZ pri skupščini občine Mozirje Vlado Košir. Govoril je o grozotah in bedi, ki so jih prestali interniranci v nemških koncentracijskih taboriščih, zavzel se je za pravice le-teh v smislu izenačenja pravic, ki jih uživajo borci NOV pred 9. septembrom 1943.

Domače kulturno društvo je pripravilo prisrčen kulturni program in gostoljubno sprejelo goste iz vseh krajev Štajerske in drugod.

Udeleženci srečanja so z zbora poslali pozdravno pismo tovarišu Titu ter knjigo »Ukradeni otroci«, ki je izšla v založbi ZBZ Slovenije.

Zbor pa je tudi sprejel sklep, da se sestavi odbor, ki bo sestavil problemsko pismo republiškem odboru ZBZ za ureditev svojih zahtev po izenačenju pravic, kot je bilo že omenjeno.

Tudi to nedeljo je bila Bočna tako gostoljubna kot pred štirinajsetimi leti, ko so njeni ljudje nudili zatočišče mnogim, ki so se zavedali, da je njihova največja naloga osvoboditev zaslužne domovine. Tudi to nedeljo je Bočna gostoljubno sprejela v svoji sredini vseh štiristo nekdanjih ukradenih otrok. Kajti tudi Bočna je ena imed vasi, ki je plačala svoj davek sovražniku.

Bilo je 4. avgusta leta 1942. Naša domovina je že več kot leto dni trpela pod suženjskim jarmom sovražnika, ki svojih žrtev ni izbiral. Tako ni izbral tistega dne, ko je ne le iz Bočne, ampak z vse Štajerske izselil veliko naših prebivalcev. Izselil je predvsem tiste, ki so sodelovali z OF in tiste, katerih družinski člani so bili v partizanih. V svojem nasilju pa ni več poznal meja. Ločeval je žene in moške, brate in sestre in kar je bilo najhujše — matere in otroke. Sovražnik je trgal materam dojenčke od prsi in med njimi izbiral tiste, ki bi lahko po nuanjanju videzu postali pravi Arijci. Ta drobna, nemočna bitja naj bi ob vzgoji v esesovskih družinah nikoli ne izvedela kje je njihov pravi dom. Vse, ki so bili že malo starejši pa so ločili od staršev in jih odpeljali v nemška otroška taborišča, starše pa v taborišče smrti — v Auschwitz. Taka otroška ta-

borišča so bila: Fronleiten, Seligenporten, Kastel, Neustift in druga. Tu se je za slovenske otroke pričela špartanska vzgoja, katere cilj je bil vzgojiti janičarje. Vendar je v teh otrocih živela kri njihovih staršev, ki so bili večinoma borci in aktivisti OF. Tako so bili med temi otroci tudi sinovi narodnih herojev Jožeta Lacka in Alfonza Sarha. Tako je prav v Sarhovi sinovi in vsi slo planila na dan očetova kri, saj sta pobegnila, se vrnili v domovino, odšla k očetju v gozdove in junaško končala v bitki Pohorskega bataljona.

Zivljenje v taborišču pa je teklo dalje in vsak izmed otrok ga je dojemal na svoj način, vsak je trpel drugače. Pozneje je ta bolečina še mnogokrat planila na dan, morda pa danes ob srečanju vseh teh otrok še prav posebej. Kajti vsak izmed njih nosi v sebi svojo zgodbo, čeprav so trpeli skupaj.

Eden izmed njih je bil tudi Slavko Marolt, ki mu je bilo tedaj že skoraj 18 let. Pravi, da je bilo življenje v taborišču strašno. Starejši otroci so morali namreč po 16 ur na dan gati v tovarnah, skoraj povsem brez hrane. Ker pa so bili vsi zelo složni, so organizirali stavko. Slavko se spominja, kako je gestapovec z revolverjem na sen-

ceh izsiljeval iz njega priznanje, da je vodja stavke. Šele drugi so ga prepričali, da so pobudniki vsi. Stavka pa je uspela, saj so z njo izsilili vsaj kosilo.

Ivan Doberšek se taborišča spominja drugače. To je bil zanj čas največjega gorja, saj mu je sovražnik v treh mesecih ubil kar osem sodržnikov, mati pa mu je umrla v Auschwitzu. Pravzaprav si je težko predstavljati, kaj bi to pomenilo danes za mladega človeka. Takrat pa je mlade ljudi oblikoval čas v katerem so živeli.

V otroškem taborišču je bil tudi Rudi Govejšek. Njemu je ostal najbolj v spominu konec vojne, saj je tedaj s svojimi tovariši doživljal hudo lakoto. V času bitke med Nemci in Američani so bili ti otroci 8 dni brez grizljaja v ustih, tako da so bili že živi okostnjaki.

Jože Orožim, ki je domačin, doma iz Nazarij, pa je doživel posebno zgodbo. Komaj 13 let star je skupaj z materjo odšel v partizane. Ta je bila ranjena. Ker pa je bil premajhen, da bi zmogel vse napore, ki jih je zahtevalo partizansko življenje, so mu našli zatočišče v Lešju. Ker je bil partizanski kurir so ga zaradi izdaje aretirali in ga odpeljali v Rečico, kjer mu je župan Dietner pijunil v obraz. Nato so ga

ŠENTJUR

EKIPE OSTANEJO

Zamrzni krediti pri Ljubljanski banki od aprila do srede avgusta, ki so povzročali potresnikom hude glavobole, se sproščajo. Prednost imajo tisti, ki so na prioritetni listi iz prvega sanacijskega kroga, socialni primeri ter družine borcev. V ta namen se je nabralo 700 milijonov starih dinarjev ter enodnevni julijski zaslužek, ki ga je prispevala celotna Slovenija.

Pri črpanju kreditov pa nalletijo občani, ki nimajo urejenega lastništva na težave. Banka namreč ne sklepa pogodb z osebami, ki nimajo prepisane zemlje ali pa imajo kakšne druge zadržke pri lastništvu.

S takimi problemi pa se

ne srečujejo samo občani, ampak tudi gradbene ekipe. Ko so bili krediti spomlad ukinjeni, so nekatere ekipe in to najbolj delavne (Bežigrad, Tehnika), delale naprej, potem pa niso dobile izplačila. Zato, ker so opravljali gradbena dela ljudem, ki niso imeli urejenih prepisov in pogodb z banko. Dogovor s koordinacijskim odborom bo v kratkem rešil ta problem, gradbene ekipe pa so tudi obljubile, da bodo ostale na terenu toliko časa, dokler bo trajala gradbena sezona. Gradbena ekipa Obnova se je iz Ponikve preselila v Prevorje, kjer je začela s sanacijo hiš iz tretje stopnje in novogradnjo poslopij iz četrte stopnje. Pri tem se

drže dogovora, da tistim potresnikom, ki imajo odobreno sanacijo v višini 12 starih milijonov, pregledajo račune pri 10 starih milijonih in za dva nadaljna milijona opravijo najnujnejšo sanacijo. Takšen pregled je nujen, ker so se gradbeni stroški v letošnjem letu podražili za najmanj 30 odstotkov, zato pa je nemogoče za odobreni denar v celoti sanirati hišo, ki je bila dodeljena za tretjo kategorijo. Takšen varnostni ukrep kontrole nad črpanim kreditom je nujen, ker se bodo gradbene ekipe ponovno znašle v zagati, da bodo za predvideni denar naredile več, kot je bilo odobrenega denarja po pogodbi.

ZDENKA STOPAR

odpeljali v Celje, medtem pa so zaprli tudi njegovi sestri in brata, in vse skupaj odpeljali v taborišče. Tu je Jože delal v tovarni usnja. Tu so večkrat vršili sabotaže. Sabotirali pa so tudi tisti, ki so delali v tovarni streliva. Tako so morali nekoč povsem ustaviti proizvodnjo in prekontrolirati 30.000 bomb, saj so proizvajali mladi delavci veliko takih bomb, ki niso eksplodirale. Tako so se tudi ti otroci na svoj način borili proti okupatorju.

To je le neka drobcev iz življenja ukradenih otrok. V nedeljo bi jih v Bočni lahko slišali štiristo in vsaka bi bila po svoje zanimiva. Danes so ti otroci razkropljeni po Sloveniji, vsak živi svoje življenje, ko pa se srečajo, v njih znova oživi spomin na mladost, ki ni bila mladost. Mnogim med njimi je vojna uničila visoke življenjske cilje, ki so jih pozneje le s težavo uresničili. Zato je danes velika želja teh otrok, ki pa danes niso več otroci, da

bi jim leta, ki so jih preživel v taborišču šteli v pokojninsko dobo. Žal pa tega do danes še niso dosegli.

Ceprav nemočni, so se tudi oni borili, vendar na svoj način. celo v taborišču so dokazali, da so pravi sinovi svojih staršev. Tudi oni so prispevali k naši borbi svoj delež in zgodba vsakega izmed njih predstavlja droben kamenček v mozaiku naše težke preteklosti.

JOŽE MIKLAVC IN NADA PETROVEČ

100 LET GASILSTVA V KOZJEM

TUDI NOV AVTO

Gasilsko društvo Kozje bo proslavilo v dneh 13. in 14. sept. 1975. 100 letnico obstoja in delovanja pod pokroviteljstvom Zavarovalnice »Sava« poslovna enota Celje.

Društvo šteje 223 članov, od katerih je 41 operativnih, 51 je pionirjev, mladincev, kar je izredno razveseljivo podatek, predvsem na veliko število številno mladine.

V soboto, dne 13. 9. 1975., bo ob 9 uri dopoldne začetek gasilskega tekmovanja pionirjev, pionirk, mladincev in mladink celjske regije na športnem igrišču v Kozjem. Pri tekmovanju je dalo gasilsko društvo Kozje 3 tekmovalne ekipe in to pionirje, pionirke in mladinke.

Poleg tega se bodo v dopoldanskih urah vršila tudi športna tekmovanja in sicer ob 8,30 uri prvenstvena košarkarska tekma Kozje : Poljčane — mladinci, ob 9,30 uri pa prvenstvena košarkarska tekma člani Kozje : Poljčane.

Ob 10,30 uri je pričetek tekmovanja enot zavarovalnice Sava med enotama Celje in Ljubljana in to najprej v namiznem tenisu, nato v odbojki, v obeh panogah ženske in moške ekipe, nato pa mali nogomet.

Popoldan ob 14. uri bo tekmovanje gasilskih veteranov in je prav, da smo se ob 100 letnici spomnili tudi na naše najstarejše in jim omogočili omenjeno tekmovanje v gasilskih veččinah. Nato bo nogometna tekma med zavarovalnico Sava in Kozjem. Potem bo prijateljsko srečanje v gasilskem domu.

V nedeljo, dne 14. 9. 1975. je slavnostni del praznovanja. Ob 8,30. uri bo svečana seja v kino dvorani v Kozjem. Med tem časom bo koncert godbe na pihala železarne Štore na trgu v Kozjem. Ob 10. uri bo gasilska parada, nato zborovanje na trgu s kulturnim programom in predajo gasilskega vozila in motorne brizgalne. Po sporedu bo zabava.

Največji uspehi društva: Med največje tekmovalne uspehe štejem leto 1964, ko je naša ženska desetina osvojila po vrsti okrajno, republiško in državno prvenstvo. Državni prvak je ta desetina postala ob 100 letnici gasilstva Jugoslavije na tekmovanju v Nišu.

1966 leta je ta ista ženska desetina osvojila srebrno medaljo na mednarodnem tekmovanju v Karlovcu.

1968 leta smo ob VI. kongresu gasilcev Slovenije v Kranju osvojili kar tri republiška prvenstva: pionirji, pionirke in članice.

Razen tega smo se udeleževali raznih tekmovanj in smo bili na vseh vedno uspešni. Tako krasijo naše vitrine v domu številni pokali, plakete, diplome in priznanja.

Kot naš največji delovni uspeh pa štejem zgraditev gasilskega doma s prosvetno dvorano, ki smo ga začeli graditi 1966 in ga svečano odprli 1970 leta ob naši 95-letnici. Ta dom je pravzaprav delo in uspeh vseh Kozjanov, kar praktično ni bilo hiše, ki pri tem ne bi sodelovala, z udarniškim delom, z darovanim lesom, gramozom, prehrano ali prevozom. Pa tudi ostala društva so pri gradnji pomagala in sodelovala. Tako je ta dom resnično delo in uspeh nas vseh.

Ko že omenjamo tekmovalne in delovne uspehe, je potrebno omeniti operativno dejavnost. Požarov je bilo na območju tega društva izredno malo in še ti so bili zaradi višje sile (strela itd.) kar je rezultat dobre preventivne dejavnosti. Pač pa to društvo intervencira po širšem Kozjanskem in Obsoletju pri vseh akcijah, kamor je tudi vedno poklicana na pomoč. Pri tem bi bili še uspešnejši če bi imeli svoje gasilsko vozilo in zadovoljujuče gasilsko orodje in opremo. No, to bo prav vse rešeno ob 100-letnici, ko bo društvo dobilo nov orodni gasilski voz TAM 2001, novo motorno brizgalno in nove tlačne cevi. S tem bo društvo dobro opremljeno in sposobno za vsako akcijo.

Društvo je odlikovano z redom zasluge za narod s srebrnim vencem, Gasilsko priznanje I. stopnje dvakrat, z zlato medaljo za zasluge in s priznanjem OF občine Smarje pri Jelšah. Od občine Smarje je lansko leto dobilo tudi denarno nagrado 4.000 dinarjev.

Pokrovitelj Zavarovalnica Sava poslovna enota Celje bo podarila novo gasilsko motorno brizgalno in prispevala dovršen del finančnih sredstev za izvedbo proslave.

Skupščina občine Smarje pri Jelšah je dala 150.000 dinarjev za nov gasilski orodni voz. Preostala sredstva do dokončne cene vozila pa zbira društvo preko darilnih bonov in botrov. Oddelek za narodno obrambo občine Smarje pa bo dal društvu nove tlačne cevi.

Finančna sredstva za izvedbo proslave je namenila tudi Krajevna skupnost Kozje in pa razne gospodarske organizacije občine Smarje in drugih. Dvršen del sredstev pa bodo zbrali s prodajo jubilejnih značk in darilnih bonov.

DARILO ZA VAS

9. zlatarska razstava od 26. 9. do 5. 10. v lapidariju Pokrajinskega muzeja

KOMENTAR

PREVEČ ZALOG

Stabilizacija. Kolikokrat na dan izgovorjena beseda. In zlasti zahteva. Tu in tam ostaja le na papirju, samo v akcijskih programih. Drugod spet se zavzemajo, da bi dobila konkretno vsebino. V praksi. V poslovanju, v znižanju stroškov, v boljši organizaciji dela, v drugačnem odnosu do dela in podobno. Rezultati prihajajo. Treba je priznati. In vendar se zdi, da vse prepočasno.

Posebno poglavje v splošnih družbenih prizadevanjih za umiritev in utrditev gospodarstva zavzemajo zaloge. Podatki govorijo, da so vredne vse zaloge skupaj, torej surovin, polizdelkov in končnih izdelkov v celjski občini nič manj kot 233 milijard starih dinarjev! Na vsak način visoka številka. In če k temu dodamo še skupni znesek terjatev, ki znaša blizu 62 milijard starih dinarjev, smo pri podatku, ki pove, kje je eno izmed žarišč, za katerega se posebej zantmajo stabilizacijski napori.

Ce bi samo zaloge zmanjšali za deset odstotkov, bi to pomenilo sprostitve 2,3 milijard starih dinarjev!

Sicer pa poglavje o zalogah govori še o nečem drugem. Številke namreč potrjujejo, da se zaloge v trgovini manjšajo in da naraščajo v industriji,

pri proizvajalcih. Zlasti zaskrbljujoč je podatek, da naraščajo zaloge polizdelkov. Zakaj? Posledica takšnega gibanja zalog je očitna v slabi založenosti trgovine. Povsem tem bi lahko tudi rekli, zaradi zmanjšanja zalog namreč, da se trgovina obnaša stabilizacijsko. Kaj pa bi rekli za industrijo, kjer se zaloge ne kopičijo? Zaradi takšnega stanja je založenost trgovine slabša in potrošnik je bolj oddaljen od tistega, kar žče vsak dan.

Razprava o uresničevanju družbeno ekonomske politike letos, ki so jo sprožili na zadnji seji celjskega izvršnega sveta pa je opozorila še na nekatere druge probleme. Podatek, da se je za približno tisoč odstotkov povečal porast odpisa dohodka zaradi predolgitih vezav sredstev, tudi govori, kje so področja, katerim bi morali v kolektivnih nameniti več skrbi.

To, pa tudi tu in tam številke o prevelikem zaposlovanju novih delavcev, četudi ne gre za novo proizvodnjo, zavem gibanje izvoza, likvidnost in neupravičeno povečevanje osebnih dohodkov so zelo konkretne naloge. In takšne naj bi bile tudi akcije!

MILAN BOZIC

»EKSPANZIJA« LAŠKEGA TIM

6. TOZD V SRBIJI

Pred petimi leti, ko so laški rudarji iskali program in kredite za preusmeritev proizvodnje (rudnik naj bi po mnenju slovenskih planerjev čez noč usahnil), so razni neprijazni botri nasvetovali, »knapom« dajmo kaj robustnega, finim in specialnim zadevam pač ne bodo kos.

Danes ima kolektiv pet TOZD, če. skupnih služb ne štejemo, čeprav imajo okoli 600 zaposlenah, kolikor jih imajo marsikje v eni TOZD. Toda pri njih niso delili velikega števila, da bi dobili manjše enote. V laškem TIM je proizvodnja tako raznovrstna, da bi si bilo treba, če bi že ne bilo nove ustavne ureditve, TOZD »izmisliti«.

Marsikje se v teh, nič kaj spodbudnih razmerah, vlečejo nazaj, vegetirajo in oprezajo za prvimi znanilci boljših razmer. Med temi ni TIM Laško. Ceravno se duši v ozkem griu pomanjkanja obratnih sredstev, glede katerih doslej niso bili nikoli sfinancirani in obsegajo po teoretičnih kriterijih komaj 50 odstotkov potrebne vsote, da o dejanskih potrebah povečevanja proizvodnega plana ne govorimo.

In vendar TIM, pred leti v poslovni vrtnec potegnjem

kolektiv, ne opreza kaj bo, marveč pogumno širi svoj proizvodni asortiment in v okviru možnosti tudi investira v nove proizvodne obrate.

Pustimo ob strani TOZD rudnik, ki poleg premoga pridobiva še glino, pesek ter proizvaja suhe omete ter emulzije. V kriznih časih za energijo, rudarji rudarijo naprej, ki starijo v upokojitev skupaj s svojim rudnikom.

Tudi TOZD tovarne stiropora in embalaže je dosegel velik napredek v asortimentu, saj proizvaja tako imenovane »sendvičev«, z drugimi gradbenimi materiali vezane stiroporne plošče. Podobno pa tudi s TOZD hidroizolacij.

Nov TOZD laškega TIM je obrat »Izolacije«. Tu gre za ekipe strokovno usposobljenih delavcev, ki izvajajo za investitorje vse vrste termo in hidro izolacij, njihova najnovejša orientacija pa je izgradnja montažnih hladilnic, kakršne so že zgradili v Izoli, Bohovi, Metkoviču, v Bajini bašti in Zalogu. Ta TOZD je v isti sapi tudi pomemben »potrošnik« termo in hidroizolacijskih materialov in ne nazadnje — propagator te proizvodnje v okoliših, kjer gradijo. V jugoslovanskem zelenem načrtu ima prav ta TOZD svojo veliko vlogo, saj mora biti vsakemu jasno, kaj pomenijo hladilnice za kmetijstvo in preskrbo.

Najbolj presenetljivi pa so v TOZD elektro strojnega obrata in transporta. Ta temeljna organizacija pravzaprav najbolj preseneča. Ko jim je pred leti pri izgradnji poskusnega dela tovarne za proizvodnjo stiropora uspelo izdelati nekaj preprostejših proizvodnih naprav, so se opogumili. Za tovarno v sedanjem obsegu so izdelali že

celo vrsto proizvodnih naprav in ko se je asortiment razširil, so morali hitro osvojiti izdelavo orodij za odlivanje stiropornih izdelkov. Še več. Stroje so začeli izdelovati tudi za druge naročnike. Toda to niso več enostavni razrezovalni stroji, marveč dokaj komplicirane naprave za vlivanje velikih blokov, nadalje predkspanderji, kaširni stroji, avtomatski razrezovalniki itd. Zadnji in obetajoči dosežek pa je licenčna izdelava hladilnih stolpov za hlajenje industrijskih vod, za potrebe kemijske in prehranske industrije, za proizvodnjo leda, za umetna drsališča, za klimatske naprave in povratno hlajenje vode v obratih brez hladilnih naprav. Ta proizvodnja ne samo da varčuje z vodo, je pomemben dosežek za boj proti onesnaženju voda.

V sodelovanju s srbsko privredno komoro in vrsto drugih solnvestitorjev bo TIM Laško v oktobru začel v Mionici pri Valjevu graditi »estrsko« tovarno za izdelavo stiropornih izdelkov. Znano je, da je stiropor lahek in ne vzdrža stroškov transporta na daljave. To bo ena prvih investicij iz Slovenije v Srbiji in z njo bo TIM dobil šesto TOZD.

In morda v kratkem tudi sedmo, če bodo osvojeni predlogi za sanacijo tovarne lesne galanterije v Rimskih Toplicah, takšni in v obsegu, kot jih organizacija združenega dela TIM Laško predlaga.

MOZIRJE

NISO OSAMLJENI

Obisk v enoti celjske cinkarne v Mozirju

Četudi je sedež matičnega podjetja pa tudi temeljne organizacije združenega dela v Celju, se petdesetčlanski kolektiv poslovne enote cinkarne v Mozirju ali bolje rečeno v Ljubiji, vključuje tako v dogajanje osnovnega kolektiva kot v družbenopolitično življenje Gornje Savske doline.

»V naši enoti proizvajamo zemeljske barve, vodotopne barve in protikorozijske premaze. Letno proizvedemo okoli 4.000 ton teh izdelkov v vrednosti približno treh milijard starih dinarjev. In če sem povedal to, naj še dodam, da smo polletno poslovanje sklenili dobro, da smo presigli tako proizvodni kot dohodkovni plan,« je povedal obratovodja Ferdo Erjavec.

Enota celjske cinkarne v Ljubiji pri Mozirju pa se lahko ponaša še z eno značilnostjo. To je izredno prizadeven kolektiv. V njem prevladujejo ljudje, ki so vezani tako na košček zemlje blizu tovarne kot na delo v kolektivu. Brez enega člana bi težko živeli. Zato se oklepajo obeh z vso ljubeznijo. To pa

Ferdo Erjavec

pomeni, da so tudi v proizvodnji tisti, ki ne poznajo »sezonskih« izostankov, ko primejo krepko za delo ob vsakem času. Prav zato njihovi povprečni osebni dohodki niso tako majhni, saj dosega 304.000 starih dinarjev.

»In kako živite v krajevni skupnosti, na tem območju?»

»Moram reči, da se je stanje bistveno popravilo. Zdej čutimo, da nismo osamljeni, čeprav se nam je včasih zde-

lo, da je tako. Tu delamo živimo, zato ne moremo biti izolirani od krajevnih in občinskih problemov. Navznoter se delegatski sistem pri nas še ni najbolje uveljavil. Sicer pa, to je proces, morda bo bolje tedaj, ko bo tudi v naši občini dobil vsak delegat za zbor združenega dela svoj material. Tu kratko bo segel po njem vsaj nekaj prebral. Zdej pa vsi čakajo na delegacijo, da jim tako nekdo razloži predlog dnevnega reda za skupščine in seveda vprašanja, ki jih bo skupščina obravnavala. Seveda pa gre pri vsem tem tudi za oseben zavzetost in podobno.«

In TOZD? Ni naključje, da je bilo to vprašanje čisto krat na tapeti. Odgovor nam so iskali tudi na občini. Pa je prišel prepričljiv in tak da zaenkrat ta enota še nima pogojev za življenje samostojne temeljne organizacije združenega dela. Tu so pred vsem ekonomski razlogi, ki so pokazali, da je bolje, če vsa nekaj let še ostane tako kot je zdaj. Z dejstvom so se sprizajzili vsi in ga vsi tudi sprejeli.

KONUSOVI DELAVCI

VEDO ZA NALOGE

Proizvodni program temeljne organizacije združenega dela Extremultus kombinata Konus iz Slovenskih Konjic obsega izdelovanje jermenov vseh vrst in dimenzij. Svoje izdelke prodaja organizacija predvsem na domačem trgu in le 10 odstotkov jih izvažajo na tuja tržišča. Ta številka pa ne bi bila tako zaskrbljujoča brez dejstva, da organizacija uvažajo okoli 90 odstotkov surovin, ki jih potrebuje za izdelovanje ploščatih pogonskih jermenov. In vse kaže, da bodo v tej temeljni organizaciji tudi v prihodnjih letih pretežno uvažali surovine za proizvodnjo jermenov, saj na domačem trgu potrebnih surovin ni moč dobiti.

Kljub temu, da je organizacija z dobavo surovin vezana predvsem na uvoz, pa so rezultati poslovanja v prvih šestih mesecih letošnjega leta zelo ugodni. Povpraševanje po njihovih izdelkih je veliko in zato vse svoje proizvode sproti tudi prodajo. Ne glede na to pa nas je vseeno zanimalo, kakšna so stabilizacijska prizadevanja delavcev v tej temeljni organizaciji združenega dela in kakšne cilje so si s tem v zvezi zastavili.

BOGOMIL JERMAN, sekretar OO ZK: »Člani družbenopolitičnih organizacij smo že obravnavali dosežene gospodarske rezultate našega tozda. Se posebej smo na teh sestankih obravnavali vprašanje izvoza naših izdelkov in sklenili, da moramo podrobneje raziskati zunanji trg in tako ugotoviti možnosti za povečanje izvoza. Sicer pa smo izdelali tudi akcijski program, ki zajema vrsto konkretnih nalog. Ob tem moram povedati, da je naša organizacija močno prizadela zakon o restrikciji uvoza. In ker trenutno nimamo možnosti za povečanje izvoza, smo se domenili, da bomo vsa naša prizadevanja usmerili v povečanje produktivnosti in storilnosti dela. Le tako bomo dosegali večji dohodek in s tem zagotovili tudi boljši standard vsem delavcem.«

JOZICA ZORC, predsednik OO ZK: »Z akcijo za boljše gospodarjenje smo seznanjeni vsi delavci v naši temeljni organizaciji. Večinoma se tudi zavedamo nalog, ki jih

postavlja akcija pred našo organizacijo. Čeprav je tudi nekaj delavcev, ki se do te akcije obnašajo skrajno neodgovorno. Naloga ki smo si jih zastavili, so za pisane v akcijskih programih temeljijo pa predvsem na izboljšanje produktivnosti dela, storilnosti, pa tudi na zmanjšanje škarta, boljši disciplini in drugo. Prepričan sem, da bomo v naši organizaciji vse cilje tudi uresničili, saj nas je malo, k smo tu zaposleni in bomo lahko aktivnost večine priegnili k skupnim prizadevanjem tudi tiste, ki so doslej stali ob strani.«

ALOJZ GABER, delavec: »Sam delam ob stroju in zato lahko iz lastnih izkušenj povem, koliko lahko delavec s pazljivostjo in pridnostjo privarčuje. Pred je bilo pri nas neprimerno več odpadkov kot danes, k vsi delavci vemo, da z varčevanjem dosegamo večji dohodek in tudi večje osebne dohodke. Zato tudi menim, da se mora v akcijo za stabilizacijo gospodarjenja vključiti vsak delavec, morda tudi tako, da bo za svojim strojem dosegal minimalni odpadek.«

STAMEJKI

Bogomil Jerman

Jožica Zorc

Alojz Gaber

MOZIRJE: PITNA VODA BO!

V Mozirju so uspešno rešili problem, ki je zadnji čas močno razburjal domačine. Slo je namreč za pitno vodo, za njeno pomanjkanje in zato za občasno zapiranje glavne ga voda.

Kot je povedal predsednik izvršnega sveta občinske skupščine Hubert Herček, bodo nadaljevali z deli pri gradnji vodovoda Letošč-Nazarje-Mozirje, ki so jih ustavili zaradi pomanjkanja sredstev. Investitor je namreč obljubil nekaj nad 160 milijonov starih dinarjev in tako bodo težko pričakovana dela stekla tudi v drugi fazi. Gre za položitev vodovodnih cevi od Nazarji do Mozirja. Če bodo dela tekla tako kot predvidevajo, bi jih lahko končali že do konca letos.

To je vsekakor razveseljujoča novica za prebivalce Mozirja!

MB

PRVI ŠOLSKI DNEVI

UH, UČENJE

Prvi dnevi pouka v letošnjem šolskem letu so se začeli. Učenci in dijaki so vstopali skozi šolska vrata deloma žalostni, ker je počitnic konec, deloma pa veseli zaradi ponovnega snidenja s sošolci. Sicer pa prepustimo besedo konjskim učencem, ki nam bodo sami povedali, kako se počutijo ponovno v šoli.

MILENA JERMAN, učenka 8. a razreda na osnovni šoli Dušana Jereba: »Zal mi je po počitnicah, saj sem se imela v prostih dneh zelo lepo. Ko pa sem prišla v šolo, sem se razveselila snidenja s sošolci, še posebej pa sem bila vesela novice, da bo moja razredničarka letos tovarišica Spornova. Kljub temu pa se mi zdi, da so letošnje počitnice zelo hitro minile, še posebej zato, ker je bil teden pred pričetkom pouka najlepši v času počitnic.«

MIRO BRACUN, dijak 5. c razreda osnovne šole Dušana Jereba: »Seveda mi je žal po počitnicah, saj je bilo tako lušno! Bil sem na morju, pa s prijatelji sem se veliko igral. Sedaj pa se bo treba spet učiti! Kar nič se mi ne ljubi! Pa bo že šlo, saj mi šola ne dela nobenih preglavic. Le matematiko se bom moral malo več učiti kot lani.«

MATJAZ KOLOSA, dijak 1. razreda osnovne šole Dušana Jereba: »O, v šoli je prav lepo, čeprav bi imel še rajši veliko počitnic. Zal mi je po igrah in morju in potepanju. Toda v šoli imam veliko prijateljev iz vrtca, pa tudi drugo leto jih bo še veliko, ko bom jaz že v drugem razredu, oni pa bodo hodili v prvi razred.«

Konjski učenci res niso navdušeni nad pričetkom šolskega leta, pa se vseeno zavedajo dolžnosti, ki jih bodo morali opraviti. Seveda jim ob tem že sedaj želimo veliko uspeha!

DAMJANA STAMEJCIC

TURIZEM

USKLAJENI NAČRTI

Turistični vrvež, ki je bil tako značilen za minula meseca tudi v Gornji Savinjski dolini, je zamrl. Zdaj je prostora dovolj povsod. In tako se ponavlja slika, ki je za ta predel več kot značilna. Zivahna in kratka turistična sezona. Kvečjemu dva meseca.

»Navzlic slabemu vremenu, je bila minula sezona dobra,« je povedal predsednik turističnega društva Mozirje in direktor gostinskega podjetja Turist, Ivan Zupanc.

»Vse kapacitete smo imeli v tem času povsem zasedene. To velja tako za območje mozirskega turističnega društva kot tudi za naše podjetje. Seveda pa pri vsem tem ne kaže prezreti še nekaterih slabosti, ki so se pri nas že skoraj udomačile. Moram reči, da smo preslabo organizirani, slabo pripravljene na sezono, da nimamo tako imenovanih vzporednih objektov, ki bi turistom nudili kaj več kot samo prijetno okolje, dober zrak, ustrezno hrano in podobno. Manjka nam še marsikaj, da bi lahko gosta dlje zadržali in da bi skratka podaljšali sezono. Sicer pa je to sploh problem Gornje Savinjske doline.«

Turistično društvo v Mozirju ima že več ali manj običajen delovni načrt, ki ga tudi vestno izpolnjuje. Prva skrb je namenjena ureditvi kraja. Torej opeševalnim akcijam. V tem pogledu so letos uspeli. Sicer pa so urejeni vrtovi in veliko cvetic na oknih sploh značilnost kraja in ljudi v Gornji Savinjski dolini. Društvo je bilo nadalje pobudnik ureditve starega parka pa tudi kopališča ob Strugi. Tu jih čaka še nekaj dela, zlasti pri garderobah in podobno. Vrh tega so tudi letos organizirali več predavanj, pripravili nekaj izletov in se lotili zanimive akcije v postavljanju kačipotov v obliki značilnih gornjesavinjskih kozolcev. Mnogi kolektivi so

jih sprejeli z velikim zanimanjem. Sicer pa prinašajo lepó svežino in so dokaz prizadevanj za uveljavitev novih korakov na turističnem področju. Sicer pa je turistično društvo tudi tisto, ki skupaj s krajevno skupnostjo in drugimi spodbuja k čimprejšnji ureditvi mozirskega rekreacijskega središča, mozirskega gaja, ki spričo načrtov dobiva splošno slovensko obeležje.

Kolektiv gostinskega podjetja Turist je letos ostal brez investicijskih naložb. Zato ostajajo načrti, ki so jih sprejeli že lani in prej aktualni tudi za naslednje in prihodnja leta. Razen tega tudi nad novimi vlaganji v naslednjem letu visi velik vprašaj. Ne glede na to, se pri Turistu zavedajo, da jih čaka še nekaj nujnih del. Nič velikega, ker za kaj takega ni sredstev. Vse je več ali manj omejeno na vzdrževalna dela in manjše novogradnje. Tako bi radi pri hotelu Turist v Mozirju dogradili še eno restavracijsko sobo. Na Ljubnem ob Savinji je še zmeraj aktualna zgraditev pivnice pri hotelu Planinka in v tej zvezi tudi dveh gostinskih oziroma restavracijskih sob. V Rečici so delno odstopili od predvi-

Ivan Zupanc

denega načrta. Namesto sob za goste so uredili dvoje stanovanj za svoje delavce. Za vse to bodo odšteli okoli 300 do 400 starih milijonov dinarjev. Sicer pa, dlje kot bodo odlašali z deli, več denarja bodo morali imeti.

In še to, program investicijskih naložb so vskladili z lastnimi možnostmi. V tem ne pretiravajo. Vse je pod očesom skrbnega gospodarjenja. Takšno obnašanje ni v kolektivu nič novega. Sicer pa velja velika preudarnost tudi pri obravnavanju še drugih nalog. Zato tudi odločitve o morebitnem povezovanju še niso sprejeli. MB

DONAT SE JE UVELJAVIL

Novi hotel Donat je polno zaživel že od vsega začetka in prinesel kraju in kolektivu zdravilišča v Rogasški Slatini pomembne prednosti. Zato ni naključje, da so samo v novem hotelu imeli od februarja do konca avgusta nekaj nad 24.000 nočitev in da so v okviru zdravilišča zabeležili v istem obdobju porast števila nočitev za dvanajst odstotkov.

Naložba v novi hotel A kategorije je bila utemeljena.

CENE ZA ZIMSKO SEZONO

Čeprav ni daleč čas, ko so misli in koraki uhajali k morju in rekam, skratka h kopanju, že so stekle priprave na letošnji

zimsko sezono. Gostinske delovne organizacije na celjskem območju so namreč že objavile cenike za zimski čas. V glavnem se ne razlikujejo od tistih, ki so veljali v letošnji glavni sezoni. Sicer pa uspeh zimске sezone ni v tolikšni meri odvisen od cen, dosti večji vplivni činitelj je vreme

DOBER START

Informacijska služba celjske turistične zveze je proti koncu prejšnjega tedna sporočila, da je bilo na našem območju 2.655 gostov. In kdor je spremljal te podatke ves čas, je lahko opazil precejšen padec. Nič nenačelnega. Tudi na našem območju se je končala glavna turistična sezona.

Ob prehodu iz glavne v posezono pa se več ali manj samo po sebi pojavlja vprašanje — kakšno je bilo turistično življenje v juliju in avgustu. Četudi končnih podatkov še ni, bi lahko že iz številk, ki jih je vsak teden objavljala celjska turistična zveza, povzeli, da je bila letošnja glavna sezona dobra, uspešna. To še posebej glede obiska gostov in števila nočnin. Po vsej verjetnosti bomo zlasti po zasluzi dobre glavne sezone letos dosegli in morebiti tudi presegli število 900.000 nočnin na celjskem turističnem območju.

In kaj obeta posezona? Ze prvi podatek, da smo imeli na začetku septembra okoli 2.600 gostov pove, da je začetek dober in da se nam tudi v posezoni obetajo lepi rezultati. To predvsem po zasluzi zdravilišč. Tako so imeli na začetku septembra v Rogasški Slatini 1180 gostov, na Dobrni 530, v Laškem 310, v Atomskih Toplicah 215 itd. Sicer pa te številke potrjujejo, da je bilo v tem času za 3 odstotke več gostov kot v istem času lani. Torej, na vsak način uspešen start v turistično posezono!

NOVI Tednik

Planinsko društvo »Železničar« Celje

je obnovilo začasno zaprto planinsko pot na Celjsko kočo preko Hudičevega grabna.

Otvoritev te poti bo dne 13. 9. 1975 v počastitev dneva planincev. Zbirališče je pred železniško postajo Celje ob 8. uri, nato skupni odhod po obnovljeni poti, Celje, Hudičev graben, celjska koča, Tolsti vrh.

Udeležite se v čim večjem številu. Vabljeni tudi nečlani.

DIJAŠKI DOMOVI CELJE

TOZD Kajuhov dijaški dom

razpisuje za nedoločen čas:

1. dve delovni mesti

VZGOJITELJIC

in objavlja za nedoločen čas:

2. eno delovno mesto

KUHINJSKE POMOČNICE

POGOJI:

pod 1.:

— diploma PA na oddelku za domsko vzgojo ali višja izobrazba pedagoške smeri

— moralna in politična neoporečnost;

pod 2.:

— nekvalificirana ali polkvalificirana delavka z ustreznimi izkušnjami.

Kandidatke naj pošljejo prijave z življenjepisom in dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh po objavi na naslov: Dijaški domovi Celje, TOZD Kajuhov dijaški dom, Vodnikova 10 a, Celje.

STANKO PRODNIK

Mi bo uspelo? Ali bo do tega tudi te besede in naslednji stanki povedali vse tisto, da bo slika kolikor toliko popolna? Ali pa tudi v tem zapisu vsa njegova preproščina, odločnost, velika poštenost, delavnost, priljubljenost? Odli-

ke, ki jih težko najdeš na enem kupu. In vendar jih nosi v sebi, v svojih, skoraj vedno skuštrani in nakodrani glavi.

Stanko Prodnik je živi leksikon Gornje Savinjske doline. Vsaj za obdobje, ko se je kot mlad fant vključil v družbeno politično dogajanje in mu je že od takrat, od prvih let po vojni, zvest vse do danes. In tako bržčas vse do konca. V tem času ni doživel pretresov, ki bi ga metali iz enega konca na drugega. Zaradi svoje ga zvestega odnosa do dela, do družbe in do samega sebe, je vselej trden, nikoli omahljiv.

Solčave, svojega rojstnega kraja, ni pozabil. In še danes je zvest tej vasi. Tudi po govorici, tudi po dialektu. Ne more je zatajiti. Sicer pa je niti noče. Nanjo je ponosen, čeprav bi rad, da bi doživljala drugačen vzpon, da bi se enkrat za vselej postavila na trdnjše temelje, da bi ljudje, zlasti mladi, ostajali doma in tu našli svoj kruh. Sicer pa

ob teh mislih ne gre prezeriti vse tisto, kar sta Solčava in njeno območje dobili v letih po vojni. Skoraj do slehernega kmeta prideš z avtom. Torej ceste. Kmetije imajo elektriko. In ljudje na njih marsikaj tistega, na kar pred vojno še pomislili niso. Na vsak način velike spremembe.

Stanko Prodnik je začel svojo pot družbenega delavca kot tajnik nekdanjega občinskega odbora v Solčavi. Leta 1955. je postal tajnik občinske skupščine v Mozirju, dve leti za tem pa načelnik oddelka za občino upravo in družbene službe. Na tem mestu je še danes in poleg tega tudi član izvršnega sveta občinske skupščine. Tako profesionalno. Vmes pa so ga vezale še druge funkcije. Tudi danes. Pred leti je bil tudi na čelu občinskega sindikalnega sveta.

Na svojem delovnem področju je povsem doma. Družbene službe so ga prevzele in osvojile. Ponosen je na delo, ki ga je

usmerjal in mu dajal v okviru občinske politične poti tudi vsebino. Sole. V zadnjem času kar tri nove in to po zasluzi krajevnega samoprispevka in deložnega delovnih organizacij. Mozirje, Rečica, Ljubno. V tej vrsti zdaj čakata Luče in Gornji grad. Pred tem pa je dolina dobila še nove šole drugod.

Prav tako so uspeli glede materialnih pogojev zdravstvene službe. Zdravstvene postaje so vsekakor ponos mozirske občine. Dosedanjim se bo kmalu priključila še tista v Lučah.

Problem sedanjega časa je otroško varstvo. V organizirano varstvo je vključeni le 4% predšolskih otrok. Premalo. Uspešno bitko vodijo tudi na področju stipendijske politike in še marsikje.

To so vprašanja, s katerimi se Stanko Prodnik srečuje vsak dan. Kot načelnik oddelka in kot človek. Gornjesavinjec z psem srcem.

M. BOZIC

Okrogla miza NT in RC o repertoarju SLG Celje

Zadostiti nalogam in željam

V pogovoru za okroglo mizo so sodelovali: IGOR LAMPRET, umetniški vodja SLG Celje, JANEZ ZMAVC, DRAMATURG SLG, FRANCI KRIZAJ, režiser SLG, JANEZ BERMEZ, igralec, MARLIJA GORSIČ, igralka, NADA BOŽIČ, igralka, ZMAGA ZUNTAR, kulturni animator, STANE MELE, IGOR PONIKVAR, predstavnik celjskih sindikatov, STANE MRVIČ, predsednik izvršilnega odbora celjske kulturne skupnosti, DRAGO KASTELIČ, igralec.

Razen sindikata se ni odzvala našemu vabilu nobena druga družbeno politična organizacija, ne zveza kulturno prosvetnih organizacij, kulturni animatorji in drugi obiskovalci gledališča, ki so bili vabljeni na pogovor. Komentar ni potreben!

KAJ BOMO VIDELI V NOVI SEZONI

Na kratko preletimo repertoar za leto 1975/76, ki je že bil objavljen v prejšnji številki NT. Alfred de Musset: LORENZACCIO, režija Dušan Mlakar. Mihail Bulgakov: ZOJINO STANOVANJE, režija Franci Križaj. Dušan Jovanović: IGRAJTE TUMOR V GLAVI IN ONESNAŽENJE ZRAKA, REŽIJA Ljubomir Ristić. Ivan Cankar: POHUJANJE V DOLINI SENTFLORJANSKI, režija Mile Korun. William Shakespeare: LJUBEZNI TRUD ZAMAN, režija Franci Križaj. Fran Skofič: GOSPOD S PRESEKA, režija Dušan Jovanović. Sledita še dve mladinski deli in sicer ZGODBA O TOVARISU TITU in MAKS ŽVIŽGAČ. Naj omenimo še to, da je bila kot prva predstava nove sezone predvidena drama Alfreda de Musseta Lorenzaccio, vendar zaradi nesreče nosilca osrednje vloge Stanka Potiska ne bo možno dati to predstavo kot uvodno. To bo v začetku oktobra Bulgakova Zojino stanovanje v režiji Francija Križaja. Naj še na začetku omenimo, da bo novo gledališko sezono celjski kolektiv začel z igralcem manj, ker je odšel Sandi Krošl v ljubljansko Dramo, Ivo Ban pa je oblekel vojaško suknjo, v kolektiv pa se je vrnil Drago Kastelic (spominimo se njegove zadnje večje vloge, ko je igral v Sartrovih Umazanih rokah). In še neuradno: Branko Grubar odhaja na Radio Ljubljana k »Valu 202«. Kaj pravijo o novem repertoarju gledališki delavci sami:

IGOR LAMPRET: »Repertoar našega gledališča temelji na nalogah, ki jih hiša ima in na željah naših obiskovalcev. Gre za gledališko obnavljanje duha preteklosti in sedanjosti. Zato srečujemo med naslovi klasična in sodobna imena. Tako imamo med tipičnimi predstavniki klasike Shakespeara in Musseta, med slovenskimi klasiiki Ivana Cankarja in Frana Skofiča, ki je bil toliko let po krivici pozabljen. Med sodobniki pa imamo Bulgakova, in Dušana Jovanovića, ki ga celjsko občinstvo že pozna. Zgodbo o Titu in Maks žvižgač mislimo posredovati mladim pod skupnim naslovom ali geslom gledališča »Gledališče je vaše, otroci.« Tako je nastal repertoar kot dokaz naše ustvarjalnosti (in seveda avtorjev) ter pobud občinstva. Posebno pozornost smo letos namenili mladini. Gledališče namreč ni tovarna, da bi se kampanjsko ukvarjala z mladimi, saj so potrebni gledališča skozi vse leto, ne samo v času proslavljanja in obiskov dedka Mraza. Zato smo sklenili, da bomo še bolj odprli gledališka vrata mladim, predvsem pa pogosteje kot doslej.»

MARLIJA GORSIČ: »No, ravno izpeljava programa za mladino bo verjetno najtežja. Najbrž bodo potrebna tudi dodatna sredstva, saj je nemogoče, da bi gledališče samo ob merilih doslej redne dejavnosti zmoglo še to finančno breme ob vsebinski obogatitvi za mladino.«

ZMAGA ZUNTAR: »Pozdravljamo program, vsebinsko bogatejši program

Nedvomno je Slovensko ljudsko gledališče v Celju osrednja poklicna kulturna ustanova mesta, v katerem živi in dela že lepo število let. Naj ta stavek ne omalovažuje ostalih kulturnih ustanov, saj se dobro zavedamo, kako važne so vse v združenem delu in kakšen je lahko njihov vpliv v kulturnem življenju človeka, posebno še v razvijajočem se samoupravnem socializmu. In če se zavedamo, da potemtakem to niso dejavnosti, ki bi bile ob naraščajočem ekonomskem in gospodarskem napredku, se pravi, ob vse večji materializaciji človeka, dejavnosti, ki bi bile stranskega pomena, je to spoznanje toliko važnejše. Ker če so vzporedne in je tudi nujno, da so, potem nam ne more in ne sme biti vseeno, kako se bodo te dejavnosti vključevale v združeno delo, kako bo samoupravljalni odnos dosegal njihove sredine in koliko ga bomo sami čutili iz središča samega. Ob vsem tem pa je seveda najvažnejši njihov vsebinski program, njihovo izročilo, ki naj nas osvešča in humanizira.

Zato je pripravilo uredništvo Novega tednika in Radia Celje v sodelovanju s Slovenskim ljudskim gledališčem v Celju okroglo mizo o letošnjem gledališkem repertoarju in o problemih, s katerimi se naša gledališka hiša srečuje pri svojem delu. Okroglo mizo je vodil glavni in odgovorni urednik NT in RC Bojan Volk, zapis pa je pripravil Drago Medved.

za mlade. Posebno zaradi tega, ker so resnično potrebni gledališča in bi se tako lahko bolje dopolnjevala vloga Pionirskega doma, ki je le še več ali manj varstvena ustanova. Pogrešamo pa več gostovanj Mladinskega gledališča iz Ljubljane.»

GOSTOVANJA

IGOR LAMPRET: »Nedvomno so gostovanja gledališča med obsežnejšim delom, ki si ga zastavljamo v vsaki novi gledališki sezoni. Mi smo v pretekli sezoni imeli 230 predstav, od tega 167 v Celju in 63 v drugih krajih. Toda to niso bili samo kraji celjskega območja, ampak tudi Pomurje, Trst in še drugi kraji v Sloveniji, pa Sterijino pozorje v Novem Sadu. Če pa pogledamo podatke o obisku, nam povedo, da je v pretekli sezoni videlo naše predstave 5000 obiskovalcev več kot v predpretekli, oziroma v sezoni 1973/74 63.436 obiskovalcev, v sezoni 1974/75 pa že 69.986 obiskovalcev. Kaj ta podatek pove? Pove to, da ima celjsko gledališče toliko obiskovalcev kot mesto prebivalcev, kar je verjetno edinstven primer pri nas. Pojdimo še dalje in primerjajmo podatke z ljubljansko Dramo. Drama ima 40 igralcev in bi potemtakem v primerjavi

z nami morala imeti v sezoni 460 predstav, a jih nima, kakor tudi obiska ne dosti več kot mi, denarja pa prejema trikrat več kot celjsko gledališče. To je seveda primer za ilustracijo o številu predstav glede na obsežnost gledališkega ansambla, na njegove umetniške in tehnične zmogljivosti. Gostovanja niso poceni. Mi v tej sezoni obnavljamo dolgoročni dogovor o sodelovanju z Mestnim gledališčem ljubljanskim. Tako bomo videli tri njihove predstave, mi bomo pa gostovali v Ljubljani s šestimi. Sodelovanje iščemo tudi s tržaškim gledališčem in z mariborskim, tako da bi lahko videli na odru celjskega gledališča tudi kakšno predstavo mariborske opere.

ABONMAJI

Če bo potrebno, bomo strnili tudi nekatere abonmaje. Na Kozjanskem je veliko zanimanje za gledališke predstave in smo v dogovarjanju, da bi imeli še en abonma in bi tako imeli za Kozjansko dva abonmaja.»

ZMAGA ZUNTAR: »Toda zgodilo se je, da je bil abonma za delavsko mladino in kulturne animatorje, oziroma za amaterje, zelo slabo obiskan. Kaj bi kazalo storiti v tem primeru. Jih združiti?«

JANEZ ZMAVC: »Najbrž bo tako. Začeli bomo sezono kot doslej, pozorno bomo spremljali obisk in bomo združili oba abonmaja, če ne bo dovolj zanimanja za vsakega posebej.«

BOJAN VOLK: »Prej ste omenili razširjen in kakovostno izboljšan repertoar za mladino. To je dolgoročnejši načrt, dragocena investicija v mladega človeka, od katerega gledališče lahko veliko pričakuje. Kako name ravate izpeljevati to zasnovano?«

FRANCI KRIZAJ: »Vaša ugotovitev je pravilna. To je dolgoročen načrt in zato smo ga zastavili temeljito. Zavedamo se, da je mladina dragocen del našega občinstva in je tudi v večini. Predstavljamo si, da bi lahko zaenkrat izvedli ta program s tridesetimi odstotki lastnega repertoarja, trideset odstotkov pa z gostovanji. Toda ravno prej smo slišali, kako je vse to vezano na povečane stroške. Podpora bomo morali imeti v krajevnih skupnostih, tesneje se bo treba z njimi povezovati, pa s SZDL in sindikati.«

ZMAGA ZUNTAR: »Kulturni animatorji še vedno nimajo jasnega načrta za delo. Smo še vedno nekdanji poverjeniki za kulturo in se mi zdi, da smo menjali samo nazive. Predlagam tudi to, da naj ne bi bilo več obdarovanj otrok za dedka Mraza v gledališču. Predstave naj bodo, gledališče naj ostane gledališče, obdaritve pa naj bodo druge.«

IGOR PONIKVAR: »Bil je samo en enodnevni razgovor s kulturnimi animatorji in v mesecu septembru predvidevamo še enega. Res je to premalo, tega se zavedamo, toda to so šele začetki. Ob koncu gledališke sezone je gledališče pripravilo srečanje s kulturnimi animatorji in jih je prišlo od dvesto samo okoli štirideset. To je morda klofuta kulture, a tega ne smemo tako jemati. Kajti razgovora, ki smo ga že organizirali s kulturnimi animatorji se jih je le udeležilo 123. Vedeti moramo tudi to, da je za nekatere ta vloga le ena od zadolžitve, ne pa pripadnost, ne ravno ljubiteljstvo do gledališča ali katerekoli druge umetniške veje. Več bomo morali širiti idejo o kulturni preobrazbi skozi naše samoupravljanje! Razmisli ti bi bilo treba tudi o pojavu gledaliških ustvarjalcev v delovnih kolektivih, posebej pa bi morali posvetiti pozornost delavcem iz drugih bratskih republik. O njihovem vključevanju v kulturno življenje.«

JANEZ ZMAVC: »Kadar gostuje pri nas gledališče iz katere druge republike, kot je bil to primer s Pokondireno tikvo, imajo obiskovalci iz isto govoreče jezikovne skupine prednost pri nakupu vstopnic za gledališko predstavo, ki je v gosteh. Gotovo pa še ostajajo oblike, s katerimi bi se jih dalo prirediti še več v našo hišo.«

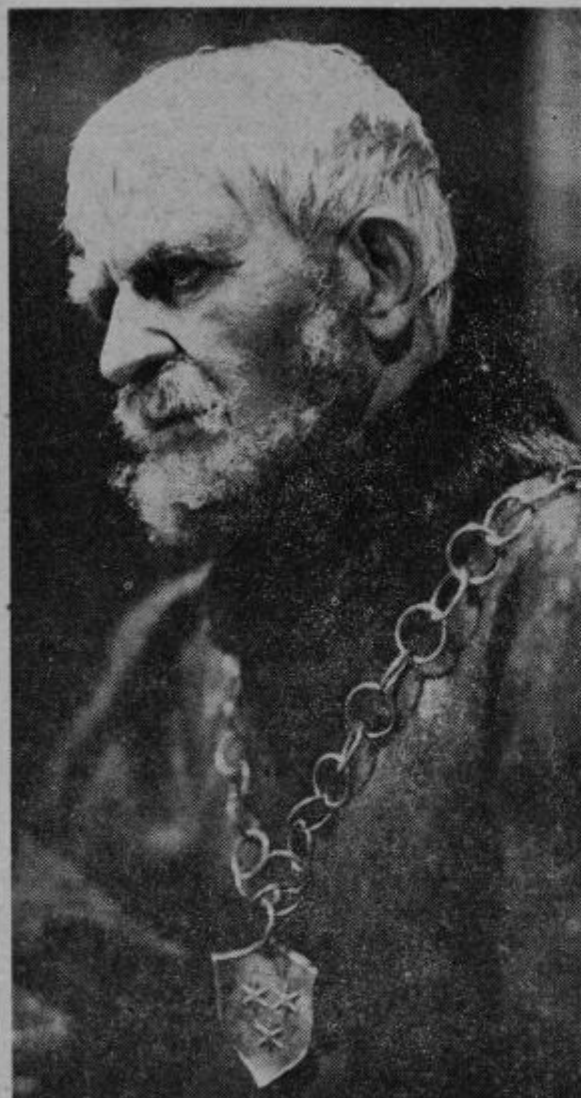
IGOR PONIKVAR: »Za boljše delo kulturnih animatorjev za gledališko kulturo bi bilo potrebno tudi v tisku narediti več kot doslej. Uspešne bi bilo treba predstavljati v obliki kratkih intervjujev. Mi moramo osvetljevati dosežene rezultate, ob nedoseženih pa moramo storiti vse, da jih kar najbolj izpeljemo.«

ZA ZAKLJUČEK

Veliko je bilo mnenj, veliko je bilo predlogov. Skoda, ker ni bila okrogla miza boljše zasedena. Toda najvažnejša je ugotovitev, da imamo v novi gledališki sezoni repertoar, od katerega lahko veliko pričakujemo in smo prepričani, da nas ne bo razočaral, še manj pa gledališčniki, ki so si zastavili nelahko nalogo. Predvsem je več kot vzpodbudno njihovo prizadevanje, da bi združili svoja ustvarjalna hotenja z željami svojega občinstva, predvsem pa s težkim finančnim in materialnim položajem — in ob vsem tem ne pozabili na mladino, ki predstavlja korenine gledališkega občinstva.

ANALIZIRALI SMO

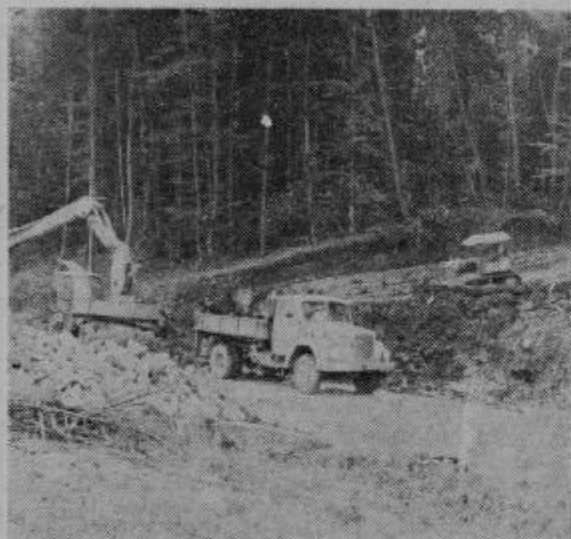
KOLIKO STANE ŠOLAR?

AG »ŽELEZAR« CELJE — ŠTORE: USPELA VERONIKA DESENIŠKA

V nedeljo je uprizorilo amatersko gledališče Zelezar Celje-Store Zupančičevo Veroniko Deseniško v režiji Cveta Vernika. Ta predstava je nastala že pred leti, lansko leto so z njo gostovali v Paračinu in poželi veliko uspeha. Nedeljska predstava je bila predvidena na prostem, pred Mlinarjevim Janezom na Teharjih. Toda nestalno vreme zadnjih tednov je zagodilo igralcem tudi v nedeljo in so predstavo hitro »prestavili« v kulturni dom v Štorah, kjer so jo dobro sprejeli pred povsem polno dvorano. Na sliki: Franc MIRNIK, v vlogi Hermana, dolgoletni igralec na amaterskih gledaliških deskah. FOTO: DRAGO MEDVED

GOLOBINJEK: ODREZALI PLAZ

Ni dolgo tega, kar je ponovno na cesti Golobinjek-Prelasko plaz zrinil na cesto zemljo in tako spet povzročil skrbi cestnim delavcem. Delovodja Cestnega podjetja iz Celja Ivan Geršak je dejal, da so sedaj s stroji zrinili površinski plaz do ceste in vso zemljo zvozili v stran. Na novo bodo postavili betonske bravnice in promet bo spet stekel po lepo speljani cesti. D. M.

SLOVENIJA AVTO

Obiščite nas na sejmu obrti, ki bo v Celju od 19. do 28. sept. Za to priložnost smo pripravili izredne sejemske popuste.

Ze v eni prejšnjih številkih smo v naši mali anketi opozorili bralce na visoke cene šolskih potrebščin, saj so te iz leta v leto višje. Septem-ber je torej tisti mesec v letu, ki vsem staršem najbolj osuši žep, saj so za njimi dopusti, ki pri nas tudi niso poceni, pred njimi pa so še veliki izdatki za ozimnico. Največji stroški za šolo so seveda ob začetku šolskega leta, s tem pa še ni rečeno, da otrok med šolskim letom nič ne stane. Višina stroškov tudi ni odvisna samo od starosti otroka oziroma razreda, ki ga le-ta obiskuje, ampak v veliki meri tudi od zahtevnosti učiteljev na šoli, od otroka samega in njegove zahtevnosti, pogosto pa tudi od staršev. Šola je namreč tisto področje, kjer se vse prepogostokrat kaže tudi snobizem staršev, ki mislijo, da mora njihov otrok imeti vse potrebščine boljše in lepše kot sosedov in jim niti na misel ne pride, da bi njihov otrok uporabljal stare knjige.

Obiskali smo eno izmed celjskih šol in izvedeli vsaj približno, koliko stane otrok na začetku šolskega leta in koliko med letom. Preveč bi bilo, da bi iskali podatke za vse razrede, zato smo vzeli

samo podatke za 1., 5. in 8. razred. Pri tem smo upoštevali samo stroške, ki so v zvezi s šolo, nismo pa upoštevali tistih sredstev, ki jih starši izdajo skozi vse leto za prehrano, obleko, obutev in razvedrilo svojih otrok. K izdatkom med šolskim letom pa smo šteli stroške za učbenike, zvezke, risalni pribor, razne barvice in svinčnike, telovadno opremo, copate za v razred, mladinsko literaturo, razne abonmaje za filmske predstave, gledališče in koncerte, zavarovanje, članarine za razne organizacije, plačilo izleta ali ekskurzije, in prispevek staršev za šolo v naravi, ki jo organizira danes že skoraj vsaka osnovna šola.

Seveda spada k izdatkom tudi celoletna šolska malica, predvsem tam, kjer je obvezna. Vprašanje je, koliko otrok bi malicalo tudi doma? Ugotovili smo, da se višina stroškov stopnjuje hkrati z višino razreda, ki ga otrok obiskuje. Tako so torej stroški za prvošolca zaenkrat še najnižji, čeprav je treba upoštevati tudi to, da otrok v višjih razredih uporablja precej potrebščin iz prejšnjega razreda. Celoletni stroški za prvošolca so torej takile:

Knjige za prvi razred sta

nejo 125 Ndin, zvezki in ostale potrebščine s torbico 400 Ndin, telovadna oprema (hlačke, copate za zunaj in za v razred) okrog 120 Ndin, celoletna malica 400 Ndin, mladinski tisk, zavarovanje, filmske predstave, izlet, skupaj približno 180 Ndin. Skupaj stane torej prvošolček 1225 Ndin.

Ce pogledamo, koliko stane starše otrok, ki obiskuje peti razred, dobimo že precej višjo številko. Tako stanejo knjige zanj 457 Ndin, ostale potrebščine približno 190 Ndin, telovadna oprema 130 Ndin, celoletna malica 400 Ndin, zavarovanje, razni prispevki in članarine ter mladinski tisk stanejo skupaj 170 Ndin letno, gledališki in filmski abonmaji 71 Ndin, za šolo v naravi pa morajo starši prispevati 250 Ndin. Če to seštejemo, dobimo visoko številko 1668 Ndin. Da so stroški tako visoki, so krive zlasti cene knjig, saj stane najdražja knjiga (Pesmarica) kar 78 Ndin, Peto berilo pa 53 Ndin.

Najvišji pa so seveda stroški za šolanje osmošolca. Tako znaša cena knjig za osmi razred 617,50 Ndin, potrebščin približno 221 Ndin, članarine, mladinskega tiska in zavarovanja 180 Ndin, cena abonmajeve je 95 Ndin, telo-

vadne opreme 130 Ndin, vsi zvezki stanejo 12 Ndin, malica 400 Ndin in šola naravi 250 Ndin. To znese skupaj 1905,50 Ndin. Tudi osmi razred pomenijo najvišji izdatek prav šolske knjige. Skoraj nepojmljivo je, da ga ne recimo šolski atlas za slikarstvo, ki ga otrok uporablja 3 leta kar 120 Ndin.

Iz vseh teh podatkov lahko vidimo, da povprečno slovensko družino šolar ob začetku šolskega leta zelo obremenjuje. In kje bi našli rešitev tega problema? Morda bila ena izmed njih v kolikor manj luksuzni opreknjig, ki bi bile zaradi te cenejše. Obstaja tudi možnost izposojanja knjig v šoli, konekod že uvajajo, vendar ima tudi svoje pomanjklivosti. Tako zaenkrat starš ne preostane drugega, kot kupujejo drage potrebščine in se zresnjujejo ob njihov računih. Šola torej ni stonj. Poleg življenjskih stroškov za družino obremenjuje starše v visokimi izdatki za šolo. Videli smo kolikostane otrok starše. Kolikostane mora zanj prispevati družina? O tem dajem besedo kolekciji!

Tekst: NADA PETROVIČ

IN KOLIKO STANE DRŽBO?

Seveda družbe ne smemo jemati abstraktno! Kajti družba to smo mi vsi in družbeni izdatki so v bistvu izdatki vseh zaposlenih aktivnih občanov. To seveda pomeni, da starši za svoje šolarje tudi v tej obliki prispevajo, vendar manj, ker šolstvo v okviru temeljne izobraževalne skupnosti financirajo vsi pridobitni državljani solidarno.

Anica Jureš, analitik pri Izobraževalni skupnosti je posredovala podatke, ki pa niso najbolj realni, kajti številke se spreminjajo iz leta v leto, zaradi najrazličnejših vzrokov.

Celoten stroškovnik smo razdelili na osebne dohodke, na materialne izdatke in amortizacijo. Stroške za šolo v naravi smo prišteli k osebnim dohodkom, stroške za prevoz in prehrano pa k materialnim sredstvom.

Kot primer smo vzeli tri različne osnovne šole: I. osnovno šolo, ki je ena najstarejših šol, saj praznuje leto sto letnico obstoja, IV. osnovno šolo, kot primer razvite šole in Osnovno šolo Frankolovo, kot primer oddaljene šole z manjšim številom otrok.

Da smo dobili kolikor toliko realno število otrok, smo vzeli povprečje zadnjih dveh let. Tako smo dobili podatek, da je bilo v I. osnovni šoli v tem času povprečno 770 učencev, na IV. osnovni 1003 in v osnovni šoli Frankolovo 265 učencev. Stroški za osebne dohodek nanesejo na I. osnovni skupno 2.952.390 ND, na IV. osnovni 4.063.240 in na osnovni šoli Frankolovo 1.123.260. Tu se jasno vidi, da je celotni osebni dohodek najmanjši na osnovni šoli Frankolovo, kar je čisto razumljivo, glede na to, da imajo manj učnega osebja, kot na ostalih dveh šolah. Toda, če sedaj pogledamo koliko teh stroškov odpade na enega samega učenca, dobimo povsem drugačno sliko. Na I. osnovni šoli pride namreč na učenca 3.834 ND, na IV. osnovni 4.051 ND, na osnovni šoli Frankolovo pa 4.239 ND. To spremembo

povzroči seveda malo število otrok na tej šoli.

Isto je pri materialnih sredstvih. Tudi tu pride na učenca osnovne šole Frankolovo največ, pa čeprav je dobila ta šola najmanj materialnih sredstev. Na I. osnovni pride od celotne številke 377.960 na posameznika 491, na IV. osnovni od skupno 560.353 na enega 559 ND, na osnovni šoli Frankolovo pa od 267.970 na posameznika

učenca 1.011 ND.

Tudi pri sredstvih za amortizacijo se stvar ponovi. Na I. osnovno šolo je prišlo 33.900 ND amortizacijskih sredstev pri tem odpade na posameznega učenca 44 ND, na IV. osnovni od 49.700 50 ND na enega in na osnovni šoli Frankolovo od 29.800, 112 ND sredstev za amortizacijo. In če sedaj vse te podatke lepo združimo pride na I. osnovni šoli na ene-

ga učenca skupno 4.369 ND, ki jih prispevamo kot družba, na IV. osnovni šoli skupno 4.600 ND, na osnovni šoli Frankolovo pa kar 5.362 ND na enega samega učenca. Vseh teh podatkih, se lahko vprašamo ali se splača takšnih stroškov osnovna šola, ki ima pod 200 učencev? Pa dobro, tudi to bi se dalo vprašati. Kaj pa na primer še manjše šole, ki imajo v posameznih razredih manj kot deset učencev? Na takih šolah uk ne mora biti brez pomena. Otroci iz teh šol težko obvladajo snov na ključnih in srednjih šolah. Ta račun nam pripomore k spoznanju, da te šole niso izvedenega popolnega, nenačrta, ampak so zaradi nujnih okoliščin v katerih se nahajajo, tudi veljavne.

JANA KRANJČIČ
Foto: DRAGO MEDVED

pisma

ZAKAJ V MALIH OGLASIH NI NASLOVOV?

Nisem naročnica vaše- ga tednika, zato ga pa vsak teden kupim. Rada ga berem. Zelo mi je všeč, samo to ne, da v malih oglasih povečini ni naslo- vov, marveč so objavljeni pod šifro. Menim, da to ni prav. Vsi mali oglasi bi morali biti objavljeni z naslovi, da bi interese- ti takoj vedeli, kam se naj obrnejo, če hočejo kaj kupiti ali drugače slediti razpisu v malem oglasu.

ANA POTOČNIK, LOG PRI ROGATCU PRIPIS UREDNISTVA

Po svoje imate vsekakor prav. Toda, ker ima na- ročnik malega oglasa vsa pravica, da ga objavi s polnim naslovom ali pod šifro, bodo te razlike tudi v prihodnje. Tu uredniš- tvo lista ali služba za oglase, nimata nobenega vpliva. Zato se ba treba s to prakso sprizniti tu- di v prihodnje

MENU ZA ŠTIRI TISOČAKE

Pot me večkrat zanese v Celje. Kadar se peljem z avtobusom, in če je le mogoče, obečujem na Vrnskem, v tisti odlični gostilni, kjer te vedno od- lično postrežejo. Tam go- veja juha zares zasluži to ime, tam je pečenka v resnici pečenka in tudi količina je ustrezna. Ena- ko velja za krompir, so- lato itd.

Vse drugače pa je, ka- dar moram obedovati v Celju. Tu sem se že ne- kajkrat pošteno opekla. Večkrat sem se ustavila

v kolodvorski restavraciji, a sem sklenila, da tja ne grem več, ko so mi pred kratkim postregli pri me- nuju s takšno mešano solato: debeli, trdi, že č- sto sivi rezni rdeče pese, nekaj zelo grobo s štori vred narezanega zelja in nekaj narezanih storov endivje. Seveda sem to »od- lično« solato pustila. Ko pa sem jo pokazala natakarici in jo vprašala, če morda mislijo v kuhinji, da pripravljajo jedi za krave ali zajce, se je sa- mo nasmehnila. Ko sem jo vprašala, če se gostje nikoli ne pritožijo, je rek- la: »O, seveda se, le da se jih v kuhinji nič ne prime!»

Pred kratkim sva z ne- čakom obedovala v gosti- šču Branibor. Je prijetno, postrežba prijazna. To pa je tudi vse. Ko sem vpra- šala, kaj imajo za menu, mi je natakarica našela: govejo juho, svinjsko pe- čenko, krompir, mešano solato. Na vprašanje, če nimajo nič drugega, mi je povedala, da lahko name- sto pečenke dobimo go- bovo rižoto. Ko pa sem še zvedela, da so to vio- šeni šampinjoni, sem osta- la pri pečenki. Postregli so mi: govejo juho, ki pa je bila zelo daleč od go- vedine pa tudi od Argo, Podravke, Maggi in po- dobnih nadomestkov. Top- la voda, ki je malo dišala po začimb in v njej zaku- hanega pol žlice močnika. Pečenka — dva majhna kosčka trdega, žilnatega svinjskega mesa. Krompir — narezan na krahle in kar na krožniku polit s toplim oljem. Solata — nekaj rezin paradiznika in tri peresca endivje. Za ta »odlični« menu sem plača- la štiri stare tisočake. Sa-

po mi je kar zaprilo.

Kot sem ugotovila, ima Celje več gostinskih obr- tov in restavracij. Morda sta Branibor in kolodvor- ska restavracija med nji- mi izjema? Celjani to naj- brž že vedo, prav pa bi bilo, če bi tudi drugi ve- deli, kje se v Celju dobro je!

INA SLOKAN, ROŽNA DOLINA LJUBLJANA

ŠE O NAŠIH ZASTAVAH

V eni od zadnjih števil- k Novega tednika ste obja- vili dopis naročnika T. A., s katerim kritizira na- pačno razobešanje zastav. Dovolite, da k temu do- pisu dodam še nekaj bes- ed. Mož ima v glavnem prav, moti pa se v toliko, ko trdi, da iz nepravilno razobešene državne zasta- ve takoj nastane hrvaška, iz nepravilno slovenske pa srbska. Trdim, da lahko ena ali drugo zastavo kar naprej obračamo, pa nam taka sprememba ne bo us- pela. Pisec je imel v mi- slih samo barve. V tem pogledu bi imel prav. Po- zabil pa je na peterokrako zvezdo na sredini zastave. Če gledamo na primer dr- žavno zastavo v vodorav- ni legi, je modra barva na vrhu, bela v sredini in rdeča spodaj. Zvezda pa je postavljena tako, da se- že gornji krak v modro, spodnja dva pa na rdeče polje zastave. Če to zasta- vo obrnemo narobe, bo en krak zvezde še vedno se- gal na modro polje in bo torej v tem primeru obr- njen navzdol, dva kraka pa bosta segala na rdeče polje, in bosta obrnjena navzgor. In prav to je narobe! Za hrvaško zasta- vo namreč vemo, da sega spodnja kraka na mod- ro, gornji krak zvezde pa na rdeče polje. Vse to, seveda v drugačnem vrst- nem redu glede barv, velja tudi za slovensko oziroma srbsko zastavo.

Če bi torej iz državne hoteli narediti hrvaško za-

stavo ali iz slovenske srbs- ko, ni dovolj, če zastavi samo obrnemo, obrniti bi morali tudi zvezdi.

Piščevo mnenje, da to- rej pri nas visijo tudi srbske ali hrvaške zasta- ve, je zmotno. Gre nam- reč samo za narobe izo- bešene državne ali sloven- ske zastave.

FRANC MOHORIC, VITANJE

O DAVKIH, TOKU IN ZEMLJARINI

V prejšnji številki nam bralka — upokojenka za- stavlja dve vprašanji in sicer: ali so prodajalci raznih pletenin, ki proda- jajo po domovih obdave- ni in vprašanje o ceni električnega toka, ki ga bralka plačuje po 59 par za kilovarno uro, medtem ko nekateri plačujejo le 50 par.

Na prvo vprašanje so odgovorili na davčni upra- vi v Celju. Načelnik dav- ne uprave EDO KLOVAR je povedal, da so taki potujoči prodajalci obdav- čeni v občini, kjer je nji- hovo stalno prebivališče. Tam morajo imeti tudi dovoljenje za svojo obrt, proizvode pa lahko pro- dajajo kjer hočejo. Kazni- vo je edinole prodajanje blaga brez potrdila obč- ine od koder je prodajalec, vendar občina v ka- teri so ga odkrili ne mo- re uvesti proti njemu sodnega postopka. Lahko le sporoči pristojnim or- ganom v kraju od koder je prodajalec in šele ti lahko ustrezno ukrepajo. Seveda pa je kaznivo pre- kupčevanje z blagom, to je kupovanje blaga v trgo- vini in potem nadaljnje prodajanje po višji ceni. Izjema pri tem so proda- jalci zelenjave in sadja na trgu, ki imajo z različni kmetijskimi kombinati po- sebne pogodbe, ki dovo- ljujejo prodajanje.

Glede cene električnega toka so pri »ELEKTRO« Celje povedali, da imajo za ceno kilovarne ure po-

rabe toka več tarif, ki imajo različne prispevke. Pri ceni 59 par je prispe- vek samo 5,60 N din, pri ceni 50 par za kilovarno uro pa ta prispevek zna- ša 16,80 N din. Kaj je ceneje, mora vedeti vsak posameznik sam. Verjet- no pa našo bralko stane manj, če plačuje 59 par, ker pravi, da porabi zelo malo električnega toka. Sicer pa se lahko o višini tarife, ki jo bo plačeval, odloči vsak sam. Zal pa se ljudje za ta problem ne zanimajo preveč, kot so nam povedali pri »Elek- tro« Celje.

Bralka nas v pismu sprašuje tudi to, zakaj je zemljiški prispevek tistih, ki stanujejo v pritličnih stanovanjskih hišah ena- ko visok kot prispevek tistih, ki stanujejo v stolp- nicah.

Bralka verjetno misli, da je višina prispevka od- visna od kvadrature zem- ljišča, na katerem stoji hiša oziroma stanovanje. Zemljiški prispevek pa ne plačujemo po površini

zemljišča, ampak po veli- kosti stanovanjske površ- ne. To pa pomeni, da je treba površino, na kateri stoji stavba pomnožiti s številom nadstropij, kar pomeni, da prispevek za uporabo mestnega zemlji- šča ni različen — enak je za kvadratni meter stano- vanjske površine za vse v določenem okolju.

TRGOVINO POTREBUJEMO

Slivnica je velika vas. Tu gradijo, zlasti po po- tresu, nove hiše. Ljudje delajo doma ali drugod v tovarnah. Življenjski stan- dard raste, prav tako kup- na moč. Zato ni naključ- je, če bi v vasi radi imeli svojo trgovino. Prostor za- njo je, čeprav bi ga mor- dati morali malce preure- diti. Tudi ljudje, ki bi de- lali v njej so. Skratka, Slivnica potrebuje trgo- vino!

STANE KURNIK, SLIVNICA 35

GRADITELJI!

Izdelujem betonsko opeko z najsodobnejši- mi stroji in po konkurenčni ceni!

- 40 x 20 x 30 — 9,20 din
- 40 x 20 x 20 — 6,20 din

Opeka je termoizolacijske izvedbe. Po želji dostava.

Rok dobave 7 dni.

LAH Alojz — Splošno cementarstvo — Hruševac (nasproti KLAVNICE) SENTJUR PRI CELJU TEL. 740077

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA

30 LET OSVOBODITVE

PIŠE: FRANJO FIJAVŽ

»Mladina v pokrajinah, priključenih v Rajh, se bo z nami borila na novih bojiščih...«

Približno takšen, vsebinsko pa točno tak, je bil refren govornika na enem izmed prvih velikih apelov (zborovanj) v Celju 1941 leta. Bilo je na prošlavi 1. maja, ko se je mesto kopal v vihranju rdečih zas- tav s kljukastim križem. P. g. Toni Dorfmeister, alias Berg, Kreisleiter celjskega okrožja, je z velikim patosom govoril množici ljudi na nekdanjem Dečko- vem trgu, med vojno Adolf Hitler Platzu, danes Trgu svobode. Kdo bi naj bila ta mladina, se je premnožil Slovenec z grenkobo in zaskrbljeno v sebi spraševal. Res, v prvih vrstah pred tribuno je stalo nekaj desetih mladih dečkov in deklet, oblečenih na pol vojaško in z znaki-pasicami s kljukastim križem na rokavih. Torej ti se bodo borili? Saj jih je malo. Toda prišlo je drugače. Okupator je pričel ustanavljati borbene odrede. Misli jih je uporabljati na raznih področjih, a bilo jih je še za doma premalo. To so bili vojskači Wehrmannschafta. Borili so se, v glavnem Slovenci — proti Slovencem.

Vermene smo že nekajkrat omenjali. Od ustanovit- ve in vse do konca vojne je Wehrmannschaft odigral pomembno vlogo v borbi proti partizanom in ustvarja- nju mnenja, zlasti na podeželju med preprostimi in zapeljanimi ljudmi, da se je treba vključevati v razme- re, ki jih je prinesla okupacija in da je treba novo oblast podpirati. Wehrmannschaft sicer ni izpolnila pričakovanih okupatorja, toda dejstvo je, da so bili po- gosto nanešeni partizanom prav od teh enot velik udar- ci.

Kot vse prebivalstvo Stajerske, so tudi Gornje- savinjski med vojno do dobra spoznali to vojaško or- ganizacijo, zato ne bo odveč, da o njej to in ono po- novimo oz. napišemo.

Ustanovitev Wehrmannschafta

Ze v drugem mesecu okupacije je civilna uprava za Stajersko organizirala vpisovanje v Stajersko domovins- ko zvezo. (Steirischer Heimatbund), v katero bi naj bili sprejeti vsi »Stajerski zvesti Slovenci«. Vsi folks- dojčerji so bili obvezni vstopiti v organizacijo. Vemo,

Slika je iz maja 1944. Fototeka Muz. rev., Ce- lje. Dušan Kveder — To- maž, narodni heroj je bil številne boje z vermani v 1941, 1942 in 1943 letu. Skupno s komandantom Stanetom, Skalo, Mar- kom in partizanskimi če- tami je v raznih predelih Zg. Savinjske doline, na Pohorju in na Koroškem prenekaterikrat dokazal moč slovenske vojske.

da je bilo teh zelo malo. Četudi se je prenekateri pre- bivalec v Mariboru, Ptuju, Celju in drugih manjših mestih in trgih (Radgona, Lenart, Ruše, Slov. Bistrica, Poljčane, Konjice, Trbovlje, Radeče, Brežice, Krško, Zalec, Mozirje, Gornji grad, Šoštanj itd.) kar preko noči prelevil iz Slovenca v folksdojčerja, je bila ta skupina neznatna, zato pa toliko bolj glasna in slo- venskemu življu nevarna. »Stajerski zvesti Slovenci« so morali nasloviti prošnjo za sprejem v Stajersko domovinsko zvezo. Pri tej organizaciji se bomo zadržali kdaj pozneje, čeprav je dožaj znano kako je poteka- lo vpisovanje in predvsem ocenjevanje ljudi za sprejem v njo, saj je imelo za marsikoga neljube posledice ako je bil odklonjen. Mnogi so morali zapustiti svoja delovna mesta in se zaposliti na službenih mestih, od- rejnih od urada za delo. Vkljub šolskim ali pridoblje- nim sposobnostim so morali prevzeti drugo delo, nikdo se ni mogel zaposliti po svoji želji.

Za moške je bilo vpisovanje v Staj. domovinsko zvezo pomembno v tem pogledu, da so vsi moški člani te organizacije postali tudi obvezni člani ver- manšafta. Moški v starosti med 18 in 38 let so pred-

stavljali nekakšno elito organizacije, v starosti med 38 in 45 let so bili že nekoliko manj pomembni, seve- da razen vodij, dočim so spadali nad 45 let stari moža- karji med takozvano rezervo.

Kot je razvidno iz gradiva Ivana Ferleža (II. grupa odredov), je po zamisli in inicijativi dr. Siegfrida Uberreiterja, šefa civilne uprave za Stajersko, prevzel vodstvo nad vermani štab SA (Sturm Abteilung) grupe »Südmark« s sedežem v Gradcu. Načelnik štaba je postal general Orth, ki je imenoval za komandanta vermanšafta na Stajerskem SA polkovnika Blascha. Ta si je uredil svojo komando v Mariboru in deloval na organiziranju vojaške sile, ki so jo tvorili v prvi vrsti slovenski možje in fantje. Ves višji in vodilni vojaški kader vermanšafta je bil sestavljen iz Nem- cev in Avstrijcev, le nižje enote so vodili izbrani folksdojčerji. V krajih, kjer teh ni bilo, so nižjim enotam poveljevali nacistom predani domačini Slovenci.

Stajerski vermani bi postali »kanonenfutter« za vzhodno fronto, ako se ne bi razmere za Nemce doma tako na slabo obrnile

Brigadni SA general Orth je že 28. junija 1941 pod- pisal ukaz o osnovanju vermanskih standart in štur- mov. Ukaz je veljal za okupirani del Stajerske. Orga- nizirati je bilo treba deset vermanskih standart in 291 šturmov. Standarta je v vojaškem jeziku pred- stavljala obseg polka, a šturmo četo. V šturmu je bilo 150 do 200 mož in se je delil na trupe (vode), šare (desetine) in patrolje.

Proti koncu 1941 leta so sestavljali stajerski verman- šaft standarte Maribor — okolica z 8.114 člani, Maribor — mesto z 10.200, Slovenj Gradec s 5.129, Celje — vzhod 10.709, Celje — zahod s 6.064, Brežice z 8.120 in Trbovlje z 9.064 člani. Torej skupno 84.710 vermanov, ki so bili organizirani v 307 šturmih. Vsekakor velika sila, ki pa ni doprinesla v slavo Raicha to, kar so njeni organizatorji želeli in pričakovali. Marsikateri izmed navedenih šturmov se je junčill tudi po krajih in planinah v Gornje savinjski dolini, marsikateri član teh šturmov je tu našel svoj nezaželjen grob.

PRED 34 LETI

SMRT JUNAKA

2. septembra je poteklo 34 let, odkar je padel junaške smrti Jože Turk, po domače Miklavškov iz Prebolda v Savinjski dolini. Joško Turk je bil najprej borec Celjske čete, ob njeni pogibli pa se je po naključju rešil in se priključil Savinjski četi, v kateri je bil kurir. Jože Turk je bil predvojni komunist, kaznjenev v Sremski Mitrovici, nenehno preganjan mlad človek, ki mu je revolucija in upor pomenil smisel življenja. Kakršno je bilo njegovo življenje, tako junaška je bila tudi njegova smrt

Prišel je usodni trenutek, nesrečni 2. september 1941. V zgodnji jutranji uri, ko je bila popolna tema, je hotel preko grobeljskega mostu Morda je hotel domov, povedat, da je še živ, da se je za trenutek ustavil pri dekletu v Grušovljah, da gre naprej v borbo, do končne zmage? Mogoče je hotel reči svojim staršem, svojim sestram nekaj tolažilnih besed, ker so Nemci zaprli Miklavškovega drugega sina Francija? Ali pa je nosil važno partijsko pošto v štab Savinjske čete? Prav gotovo je hotel opraviti svoje borbene poslanstvo hitro, hitro, hrabro in previdno. Vendar tudi junakom usoda ni zmeraj dovolj naklonjena. Iz teme so stopile nejasne postave, šklocnilo je orožje in v temo je zarezal glas:

— Halt! Streljam! Halt! Tremutek silne napetosti. Kam sedaj? Vseposod Nemci. Vsak čas bodo svinčenke zapele pesem smrti. Samo za hip ga je prešinila žgoča misel, kako je napravil usodno napako, ki ga bo morda stala življenje. Toda še je svoboden. Še je čas za beg. Mora uteci, mora. Čakajo nanj, veliko še mora opraviti. Neustrašen boj se je komaj pričel. Jože je odskočil s ceste. Zaman, prepozno. V zgodnjo jutranjo meglo so odjeknili strel in svinčenke

so dohiteli Miklavškovega Joška, junaka Savinjske doline. Konec! V bliskovitih trenutkih sie po življenju se je Joško zaril v grmovje. Dalje ni mogel. Kje je maiokalibrska pištola, kje? Moram napadalca spraviti s sveta,

Jože Turk

z naše zemlje, moram! Pištola ni. Rane so globoke, smrtonosne. Ko se je plazil, je pištola zdrknila iz roke. In zdaj je ni, da bi odločila teh nekaj trenutkov, bežnih hipov pred smrtjo... Iskal, tipal je okoli sebe, zaman, vse zaman. V kolku ga je sčela bolečina. Nemška dumdumka je opravila svoje razdejanje. Zdrobila mu je kolk, prebila žile in počasi ugašala življe-

nje... V trenutkih pri-sebnosti je uničil vse, kar je imel sumnjivega pri sebi. Potem je segel v žep. Roka je otipala nož.

Ne bodo me, ne bodo me nemške zveri, ne bodo!

Mrzlo rezilo se je zarezalo v vrat, v prsi. Potem je prišla nezavest in za njo — smrt...

Vstalo je jutro Nemški žandarji so našli mrtvega partizana in o njem napisali: »Jože Turk, rojen dne 30. 3. 1912 v Preboldu, okrožje Celje, samski, ključavničarski pomočnik, nazadnje stanujoč v Kapljici vasi številka 5, znan komunist na begu, je bil dne 2. 9. 1941 ob 4. uri zjutraj z dvakratnim klicem »halt« pozvan, da se ustavi. Turk je skušal pobegniti, zato so bili oddani trije strelji. Turk je bil najden mrtev na bregu Savinje. Približno dvajset korakov od njega je ležala napolnjena maiokalibrska pištola. Z lastnim žepnim nožem si je zadal številne ubode v vrat in prsi...«

Tam, kjer se je to zgodilo, stoji zdaj kos pohorskega granita in pred njim ležijo v vrbovi večji trije rdeči nagejini, droban spomin na junaško dejanje, na herojsko smrt neustrašnega borca, na Miklavškovega Joška iz Prebolda.

DRAGO KUMER

KRAJEVNA SKUPNOST GORENJE

OTVORITEV CESTE

Pozno spomladi je bilo, ko smo v okviru letedege uredništva obiskali krajevno skupnost Gorenje na Pohorju in se s krajani pogovarjali o njihovem življenju in delu. Zanimali smo se tudi za to, kako potekajo priprave na gradnjo ceste na Gorenje, ki je bila, mimogrede povedano, tudi povod za to, da so krajani pred leti izglasovali 5-odstotni samoprispevek. Tedaj smo izvedeli marsikaj zanimivega ravno v zvezi z gradnjo ceste, predstavniki krajevnih družbenopolitičnih organizacij in krajevne skupnosti so nam razgrnili vrsto problemov, ki so onemogočali pričetek asfaltiranja ceste. No, danes pa lahko vendarle pove-mo, da je krajevna skupnost Gorenje končno dobila asfaltirano cesto. Naj bomo še bolj natančni: dobila je prvo polovico asfaltirane ceste, ki so jo slavnostno odprli prejšnji četrtek.

Tudi naš kratek razgo-

Franc Stefane

vor s tajnikom krajevne skupnosti Gorenje Francem Stefanom se je sukala okrog gradnje ceste.

»Zaenkrat smo asfaltirali samo dva kilometra ceste na Gorenje,« je dejal Franc Stefane, »saj za ce-

lotno izgradnjo ceste nismo imeli denarja. Krajani smo zadovoljni, saj se tako uresničuje naša težko pričakovana želja po asfaltirani cesti.«

Koliko denarja pa ste zbrali za asfaltiranje dveh kilometrov ceste?

»S samoprispevkom smo zbrali 42 milijonov starih dinarjev, po 10 milijonov sta prispevala Comet in Gozdno gospodarstvo, 20 milijonov nam je dala Kovaška industrija, 2 milijona Konus, nekaj denarja pa smo še dodatno zbrali krajani sami. Tudi skupščina občine nam je obljubila, da bo prispevala kak milijonček, če bo potrebno.«

In do kdaj predvidevate, da bo tudi ostali del ceste asfaltiran?

»Menimo, da bomo ostala dva kilometra ceste asfaltirali že prihodnje leto. Seveda je to odvisno od denarja, s katerim bo razpolagala krajevna skupnost. Pa bomo že kako!« D. S.

NAŠ KRAJ

● PONIŠKA: MARLJIVI LOVCI

Ponkoviški lovci so v nedeljo priredili pri svojem lepem domu na Tičevem meddružinsko tekmovanje v streljanju na glinaste golobe. Udeležba ni bila najboljša, zmagala pa je ekipa iz Šmarja.

Ob otvoritvi nove šolske stavbe na Ponikvi pred 14 dnevi pa so se člani lovske družine še bolj izkazali. Pripravili so izredno lepo razstavo lovskih trofej, lovskega orožja in opreme, slik gradnje svojega lovskega doma, nagačeno divjad naših lovišč v naravnem okolju itd. Otvoritve šole se je udeležila velika množica domačinov pa tudi tujcev, ki so si z velikim zanimanjem ogledovali lepo pripravljeno razstavo. Menimo, da so izkoristili pravo priložnost in prikazali širšemu krogu ljudi tudi druge pozitivne plati lovstva, namreč v gojitvi in čuvanju žive narave in lovske kulturi na sploh.

E. RECNIK

● RADEČE: SREČANJE UPOKOJENCEV PAPIRNIC

Gotovo je malo delovnih organizacij, ki tako vestno skrbijo za svoje nekdanje sodelavce, kot v Papirnici Radeče. To razvijajoče se podjetje, ki daje zaslužek več kot 500 prebivalcem, ima trenutno 102 upokojenca. Že več kot deset let pa se vsako leto spomnijo nanje in jih popeljejo na izlete. Na ta način so prepotovali že skoraj vso Slovenijo. Lani so si ogledali tovarno, letos pa so jim 5. septembra priredili piknik v slikovitem okolju bazena v Radečah. Za takšno potozo so se odločili zato, ker se nekateri že neradi vozijo, poleg tega pa se na takšnem srečanju laže pogovorijo. Vseeno se je povabilo odzvalo le okrog 70 upokojenec. Za prostor ob bazenu so se odločili zato, ker so številni nekdanji delavci Papirnice pomagali z udarniškim delom, ko so gradili bazen, ki danes Radečanom pomeni ne le prijetno osvežitev v poletnih dneh, temveč privablja tudi turiste.

Nekdanjim sodelavcem je najprej spregovoril predsednik sindikata, sledil je krajski kulturni program, ki so ga izvedli mladinci iz Papirnice, nato pa še krajski koncert godbe na pihala. Vse prisotne je nato pozdravil še generalni direktor, ki je poudaril, da se vsi zavedajo zasluga svojih nekdanjih sodelavcev. Vsem prisotnim so nato postregli s pijačo in bogatim kosilom. Razpoloženje je raslo, kmalu se je zasilila pesem, nekateri pa so celo zaplesali ob zvokih pihalne godbe. V imenu upokojenec se je za izkazano pozornost zahvalil Viktor Uršič.

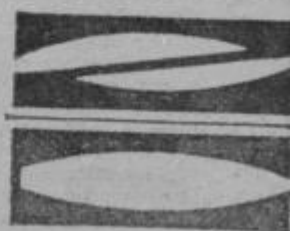
V pogovoru so vsi prisotni zatrjevali, kako srečni so, da so zopet skupaj, da se srečajo z nekdanjimi sodelavci. Hvaležni so papirnici, ki se vsako leto spomni nanje in ta dan je vsako leto samo njihov. Hkrati so srečni, ker so tudi vodilni v podjetju vsako leto z njimi, čutijo, da je njihovo delo cenjeno tudi še danes.

JOŽICA SELIC

PRIPRAVE NA PRAZNOVANJE

V Radečah že tečejo priprave na praznovanje krajevnega praznika, kateremu se letos pridružuje še 30. obletnica osvoboditve. Radeče imajo svoj krajevni praznik 27. septembra. Na ta dan leta 1941 so Nemci začeli izseljevati prebivalce s tega območja v koncentracijska taborišča.

Letos sicer ne bodo slavili delovnih zmag, niti jim ni uspelo dograditi nove šole, ker je zmanjkalo denarja. Zato pa so veliko večjo pozornost posvetili družbenopolitičnim organizacijam in društvom, ki jih je v Radečah kar precej. Prireditve se bodo vrstile od 19. septembra pa vse do 5. oktobra.

DARILO ZA VAS

9. zlatarska razstava od 26. 9. do 5. 10. v lapidariju Pokrajinskega muzeja

V tem času bodo pripravili številna športna srečanja, odprli bodo številne razstave, zvrstile se bodo kulturne prireditve; obiskali pa bodo tudi ostarele prebivalce in grobove padlih. Seveda pa bo poskrbljeno tudi za zabavo.

● ZAGRAD: KULTURNI DOM OBNAVLJAJO

Še pred 30. leti je bila velika stavba na griču v Zagradu hotel. Po vojni pa je iz hotela nastal kulturni dom, ki ga letos obnavljajo. Vsekakor je bil zadnji čas, kajti streha je že krepko puščala, zadnji del, kjer je že dolgo časa opuščen skedenj, pa se je pred kratkim porušil. Leta 1978 bo tu občinski praznik in do takrat nameravajo dvorano razširiti v škodo skednja, ladijski pod zamenjati z lakiranim parketom in obnoviti hišni inventar. V ta namen jim je občinski svet obljubil 50 starih milijonov. Upajo samo, da bo obljuba izpolnjena, je dejal dolgoletni predsednik društva Jože Dolenc. Sicer so in še bodo veliko dela opravili sami. Prebelili bodo dvorano in s pomočjo gasilcev uredili okolico. Letos so v Zagradu ustanovili mladinsko sekcijo, kajti mladincev je tu čez 100. So v glavnem nagnjeni k športu, aktivno gojijo košarko in mali nogomet. V domu organizirajo tudi najrazličnejša predavanja, opremljena z diapozitivi.

Vsi od kraja pa se ukvarjajo z gledališcem, kajti dramska sekcija prevladuje. Na leto organizirajo po eno predstavo. Letošnja bo na vrsti v soboto 20. septembra, ko bo osrednja proslava v počastitev krajevnega praznika. Odigrali bodo partizansko igro »Matia«. Praznik bo potekal skoraj ves teden, saj se začne že v torek 16. septembra s svečano sejo, nadaljuje se v sredo z mladinskimi srečanjem, v četrtek bo gasilsko tekmovanje in v soboto osrednja proslava. Po končanem uradnem delu v katerem bodo podelili zaslužena priznanja in diplome občanom in društvenim članom, bo ples. Igrali bodo »Veseli Libojčani«.

JAKA KRANJC

● TABOR: ZAHVALA GASILCEM

Pred tednom dni je zagorelo na domačiji Ivana Terglava v Taboru pri Zalcu. Gospodarju je zgorela sušilnica in strojna lopa. Škoda bi bila lahko veliko večja, če je ne bi s hitro in terencijsko preprečili gasilci iz Ojsterške vasi in Kaplje vasi. V dvajsetih minutah so bili nared, pomagali pa so jim vaščani obeh vasi. V imenu gospodarja vsem skupaj za pomoč iskrene hvala!

● LOKA PRI ŽUSMU: PRVIČ KRAJEVNI PRAZNIK

V Loku pri Žusmu so krajani preteklo nedeljo prvič praznovali svoj prvi krajevni praznik. Praznujejo ga na dan, ko so partizani 16. julija 1944, leta z napadom osvobodili Loko ter pregnali Nemce, ki se v Loko niso več vrnili.

Ceprav je krajevni praznik vezan na spominsko obeležje v Loku pa so krajani pripravili praznovanje šele zdaj. Dela, ki so jih v zvezi s praznovanjem načrtovali, so se zavlekla. Tu mislimo na asfaltiranje vaškega središča in poti ter okolice šole. Po potresu je Loka dobila čisto drugačno podobo (rušili so hiše in postavljali nove), ki pa jo je bilo potrebno urediti.

Minulo nedeljo je bilo vse nared. Na slavnostni seji krajevnih skupnosti so podelili tudi priznanja najbolj zaslužnim krajanom. Prejeli so jih: Milan Stancer, Ivan Jager, Vinko Zlender in Janez Košak.

Z. S.

VAŠKA STRAŽA« PRED ŠOLO NA SLADKI GORI

KRIŽPOTJE GNEVA IN RAZUMA

Menda ga ni med nami, ki ne bi z vsemi močmi, kar mu jih je dala narava, poskrbel, da njegovemu otroku lepše in bolje kot je bilo njemu, da bi lažje in z manj skrbi in težav prišel skozi vek, ki mu je usojen. Takšni pa v naši družbi ne smejo in ne morejo biti le samezniki pač pa celotna skupnost, ki mora dajati občutek varnosti in gotovosti.

Ni še dolgo, ko smo začeli spreminjati šolski sistem, iskati nove, boljše rešitve, težiti k racionalizirano urejenemu šolstvu, ki naj bi nudilo enake pogoje vsem otrokom: tistim v hribih gorah, ki imajo le korak do moderne veleblagovnice ali kinodvorane. Ne moremo zanikati, pri tem ni prišlo do težav. Seveda, bile so in to še velike. Prosvetni delavci so naleteli na odpor, na staro miselnost, na egoistične in mnogokdaj popolnoma zasebniške koristi.

proces, o katerem smo vsajkar govorili, se je odvijal in se še odvijal tudi v šmarski občini. Po mnogih prešolanjih, sem pa tudi mnogih od njih je po potresu prišlo vrsto tudi prešolanje rok iz Lamberga v Mestinje. In že se je zatakalo. Šole ne damo, ne pustimo, da z njimi ravnajo, kakor se jim ziblje! Kljub takšnim in ugačnim besedam, je ed dnevi prišlo v Lambergu do sporazuma z teh strani: otroci se bodo vozili v Mestinje, v kraju pa bosta ostala dva oddelka.

Komaj se je pomirila gneva v Lambergu, je plamtelo na Sladki gori, ponedeljek smo odšli v kraj sredi vinskih gor, da bi si na licu mesta ogledali čudno pravico. Odšli, ne da bi sodili katerikoli strani. Še zanje: odšli smo zato, ker smo izvedeli, da so Sladkogorčani jeziki in s transparenti, vsem v duhu današnjih demonstracij v Šmarju pri Jelšah, sedežu svoje občine, protestirajo proti prešolanju svojih otrok v Mestinje, v novo šolo, ki jo zgradili s solidarnimi sredstvi občanov šolske občine in ki bi teh otrok ne bila do sedaj zasledena. Takšen je bil začetek.

Tik za šolo smo takoj stali in tudi slišali vroče vrvež prebivalcev v okolških oddelkih gore in okolških oddelkih. Vmes, med hrupom in benehnim razlaganjem, šole ne dajo, da ne gredo dveh oddelkov v Mestinje, da ne marajo biti le dveh, kajti v tem letu nam bodo še te oddelke vzeli in kraj bo ostal brez šole, so padale iz ostre besede.

«Ce ste iz občine, se moramo kaj pogovarjati!» Vprašanje, grozeče zazvijeno, smo seveda za-

Velike razprtije z majhnimi otroci...

nikali. Izvedeli smo, da ljudje, že od kar se je pričel pouk, stražijo pred šolo in ne dovolijo učitelju Urški Polak, da bi se zjutraj z otroci vred odpeljala v Mestinje, kamor bi morala oditi na novo službeno mesto. Učiteljica Urška ostaja na Sladki gori v »hišnem priporu«, avtobus pa odpelje prazen. V čudnem položaju je ženska: ravnatelj zahteva, da pride v Mestinje pred tablo, domačini pa je ne pustijo.

V gruči je stal tudi Jože Jecl iz Pijavcev.

«V soboto smo sklicali sestanek vseh občanov Sladke gore in okolških vasi, da se pogovorimo o novici, da nam prešolajo otroke v Mestinje. Bili smo ogorčeni: prvič zato, ker nas občinski možje o tem sploh niso vprašali, niti nam niso povedali, kje bo stala nova šola, drugič pa zato, ker smo na sestanek povabili tudi predstavnika občinske skupščine Šmarje pri Jelšah. Ni ga bilo. Razlog: praznovanje občinskega praznika. Mislimo, da to ni in ne more biti opravičljiv razlog. Odločili smo se, da homo šola, zastra-

žili in da ne bomo dovolili, da nam odpeljejo učiteljico in otroke.»

«Zdi se mi, da bi čez leta bilo dovolj otrok, da bi lahko imeli tudi celodnevno šolo. Do takrat bi imeli kombiniran pouk, čeprav se zavedamo, da je ta manj kakovosten kot pouk v čistih oddelkih. Šola pa bi vendarle ostala,« je kot odgovor na svaščanovo razlago dejal Janez Pecko. Tudi on je poudaril, da jih nihče iz občine ni obvestil o nameravanem prešolanju in dodal: «Saj veste, lepa beseda lepo mesto najde. Nekako bi se dogovorili, ne pa tako...»

Gruča, med katero smo se pogovarjali, se brani prešolanja z vsemi štirimi. Tisoče argumentov stresa iz rokava: tudi pri nas smo se borili zato, da lahko imamo svojo šolo, mnogo naših ljudi je bilo v partizanih, otroci ne prenašajo naporene vožnje z avtobusom, če bomo izgubili šolo, bo izgubljen tudi kraj, kjer se mnogo gradi, kjer je dosti naprednih kmetov kooperantov in še in še. In stojte pred šolo in se ne premaknejo. Vsak hoče ime-

ti svoj prav...

V Šmarju smo iskali ravnatelja Jožeta Jakoša. Povedali so nam, da se stankuje. O čem? O Sladkogorčanih.

Ravnatelj centralne šole, kamor spada tudi »inkriminirana« šola na Sladki gori, nas ni pustil čakati.

«Solniki šmarske občine smo ves čas zagovarjali stališče, da je pouk v kombiniranih oddelkih nekvallen. Opažali smo to v praksi pri prešolanju v peti razred. Pokazalo se je tako pomankljivo znanje, da ga pozneje nismo mogli več nadoknaditi.

Do zapleta je prišlo pač zaradi tega, ker žele starši na Sladki gori ohraniti šolo, četudi priznava, da je pouk nekvallen, a je želja po šoli, srejšču življenja v kraju, močnejša od vsega drugega. Ali samo to?

V Lembergu smo stvar uredili tako, da sta dva oddelka ostala tam, dva pa sta se prešolala v Mestinje. Na Sladki gori naj bi ostal kombinirani prvi in drugi oddelk, učenci tretjega in četrtega razreda pa naj bi se letos vozili v Lemberg, kjer sta trenutno ta dva razreda trenutno.»

Kako so se dokončno odločili, nam tisti dan ni bilo več dano spoznati. Smo pa med ljudmi, ne le sladkogorskimi, temveč tudi drugimi v občini slišali ugotovitve, da do teh zapletov ne bi prišlo, če bi se odgovorni bolj posvetovali z ljudmi, s starši, če bi bolj premišljeno gradili nove šole, da ne bi bilo med dvema šolama, med Kristan vrhom in Mestinjem le kakšna dva kilometra itd.

Najbrž ne bi bilo treba sladkogorske vvaške straže.

Tekst: MILENKO STRNSEK
Foto: DRAGO MEDVED

Sladkogorčani: »Ne odstopimo niti za korak...«

MALA ANKETA

ENAKE SMO, ČE HOČEMO...

Kadar teče beseda o ženski enakopravnosti so mnenja o njej zelo raznolika, predvsem pa niso nikoli enotna. Vsaka ženska gleda na ta problem iz svojega zornega kota, ki ga oblikuje njeno sociološko okolje, izobrazba in delovno mesto, kjer je zaposlena. Smo uspeli prebiti se na vodilne položaje, kaj meni moški svet o nas, je enakopravnost le za jedilno mizo, kjer se hrana deli na enake dele?

BOŽENA DOJER, vodja splošnega kadrovskega sektorja: »Ne čutim, da bi bila zaradi tega, ker sem ženska manj vredna. Človek pa mora biti energičen, da doseže renome, ki ga moški prinese že s sabo. Se ni povsem izumrla miselnost, da ženska ni sposobna za vsako delovno mesto. Jaz pa mislim, da je, le pogojev nima vsaka enakih. Če bi bilo v našem podjetju zaposlenih polovico moških, se ženske na vodilni položaj ne bi prebile.«

ANKA ČETINA, direktorica Tozda damskega perila: »V našem podjetju sem zaposlena že 24 let. V njem in ob njem sem se oblikovala tudi sama. Zaposlujem pretežno žensko delovno silo, preko tisoč nas je in le nekaj nas zavzema vodilne položaje. Taki zaposlitveni strukturi pa se imamo zahvaliti, da smo na položaje sploh prišle. Res pa je in to tudi poudarjam, da se mora žena sama predvsem prizadevati, da doseže tisto, kar je moškemu že a priori dano.«

STANKA GORENJAK, šivilja: V našem podjetju je premalo vodilnih žensk, te pa, ki so, so pa boljše od moških. Nas, žene bolj razumejo in priskrbijo našim stiskam. Ker nas je veliko, ki rodimo, smo bolne, zato vemo vse, da si moramo med seboj pomagati. Druga drugi — to pa ženska bolj razume kot moški. Na vseh področjih ženska še ni enakopravna, zlasti doma še ni. Premalo jo razbremenimo.«

IDA KODRIN, šivilja: »Kadar bo ženska moškemu želela postati enakopravna, bo morala imeti več vzgojno varstvenih ustanov in servisov za delo ter urejeno družbeno prehrano. Če greš na sestanek popoldne nazaj, mož že grdo gleda, če pa so otroci pri hiši, pa so sploh težave. Mislim pa, da je vsaki dano v današnji družbi doseči tisto, kar želi. Pota so ženi povsod odprta, le težja je po njih njena hoja.«

MARIJA TURNŠEK, cestna pometačica: Seveda smo enakopravne, to je zapisano v zakonu. Pa tudi če ne bi bilo, jaz svoje vedno zahtevam, če ne drugače pa udarim po mizi. Naš direktor nam vedno pravi, punce ne dajte se. V podjetju Javne naprave, kjer sem zaposlena nisimo ženske nič prikrajšane. To pa tudi ne dovolimo. Ženska pa kljub temu, doma še vedno podpira tri vogale v hiši. Zdaj vas vprašam jaz, kolik je potem njen delež — enak?»

Vprašanj in odgovorov ni ne konca ne kraja. Tema o ženski enakopravnosti je raztegljiva, zato jo je bilo potrebno nekje omejiti. Za razgovor smo zaprosili dve direktorici iz Toprove tovarne v Celju in dve delavki iz iste tovarne. Se cestno pometačico iz Šmarja smo ustavili, jo povprašali o ženski enakopravnosti in odgovori so bili presenetljivi.

NAJPREJ POŠTENOST, NATO ZAUPANJE

Sodelovanja med ljudmi ni mogoče uravnati le s stroгим nadzorom, kaj kádo pomenja. Za dobre odnose je potrebno veliko medsebojnega zaupanja. To se lahko krepi le s poštnim delom, ki pa še ni povsod dovolj cenjeno. Nekateri ljudje niso dovolj natančni, češ saj tudi drugi niso boljše, ali namenoma spre, gledajo slabosti sodelavcev, da se jim ne bi zamerili. So tuđi taki, ki zmotno menijo, da bodo z molkom namesto obravnavanja pritožb očuvali dobro ime kolektiva. V resnici pa povzročajo še več nezaupanja.

Kmetijski strokovnjak je ob taki razpravi opisal dogodek s potovanja po Holandiji. Kupec je prišel h kmetu po živino. Našel ga je na polju. Kar tam sta se zmenila, kajere živali naj vzame iz hleva. »Ne boste zraven, ko bo nalagal živino? Se ne bojite, da oi vas ogoljufaj?« je naš strokovnjak vprašal kmeta. »To lahko stori le enkrat,« mu je odgovoril, »potem ne bo dobil pri meni nič več. Zato, vem, da raje dela pošteno.«

Pri nas se zadnji čas precej govori in piše o napačnem tehtanju, kjer je prišlo pri eni živali do več 10 kg razlike. Če so podatki točni, je to že večja goljufija. A kaj so storili tisti, ki so jo zagrešili, da bi jo popravili? Kaj je ukrenila njihova delovna organizacija? Menda še nič. Ali čakajo, da se bodo ljudje naveličali govoriti o tem, češ saj nič ne pomaga, če se ne bo utaknila inšpekcija?

Odkup živine in kmetijskih pridelkov je vse bolj odvisen od poštenosti odkupovalcev in zaupanja kmetovalcev. Uveljavlja se plačevanje živine po mesu, namesto po žiti teži. A kako naj živinorejec zaupa, če ne more biti pri tehtanju, da ga ne bodo ogoljufali? Posamezni primeri stopnjujejo njegovo nezaupanje. Saj ni treba, da bi sumil vse mesarje — a kádo ve, če prav njegove živali ne bo tehtal nepošten.

Podobno je pri odkupu mleka. Mnogi živinorejci ne morejo verjeti, da se tolišča in čistoča v njihovem mleku spreminja tako, kot namerijo kontrolorji. A tisti, ki to delajo, se navađno niti ne potrudijo, da bi jih prepričali o poštnem delu. Kaže, da se nekateri hočejo celo postavljati, češ vedite, da ste odvisni od nas.

Enako se dogaja pri določanju kakovosti sadja in drugih pridelkov. Kmetje zaman ugibajo, kje naj bi se pritožili. Verjetno je v tem eden izmed glavnih vzrokov, da ne, kateri odkupovalci še bolj izgubljajo občutek za poštenost. Govorimo le o slabih. Dobri bi si morali znati s svojim delom pridobiti zaupanje kmetov.

Ko je bila trgovina s kmetijskimi pridelki sproščena so nekateri kmetijske organizacije to hudo grajale, češ da one vlagajo v proizvodnjo, drugi pa namesto njih zastužijo pri odkupu. Poštenjakom je bilo treba dati prav. Kaj pa tistim, ki so na svojem območju plačali ali še plačujejo odkupljeno blago po nižjih cenah kot drugod? Tudi to ni pošteno in ruši zaupanje kmetov.

Na prvo mesto je treba postaviti pošteno delo vseh, ki naj bi sodelovali, ker so odvisni drug od drugega. Tako, ki ga bo moč preverjati in dokazati. Le iz njega bo raslo potrebno in koristno zaupanje.

JOZE PETEK

ŠENTJUR

LEPA PRIREDITEV

Nedeljska živinorejska razstava je dostojno prikazala stanje govedoreje v občini. Rejska področja Sentjur, Ponikva, Slivnica z Loko in Prevorjem, Dramlje ter Planina z dobjem so po kvaliteti zelo neizenačena. Celotno področje je doživljalo in še doživlja pasemsko spremembo in tako se ustaljujeta svetlo lisasta in sivo rjava pasma v približnem razmerju 80:20, vendar je na celotnem področju žal še mnogo križancev.

Razstava je nedvomno pokazala in potrdila, da je med našimi živinorejci precej takih, ki hodijo v korak s časom. Raven živinoreje se je v zadnjih letih na celotnem področju znatno dvignila, vendar so razlike med posameznimi proizvodnimi področji še vse prevelike. Te razlike ne izvirajo iz naravnih pogojev, temveč iz čiste zavzetosti ali nezavzetosti rejcev. Hitreje napredujejo tisti, katerim so svetlovalci strokovnjaki in strokov-

ne knjige, počasneje tisti, ki se ne zmenijo za dosežke sodobne živinoreje in v katerih so še vse preveč zakoreninjene zastarele tradicije. »Tako so delali stari ata, starokopitni sosed itd. Nedvomno bo v prihodnosti potrebno spremeniti metode pospeševanja in nagrajevati proizvodne uspehe po količinah prodanega mesa, mleka itd. S tem bomo dosegli, da bodo na istih površinah pridelali več, boljše in ceneje.

Iz zelo preglednega kataloga, ki so ga izdali prireditelji je razvidno tudi, da je v mlečni kontroli 1251 krav od tega 140 v A, 713 v B in 398 v Z kontroli. Količina odkapljenega mleka je v nenehnem porastu, saj je leta 1972 bilo odkupljenih 1.662.745 l, v letu 1974 pa že 2.150.075 l. Hitro raste tudi število premiranih telic, ki se je od 144 glav v letu 72. povzpelo na 254 v lanskem letu.

Prireditelji so požrtvoval-

nim in marljivim rejcem razdelili lepe denarne nagrade in diplome.

1. nagrado za najlepšo kravo svetlolisaste pasme je prejel Masten Franc iz Hotunja.

Nagrajeni so bili še rejci: Vrbovšek Alojz, Brglez Anton, Korenjak Franc, Zdošek Franc in še več drugih. Dejstvo je, da je bilo največ lepe živine iz ponkovškega in šentjurskega proizvodnjega okoliša, zato je šlo v ta dva okoliša tudi največ nagrad.

Prireditve si je ogledalo lepo število občanov, ki bi jih nedvomno bilo še mnogo več, če bi ne bilo jutranjega dežja. Prireditveni odbor je s svojimi komisijami delo zelo v redu opravil in si za vzorno organizacijo razstave zasluži priznanje. Razstavo so izkoristili tudi proizvajalci kmetijske mehanizacije in reprodukcijskega materiala, ki so ob tej priložnosti razstavili svoje proizvode.

E. RECNIK

Komisija za volitve, imenovanja in kadrovske zadeve pri

OBČINSKI SKUPŠČINI CELJE

razpisuje

v smislu Zakona o srednjem šolstvu (Uradni list SRS 18/67, 20/70, 18/74) delovno mesto

DIREKTORJA Kmetijskega šolskega centra Celje

Za direktorja Centra je lahko imenovan posameznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- da ima visokošolsko izobrazbo, ki ustreza namenu centra, z diplomom in strokovnim izpitom
- da ima najmanj 8 let prakse v pedagoškem delu
- da ima organizacijske sposobnosti
- da se odlikuje z ustrezno družbeno politično razgledanostjo in aktivnostjo
- da ima take moralne kvalifikacije, ki dajejo zaupanje in jamstvo za ustrezno vodstvo centra v duhu naše družbene stvarnosti
- da ima ustrezen odnos do samoupravljanja
- da izpolnjuje druge pogoje, ki se zahtevajo po zakonu za učitelje srednjih šol.

Vloge na razpisano delovno mesto sprejemamo 30 dni po objavi razpisa.

Komisija za volitve, imenovanja in kadrovske zadeve

Kardovilo proti debelosti, ki gotovo pomaga. V novem Tedniku je brošura pisala, da je grde, ker je preobeta prama snore dobit žemine. Mi kmaj je poravnalo kardovilo in to je: »Stabo krono velike delati ter malo spazje. Vrtali si ob 4 ali 5 ur ter delati na polju ob vrtcu sonca, kjer se spiti ter debelost regine. To kardovilo ni lahko, zato pa od kemista. Dvabo v krovu, kjer se dela s 16 ur, kmaj pa dobi malo pokojine 300. na mesec. M. O.

Tole kartico iz okolice Podplata smo našli med pošto. Stric — menda niste mislili resno, ko ste rekli, da edino na kmetih ni debelih ljudi. Res je. Kmečko delo gotovo ni lahko, toda težko delajo tudi drugi. Ste vedeli, da je poklic strojepiske med najtežjimi, dela z vsemi desetimi prsti, sključena nad stroj osem ur in še možgane mora napenjati.

Če ste mislili resno, vam moramo zameriti. Zakaj zaničujete svoj stan — svoj kmečki stan. In še res ni, kar trdite. Veliko hodimo po vaseh in tudi tam ne manjka ljudi, ki so lepo zaobljeni in zaliti, zlasti naše krepke kmetice, ki garajo od jutra do večera. Prehuda debelost ni samo »žrtja«, je tudi stvar, ki je v zvezi s »monijem«. Ne bodite krivični. Gotovo imate kar za soseda nesrečnico, ki pravi: »Nič ne jem, a še redim!«

Da ima kmet 300 Ndin pokojnine, je seveda zelo malo.

ŽALEC

KONFERENCA MLADIH V KMETIJSTVU

OK ZSMS Zalec je bila prva v Sloveniji, ki je lani ustanovila konferenco mladih v kmetijstvu. Za predsednika so izvolili Janka Randla iz Griž, ki je družbenopolitično zelo aktiven in že precej let dela z mladimi združniki. Na zadnji seji konference mladih v kmetijstvu so pregledali rezultate minulega dela, vendar z njimi niso bili zadovoljni, zato bo v bodoče treba poskrbeti, da bo konferenca aktivneje delala. Zaradi odstopa predsednika Janka Randla bodo na prihodnji seji, 12. septembra, izvolili novega predsednika in sprejeli nov plan dela. Člani so bili mnenja, da bo treba v zimskem času poskrbeti za nadaljnje izobraževanje mladih kmetov in organizirati predavanja in seminarje, v katere bi vključili naše priznane kmetijske strokovnjake. Treba bo organizirati problemske konference o kme-

tijstvu, kakršna je bila letos v Zalcu, saj se mladi kmetje tu pogovarjajo o svojem delu in družbo seznanjajo s svojimi težavami. Konferenca mladih v kmetijstvu v Zalcu je bila prva v Sloveniji, ki je organizirala problemsko konferenco o kmetijstvu. Nekateri združnične enote še nimajo aktivna mladih združnikov, ožroma so tak aktiv že imele, pa je prenehal z delom. Dogovorili so se, da je treba do konca letošnjega leta ustanoviti aktivne na vseh združničnih enotah, poživiti pa je treba delo aktivov v Sempetru, Polzeli, Taboru in Petrovčah.

Le dobro organizirana kmečka mladina bo lahko uveljavljala svoje interese in zahteve v naši družbi in si tako omogočila boljši in lažji jutri. Tega pa bi se morali mladi kmetje bolj zavedati.

ZLATKO CENCEN

KONUS Slov. Konjice

objavljamo naslednja prosta delovna mesta:

1. VODJO priprave dela v službi vzdrževanja, energetike in orodjarne (1)
2. TEHNOLOGA — ANALITIKA DELA v službi priprave proizvodnje (3)
3. PRAVNEGA REFERENTA (1)
4. TEHNIČNEGA REFERENTA za prodajo extremultus jermen (1)
5. KOLORISTA v TOZD Usnjarna Lenart (1)
6. TEHNIŠKEGA RISARJA (1)

POGOJI:

- pod 1.: diplomirani strojni ali elektroinženir, vsaj 2 leti prakse, možnost rešitve stanovanjskega vprašanja po dogovoru;
pod 2.: tehnik usnjarske, galanterijske ali druge sorodne stroke z najmanj 2 leti prakse na sorodnih delovnih mestih;
pod 3.: diplomirani pravnik ali pravnik s končano pripravniško dobo;
pod 4.: strojni tehnik s prakso v komercialni ali pripravni proizvodnje;
pod 5.: usnjarski ali kemijski tehnik z vsaj enim letom primerne prakse. Lahko tudi pripravnik;
pod 6.: strojni tehnik — pripravnik ali tehniški risar z vsaj enim letom prakse.

Kandidati naj pošljejo pismene prijave s kratkim življenjepisom kadrovske službi na naslov: Delovna organizacija KONUS, Slov. Konjice.

Objava velja do zasedbe delovnih mest.

LETUŠ

PRIPRAVE ZA PRAZNIK

Naslednje leto bo praznik občine Žalec v krajevni skupnosti Letuš. Pred dnevi se je že prvič sestel pripravljalni odbor za občinski praznik, ki mu predseduje ing. JOZE KUDER. Z njim smo se pred dnevi tudi pogovarjali:

NT: Kaj ste se domenili na prvem sestanku odbora za pripravo občinskega praznika?

J. Kuder: »Prve dni avgusta se je sestel naš odbor. Osnovni smo odbore za komunalne zadeve, financiranje, kulturni program in propagando ter za tehnično izvedbo. Izkoriščam priložnost in vabim vse dejavnike, da nam pri pripravah pomagajo po svojih najboljših močeh.

Sicer pa smo na prvem sestanku sprejeli nalogo, da vsi odbori, ki smo jih ustanovili do naslednje seje pripravijo konkretne predloge.»

NT: Ste v Letušu že sestavili srednjeročni program razvoja krajevne skupnosti?

J. Kuder: »Da. Obravnavale so ga že vse družbe-

nopolitične organizacije, ker bomo dobili premalo denarja. Prizadevali pa si bomo, da bomo v kraju postorili tisto, kar krajan najbolj potrebujejo.»

NT: In kaj krajan najbolj potrebujejo?

J. Kuder: »Prvi problem naše krajevne skupnosti je brez dvoma vodovod. Dve leti ga že gradimo in računamo, da bo končan do julija naslednje leto. Celotna vrednost vodovoda bo znašala okrog 205 starih milijonov, od tega pa jih bodo krajan zbrali okrog trideset. V Letušu pa bo dokončno treba urediti še kanalizacijo ter avtobusno postajo.»

NT: »Kako je z družbenim standardom?«

J. Kuder: »Stanovanjske

probleme rešujejo občani individualno. Dobiti pa bomo morali tudi urbanistični red, tako da ne bi bil okrnjen izgled kraja. V osnovni soili bo potrebno slej ko prej urediti igralnico in predšolsko varstvo otrok ter razmišljati o uvedbi celodnevne šole.

Socialna vprašanja bomo reševali v povezavi z občinsko skupščino, še večjo skrb pa bomo posvečali ostarelim in dela nezmožnim krajanom.

Na koncu naj povem še to, da smo v naš program dela vključili tudi nalogo, da uredimo rekreacijski prostor in če se bo le dalo, bomo to skušali storiti do prihodnjega leta, do občinskega praznika.»

JANEZ VEDENIK

PILŠTANJ

DELOVNA ZMAGA

Občani krajevne skupnosti Lesično bodo praznovali svoj krajevni praznik z otvoritvijo novoasfaltirane ceste, dolge 1200 metrov čez trg Pilštanj do glavne ceste.

Praznovanje krajevnega praznika se bo začelo v soboto v dopoldanskih urah s športnimi srečanji. Mladina se bo pomerila v nogometu in streljanju, poleg tega pa bodo organizirali tudi avtorally na progi Pilštanj — Virštanj — Golobinjek — Kozje s ciljem na Pilštanju.

Popoldne se bo na Pilštanju začel kulturni program, potem pa bodo predali v namen že omenjeno cesto

iz Lesičnega preko Pilštanja do Staroga trga, blok, v katerem bodo stanovanja in nova pošta v lesičnem, vrtec, ter TV pretvornik na Vini gori. Zamuda s praznovanjem se je torej le izplačala.

Ker pa je takšne delovne uspehe treba tudi primerno proslaviti, so tržani Pilštanja in občani krajevne skupnosti Lesično pripravili tudi veliko vinsko trgatev, na kateri bo goste zabaval ansambel Lesjak iz Rogoške Slatine.

MILENKO STRNSEK
Foto: D. MEDVED

ŠOŠTANJ — VELIK USPEH

TURISTIČNEGA TEDNA

V počastitev 775-letnice Šoštanja in 30-letnice osvoboditve je bila v Šoštanju od 30. 8 do 7. 9. 1975 vrsta kulturno zabavnih in športnih prireditev.

Turistični teden se je pričel zadnjo soboto v avgustu pri vili Široko z velikim usnjarskim piknikom, na katerem se je zbralo nad 2000 usnarjev iz sedmih TOZD-ov združene Industrije usnja. Izredno lepo vreme je pripomoglo k prijetnemu vzdušju, pa tudi nastop godbe Zarja.

Slavnostni govor je imel predsednik delavskega sveta Herman Lešnik, v imenu krajevne skupnosti, pokroviteljice turističnega tedna, pa je zbrane pozdravil Martin Primožič, jim zaželel dobrodošlico v Šoštanju, ki se ponasa s skoro 200-letno usnjarsko tradicijo.

V nedeljo je v hotelu »Ka-

juhov doma v šoštanju podpredsednik Turistične zveze Slovenije profesor Zoran Vudler odprl cvetlično in kulinarčno razstavo. Na cvetlični razstavi so sodelovali: Franc Topolšek iz Šoštanja, Vrtnarija bolnišnice Topolšica in Ivan Medved iz Šoštanja. Šoštanjske gospodinje pa so na razstavi pokazale okrasne rastline vzgojene doma. V kulinarčnem delu razstave je imel hotel »Kajuhov dom« s svojimi gostišči razstavljene izredno uspele primerke specialitet, med katerimi je še zlasti ugajala »kmečka pojedina«. Gostišče »Janez« iz Lajš pri Šoštanju je razstavilo domače specialitete, »Napotnikov hram« iz Zavodanj, kuhinja bolnišnice Topolšica lepo zapečenega odojka ter dietno shujševalni jedilnik, znana Movhova slaščičarna iz Šoštanja pa je dodala več plošč svojih prvovrstnih slaščic in pekarske izdelke nove pekarnice Fide-linka iz Velenja.

V ponedeljek in torek sta bila občna zbora turističnega in planinskega društva Šoštanj, ki slavi letos 70-letni jubilej.

Profesor Vudler je predaval o lepo urejenem okolju, o lanskoletni odpravi na Himalajo pa znani alpinist Jeromen iz Ljubljane. V sredo je bila rokometna tekma med Celjem in Šoštanjem, v kateri so zmagali Celjani. V četrtek pa je v Domu kulture nastopil 50-članski ansambel Šaleške folklorne skupine s plesi jugoslovanskih narodov. V pe-

tek je bila odprta razstava akvarelov Jožeta Svetine, v Domu kulture pa sta nastopila državna plesna prvačka Verena in Drago Sulek ter komorni ansambel dr. Rajka Fenca iz Velenja in Šaleški oktet. V soboto popoldne je bil nogometni turnir, na katerem so sodelovali športniki slovenskega društva »Gaj« iz Padrič pri Trstu ter nogometna kluba iz Zagorja in Šoštanja. Pokal turističnega društva Šoštanj je prejelo moštvo »Gaj« iz zamejstva. Na sporedu je bil tudi teniški turnir med temiškimi klubom Gaja iz Padrič in šaleškimi teniškim klubom. Zvečer pa je bila na vrtu hotela »Kajuhov doma« revija šaleških glasbenih ansamblov.

V nedeljo, zadnji dan turističnega tedna, se je dopoldne na Trgu svobode zbrala velika množica ljudi, ki je z velikim zanimanjem sledila atrakciji padalcev koroškega aerokluba, ki so skočili točno na sredino Trga svobode. Temu je sledila velika sektorska vaja gasilcev pionirjev in desetih odraslih iz Šoštanja in okolice. Po povorki skozi mesto je bil na vrtu hotela koncert delavske godbe Zarja, nato pa v Domu kulture prikaz dveh turističnih filmov iz Šoštanja in Šaleške doline. Zaključek turističnega tedna je bil popoldne pri Andrejevem domu na Slemenu, katerega se je udeležil tudi častni predsednik planinskega društva Šoštanj Andrej Stegnar, pobudnik izgradnje doma na Slemenu. V. KOJC

IGRAČE NA RAZSTAVI

PAŠA ZA OČI

Pedagoško načelo, da mora biti igrača vzgojna, predvsem pa estetska, je bilo doslej zakoreninjeno le v strokovnih pedagoških krogih. Pri tem pa so padali očitki na rovaš trgovskega neposluha za otroški svet sanj ter igre.

Ze v lanskem letu pa je v Celju prišla pobuda za kvalitetno igračo prav iz trgovskega kroga. Trgovsko podjetje Tkanina se je v dogovoru s strokovnimi pedagoškimi institucijami lotilo te hvalevredne naloge, letos pa pobudo samo razširja in ji postavlja trdne temelje v okviru obrtnega sejma. Letošnje ambicije so še nekoliko omejene, lahko pa jih bodo uresničevali v novi sejmski hali na Golovcu.

Na drugi razstavi igrač bodo razstavljali vsi jugoslovanski proizvajalci igrač, med katerimi je na prvem mestu Mehanotehnika iz Izole. Republiška zveza prijateljev mladine organizira preko občinske zveze prijateljev mladine v Celju jugoslovansko firijo, ki bo podelila nagrade najboljšim kreatorjem iz sveta otroške domišljije. Z. S.

ROKOMET

DANES V ŠTORAH: CELJE : MEDVEŠČAK

Danes popoldne ob 18.30. uri bo v Storah izredno zanimiva rokometna tekma med članom I. zvezne lige Medveščakom iz Zagreba in Čeljem, članom II. zvezne lige. Srečanje je v sklopu proslav 25-letnice samoupravljanja v Železarni Store, služilo pa bo tudi nadaljnemu razvoju te dinamične športne igre v železarskem kraju blizu Celja.

Nastopili bodo tudi trije državni reprezentantje in olimpijski kandidati, pri Medveščaku vratar Zorko in napadalec Miljak, pri Celju pa Vlado Bojevič. Povejmo še to, da je trener Medveščaka Miljkovič, ki je istočasno tudi trener naše najboljšje selekcije — državne reprezentance. Za Celjane bo to srečanje vsekakor dober trening, saj v nedeljo gostujejo v II. kolu v Rovinju.

»Metla« gostuje

Za zaključek letošnjih poletnih prireditev je olepševalno in turistično društvo v Celju povabilo na gostovanje priljubljene ljubljanske satirične kabarete »Metla«. Njegov nastop bo v petek, 19. t. m. ob 19.30 v Narodnem domu. Predstavil se bo z novim programom »Zelee niste — poslušajte«. Vsa besedila je napisal novinar Tone Fornezzi-Tof, glavna igralca pa sta Janez Hočvar — Rifle in Nadja Strajnar.

OBIŠČITE II. RAZSTAVO IGRAČ V CELJU

od 19. do 28. 9. 1975 v muzeju revolucije

organizator:

TKANINA

CELJE

V SPOMIN FRANCU JAKOPOVIČU

V teški prometni nesreči, ki se je zgodila pred desetimi dnevi blizu Zagreba, ko je avtobus trčil v tovornjak na cesti, je izgubilo življenje sedem ljudi in med njimi tudi mladi FRANC JAKOPOVIČ iz Prebolca, ki je služil vojaški rok v Karlovcu.

V Karlovac je se vračal iz Prebolca, kjer je tudi doma. Prav gotovo je bila to njegova najbolj vesela vrnitev v kasarno, saj mu je do konca manjkalo le še pet dni. Naenkrat je počilo in konec je bilo mladostniških upov ter velikih želja dvajsetletnega fanta.

Med mladimi Prebolčani je bil priljubljen zaradi svoje poštenosti in skromnosti in ko smo za dogodek zvedeli njegovi prijatelji, enostavno nismo mogli razumeti, da je kaj ta

kega sploh mogoče, da je življenje lahko tako kruto...

Ko smo se prav na ta dan, ko bi se moral vrniti med svoje najdražje od njega poslavljali na prebolskem pokopališču, smo čutili v srcih brezmejno praznino, ki se z besedami ne da izraziti. Praznino kot bi bila nekakšen skupek obupa, groze in žalosti.

Franc Jakopovič pa bo vedno ostal v srcih vseh tistih, ki so ga imeli radi in ga spoštovali zaradi njegove izredne delavnosti in požrtvovalnosti. Teh pa prav gotovo ni bilo malo!
J. V.

PROBLEME DANAŠNJEGA ČASA

ENERGETSKO KRIZO ONESNAŽEVANJE OKOLJA

REŠUJEJO

schiedel — YU — dimniki
schiedel — YU — zračniki
schiedel — YU — jaški za smeti

SCHIEDEL-YU-DIMNIK

- porabi do 40 % manj goriva
- ne onesnažuje ozračja s škodljivimi snovmi

JE OKROGEL: daje boljši vlek, je enostaven pri čiščenju

IMA KISLINOODPORNI ŠAMOTNI VLOZEK: je odporen proti ogreju, kislinam, varen pred zasajevanjem, toplotno obstojen

JE MONTAŽEN: zato varčen pri postavitvi, pri prostoru in cenen

Proizvaja, prodaja, montira, uvaža in izvažata

Proizvodno gradbeno podjetje
GRADNJA ŽALEC
Aškerčeva 4

Enota: Proizvodnja gradbenega materiala
Latkova vas pri Prebolcu, tel 722-027

Naše proizvode lahko kupite v vseh **PRODAJALNAH GRADBENEGA MATERIALA** širom po domovini

VII. ŠPORTNE IGRE GRADBINECV SFRJ

Celje bo v tem tednu prizorišče srečanja gradbincev Jugoslavije na vseh ravneh. Že v četrtek ob 16.00 bo v domu družbenih organizacij redna seja predsedstva zveznega odbora sindikata gradbenih delavcev kot uvod v športno in proizvodno zvezno tekmovanje športnikov in gradbenih delavcev iz vseh republik Jugoslavije. Nad 500 gradbincev se bo v petek in soboto spoprijelo med seboj na športnih terenih na VII. športnih igrah gradbincev Jugoslavije, ki bo v preizkušeni rokah GIP INGRAD in v II. proizvodnih igrah gradbincev, ki bo v rokah GP Obnova iz Celja. Tako gradbinci povezujejo svoja športna srečanja v novjšem času tudi s tekmovanji v proizvodnem delu.

INGRAD in OBNOVA sta se vzorno pripravila za izvedbo teh iger. INGRAD je prenovil svoje športne objekte (kegljišče, odbojkarsko igrišče) in sindikalni dom, ki bodo prizorišče športnih tekmovanj s tereni pri posebni osnovni šoli in Glazijo. Vsa proizvodna tekmovanja bodo prav tako na Glaziji. Obema organizatorjema športnih in proizvodnih srečanj gradbincev Jugoslavije želimo kar največ sreče pri izvedbi zahtevnih tekmovanj, gostom iz vse Jugoslavije pa že sedaj izrekamo iskreno dobrodošlico.

K. JUG

SENTJUR

IS O VODI

Podjetji Vodna skupnost in Stanovanjska skupnost, ki sta sodelovali pri napeljavi vodovoda Tinsko—Nova vas, sta zaprosili izvršni svet občinske skupščine v Sentjurju za manjkajoča sredstva, ki so nastala zaradi letošnjih podražitev. Izvršni svet je zaprosil Ljubljansko banko za premostitveno posojilo na račun podražitev ter ga dobil v višini 980.000 dinarjev.
Z. S.

BRAT BRATU

Na občinsko skupščino v Sentjurju je prišla prošnja za pomoč, ki jo je poslala občinska skupščina iz Kragujevca. Znano je, da je tamkajšnje prebivalce zadela katastrofalna poplava, ki je povzročila za milijardo škode. Izvršni svet občinske skupščine v Sentjurju je sklenil, da bo Kragujevcu poslal iz solidarnostnega sklada pomoč v višini enega stotina milijona.
Z. S.

T VELEBLAGOVNICA »T« — ODDELEK FOTO-OPTIKA — VELIKA IZBIRA NAJMODERNEJŠIH MODELOV ROČNIH UR ZODIAC — UVOŽENIH STENSKIH UR — ZLATEGA NAKITA — BIŽUTERIJE

HČI GROFA BLAGAJA

23

RADO MURNIK

Teške veke so ji zakrile oči, dihala je zopet mirno. Omar je sedel na minder in tožno gledal spečo bolnico. Kmalu so se tiho odprla vrata. Prišli sta Esma hanuma, prva žena Osman paše, in njegova večja hčerka Arifa.

Osman paša je lani prodal večino svojih sužnjev in suženj trgovcem s sužnji, najlepše deklice in dečke pa je poklonil sultanu in se znova prikupil mogotcu v Stambul. Od veselja se je zopet sprijaznil z Esma in vzel njo in obe hčerki s seboj v Vrاندuk. Stanovale so v sobah zraven Fatiminih.

Omar je dejal kazalec na ustne in pokazal na spečo Fatimo. Prihajali sta po prstih bliže.

»Kako je revici?« je vprašala Esma tiho.

»Ah, slabo...«

Esma hanuma je počenila na minder in sočutno motrila bolnico. V dno duše se ji je smilila rani smrti zapisa mlada Fatima.

Belopoliti Esmi je vedel nekaj nad trideset let, videti pa je bila starejša. Njena srednjevelika postava je bila skoraj prebujna. Iz mikavnega obraza so žarele živahne oči med sanjaviimi trepalnicami. V nepreskrbno počesanih bujnih laseh so goreli pisani dragulji zlatega diadema. Njena žoltobaržunasta obleka je bila sicer ohlapna, vendar pa je bilo mogoče spoznati lepo skladnost telesa, kadar se je gibala. Nohti gojenih rok so bili rdeče obarvani s heno. Gole majhne noge so ji tičale v rdečesušenjenih papučah.

Stirinajšletna Arifa je sedla tesno k Omarju in naslonila ljubko glavo na njegovo ramo. Njen simpatični obrazek je bil malce ogorel, ker je tekala še brez jasmaka (pajčolana) po pestrem svetu Alahovem. Pod gostimi črnimi obrvmi so sanjale mile otroške oči v polzavedni ljužezni do »polbrata«. Do Omarja. Okoli drobnega vratu so ji ob vsakem gibu cvenketali veliki cekini, nabrani v tri nize. Oblečena in obuta je bila kakor Fatima; in navzlic nežni mladosti je bila že preotovorjena z slatnino, z dragulji in biseri v načelku in uhanih, v zapetnicah in velikimi mandelnasti pasni zaponi.

»Kje je tvoja sestra Hanifa?« je šepetaje vprašal Omar Arifo.

»Bila je poredna. Pa ni smela z nama.«

Skrozi rešetke je včasih priplula hladna sapica. V sobi je bilo tako tiho, da so slišali dihanje speče hanume Fatime. Počasi so se pomikale zlate sončne lise na odeji proti vnožju, počasi proti vratom in končno ugasnile.

12.

Medtem so sedeli debeluhar Tahir, Osman paša in njegov gost Uzeir aga iz Travnika v podolgasti sobi prtiličnega selamlika.

Kako potratno in razkošno je bil opremljen haremitik, »prepevedani prostora, tako preprost, malone prazen je bil samo moškimi odmerjen selamlik, »prostor miru«. Krastle so ga le preproge, orožje in nizka mizica s šahom.

»Naš beglerbeg Isa paša četuje zopet v deželah nevernikov,« je rekel gost z nizkim gromkim glasom in si gladil neznanško dolge brke zdaj na levi, zdaj na desni. Uzeir aga je bil visok, krepak štiridesetletnik. Pod velikanskim turbanom in nizkim čelom so se mu bliskale fanatične oči v košenem dvojem obrazu. Dolgo polno brado si je bil obarval z ognjenordečo barvo, da bi se bolj prikupil Mohamedu, ki ga je odlikovala baje tudi rdeča brada.

Govoril je resnico. Leta 1472 so se dvignili turški roparji in požigali še meseca marca iz Sarajeva in dirjali preko Travnika, Jajca, Banjaluke, Prijedora, Kostajnice, Siska in Sombora, prebrodili pri Krškem Savo, si zavarovali povratek z močnim oddelkom ter krenili ob Krki in Temenici po Dolenjskem na Notranjsko.

»Čudim se, da njih švabski car tako malo skrbi zase,« je nadaljeval Uzeir aga. »Pred tremi leti nismo mogli nazaj čez Kolpo, ker je bila silno narasla od dežja. Čakati smo morali celih osem dni! Posekati smo morali nad tisoč ujetnikov Džauri bi jih lahko oteli, če ne bi bili tako počasni in zmedeni.«

»Preden morejo naznaniti svojemu carju naš obisk in preden nabero po njegovem ukazu vojniki, mineta več nego dva tedna,« je dejal Osman paša. »Tako je poročal beglerbegu naš najboljši vohun, oni švabski vitez, ki nas je vodil lani od Kolpe proti Ljubljani. Saj se ga spominjaš, dragi aga?«

»Spominjam se ga prav dobro. Rdeče lase ima in grd obraz. Venomer se sladko smehlja. Hinavec je. Kako mu je ime?«

»Hans. Grad ima ob Kolpi.«

»Hans, Hans,« je povzel Uzeir aga. »Kaj je še poročal paši?«

»Se marsikaj. Cesar je zaukazal svojim džaurim, naj pridno molijo in romajo in hodijo za procesijami, da jim odurne njih nesrečo.«

»To jim bo pomagalo toliko!« se je oglasil debeli Tahir in si pihnil po dlani.

»Steer pa džaurski vladar ne dela drugega za svoje ljudi, nego da jim naklada nove davke. Zdad jih mora plačati vsak, ne samo bogatin in siromak, ne samo gospoda in kmet, ampak tudi vsak berač in vsaka beračica, da, celo dojenčki! Ne da bi zbral vojsko in udaril na nas, razpisuje državne zборе, da bi dobil še več denarja. Po cele mesece se zbirajo njegovi švabski knezi. Kadar se srečajo vsi skupaj, se pa pripravajo kdo bo sedel na prvih sedežih! Oslil!«

Vsi trije so se porogljivo zasmejali.

»Ce se oni vitez le ni lagal našemu beglerbegu!« je opozarjal Tahir. »Koliko je verjeti krščanskemu psu?«

»Mislim, da se ni lagal,« je odvrnil Osman paša. »Pre-dobro mu plačuje naš Isa paša. Vitez Hans ga je obvestil tudi, da so jeli lani neverniki zidati po vaseh ali blizu njih tabore, male trdnjave z močnim stolpom in debelim zidovjem. Ponekod so utrdili vaške cerkve in jih zavarovali z jarki, bastijami, ogradami, okopi, kulami, čvrstim obzidjem in močnimi vrati. Na vrhovih visokih gora so pripravili grmade; zložili so velike kupe drv in postavili stražo in po več velikih nabitih topičev. Kakor hitro bi zagledala straža našo prvo četo, bi sprožila možnar in zapalila grmado. Goreči ognji in streli bi oznanjali v določeni smeri od gore do gore naš prihod in v nekolicu urah bi vedela vsa dežela, da prihajamo in od katere strani prihajamo.«

»Tudi tako ne uidejo našim handžarjem in verigam!« je pripomnil Uzeir paša. »Poslušaj me, Osman paša! Mnogo naših begov in ag poziva in zbira konjenike pod sveto zastavo prerokovo. V kratkem pohitim za beglerbegom.«

TRAGEDIJA SIVKOVE DRUŽINE IZ DOBLIŽEC

PLAZ PREKLAL HIŠO

Niškolkokrat smo pisali o tem, kako prijetna je Kozjanska pokrajina in koliko prijaznega, razgibanelega sveta skriva v svojih nedrih. Toda povsod ni tako. Usoda se poigra s človekom, kot bi bil lahkotna lučka na regravitativnem cvetu, ki ga otrok odpihne, sebi v prešerno in razposajeno zabavo.

V Doblížecah pri Virštanju živi družina Janeza Sivke; na navidez prijetnem gričku, za hišo se je razrasel gozd, ob cesti niže v grapi pa žubori potok. Toda ta idilična slika se hitro spremeni ob pogledu na lepo, komaj pred petimi leti zgrajeno hišo. Plaz, ki se je pojavil na vrhu hriba, je hišo dobesedno preklal na dvo-

je. Zdaj unčuje tudi hlev in vse, kar mu je na poti. Janez Sivka, zaposlen pri Cestnem podjetju v Celju, me je poiskal v uredništvu in mi povedal žalostno zgodbo. Odpravil sem se v Doblížec, da bi videl, kako je. V hiši, ki je že nevarno poškodovana, tako da že ogroža varnost Sivkove družine, sem našel Janezovo ženo Marijo in najmlajšega sinka Iva, ki šteje osem let in hodi v osnovno šolo v Podčetrtek. Na Marijinem licu so se poznale skrbi zadnjih mesecev. Tudi solza je kdaj orosila izmučena in zaskrbljena lica. Sedela sva v kuhinji, pred katero je še veža. Od mize, kjer sem sedel, sem skozi ve-

liko razpoko, ki deli hišo na dvoje, lepo videl na dvorišče. Tudi na tleh, pod nogami, je režala velika odprtina. Hiša je toliko nagnjena, da se vhodna in vežna vrata v kuhinjo ne dajo več zapirati. »Hiša je rahlo počila, a komaj za spoznanje že pred zloglasnim potresom,« pravi gospodinja Marija. »Toda, ko je lani junija zemljo stresel še potres, je plaz lezel po hribu, kot bi ga kdo porival in mu pomagal. Strokovnjaki geologi iz Ljubljane so ugotovili, da gre za globlinski plaz in da se moramo iz hiše izseliti. K nam je prišla tudi občinska potresna komisija in nas je dodelila v drugo stopnjo. Ko smo ugovar-

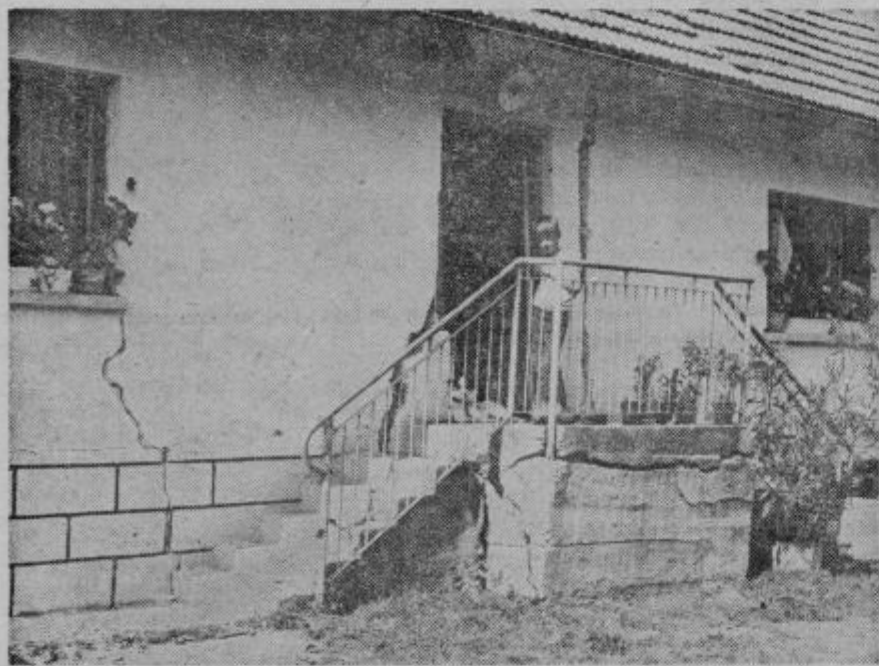
jali, so nas porogljivo vprašali, če hočemo imeti dve hiši. Kot da se nisem s to prvo dvojlj namučila,« pravi Marija in jok jo prekine. Sam sem si mislil: glej ironijo — zdaj imajo res dve hiši, ko je plaz preklal eno na dvoje...

Marija skozi solze nadaljuje: »Ko so videli, da je stvar resna, so nas preategorizirali v četrto. Toda medtem so v moževem podjetju že precej sredstev dali tistim, ki so bili že od začetka v četrto kategoriji. Zdaj so nam obljubili vso pomoč, a kaj ko ni več toliko denarja, kot ga je bilo prej. Morali smo kupiti tudi novo zemljišče, četrto ure hoda od tu, v Virštanju. In zdaj bom spet vsak dan nosila hrano na gradbišče, vse znova. Vse toliko časa traja, da dobiš papirje. Zima bo kmalu tu. Mi bomo že spali v baraki, a treba je spraviti pod streho pohištvo. Ko bi nam vsaj občina dala hitro gradbeno dovoljenje, da bi pričeli z zidanjem. Zdaj tudi ni denarja, ko so nam odobrili posojilo 20 milijonov. Ta denar je že porabljen, treba bo počakati, da se spet zbere. Mi pa nimamo kam, v hiši je nevarno. Ze tri mesece smo brez vode, ker je plaz potrgal cevi, vodovod, ki sva ga z možem z lastnimi žulji prigarala. Zdaj se bojimo, da ne bo kaj z elektriko narobe. Lahko pride do kratkega stika in homo zgoreli.«

Predstavniki Cestnega podjetja v Celju je dejal, da bodo Janezu Sivki pomagali z vsemi sredstvi. Denarja bi zbrali iz vseh možnih virov za okoli 6 milijonov, pomagali bi mu sodelavci s svojim de-

Osemletni Ivo je pridržal vežna vrata. Hiša se je tako nagnila, da jih ni moč zapreti. Na levi je razpoka.

Pred petimi leti zgrajena hiša je postala nevarna za življenja svojih graditeljev.

lom, tudi z mehanizacijo.

Občina Šmarje ima na razpolago tipske načrte za takšne primere in Janez Sivka lahko dobi gradbeno dovoljenje v nekaj dnevih, mi je zagotovil predsednik skupščine Šmarje pri Ješah Joško Lojen.

Zdaj gre samo za čas, da človek prehití zimo, da ne bo uničeno še tisto pohištvo ob vseh žuljih, ki so bili vloženi v zidove, ki so počili kot iz lepenke.

Toda ob vsem tem se nehoti zastavlja vprašanje, kdo je dovolil Janezu Sivki graditi hišo na takšnem terenu, kaj so rekle strokovne službe? Ves hrib je plazovit. V gozdu nad hišo so debela drevesa kakor skuštrana glava, vse križem rastejo iz razpoka-

nih tal. Iz gozda do hiše se vleče velika razpoka, da bi jo otrok komaj preskočil. Na vrhu vzpetine je še ena domačija. Pod njo je njiva in na njej zasejano korenje. Ravno v tem času se bohoti njegovo zelenje nad zemlino skorjo, ki je v obliki teras vsa razpokana in nedvomno kaže sliko grozečega plazu, ki se ne bo ustavil. Zastrahujoče so besede, ki postavljajo vprašanje: kdaj bo na vrsti tudi tista domačija. Sivkova je že odpisana. Toliko let dela in skrbi, zdaj pa hajd od tod, na novo zemljo in koplji še enkrat, Janez Sivka! Kdo se je poigral s tabo?

Besedilo in sliki: DRAGO MEDVED

Komunalno podjetje Žalec

razpisuje

javno licitacijo

za prodajo osnovnih sredstev:

1. Traktor Fergusson 65 KS — registriran
2. Traktor Steyer 30 KS — v nevoznem stanju
3. Traktorsko prikolico KP 5 Ljutomer — nosilnosti 5 ton
4. Traktorsko prikolico KP 4 — nosilnosti 3 tone
5. Motorne kolo colibri — v nevoznem stanju
6. Posamezni delj motornega kolesa colibri

Licitacija bo v ponedeljek, dne 22. 9. 1975 ob 7. uri v prostorih uprave Komunalnega podjetja Žalec, Ulica Nade Cilensšek 5.

Ogled navedenih predmetov je mogoč dne 11. in 12. 9. 1975 od 7. do 12. ure na dvorišču uprave podjetja.

Udeleženci morajo položiti varščino v znesku 10% od vrednosti predmeta, ki ga nameravajo licitirati in sicer: pravne osebe bariran ček, zasebniki pa v gotovini.

KOVINOTEHNA

EXPORT — IMPORT

KOVINA, KOVITMARKET - MARIBOR
IDEAL - CELJE, TEHNIKA - MENGEŠ
FUŽINAR - JESENICE, UNIVERZAL - POZAREVAC
od
4. 9. — 30. 9. 75'

10%

POPUSTA
za

pralne stroje 615, 615 BIO R, 620 BIO S, 646 BIO S
električne štedilnike 101 GAL, 102 GL, 103 APOLLO
plinske štedilnike 336 GAL, 346 GL, 346 T, 361 GL, PK 346 GL
zamrzovalne skrinje 220
trajno goreče dodatne peči TGDP 116

POMLAD — POLETJE 76 V TOPRU

Naša priznana tovarna modne kolekcije TOPER predstavlja te dni v Dobrni svojo novo kolekcijo pomlad — poletje 76, torej novosti, ki so jih pripravili že za prvo polovico prihodnjega leta. S svojimi kolekcijami sodelujejo vse TOZD TOPER; torej damski program, moško perilo, šport, Elegant in Prevent. Ta prodajna predstavitev je namenjena 600 poslovnim partnerjem iz vse Jugoslavije. Trgovci se morajo odločiti med 400 do 500 novimi modeli in izbrati tiste, za katere menijo, da jih bodo v svojih prodajalnah najbolje prodajali. To pa niti ni lahko. Kajti nova TOPROVA kolekcija je tako lepa in modna, da je najtežje že kar težko izbrati. Ubrana je na modne tendence v svetu in prilagojena našim razmeram.

Tako nam damski program pripravljajo za naslednjo pomlad in poletje med drugim lahko potiskane bombažne majice, športne in nekoliko elegantnejše bluze in seveda nove Montreal bluze. Razveseljiva je novost, da so velikosti razširili do številke 52, v katerih bodo na voljo nekateri bolj klasični modeli.

Naslednje poletje bomo lahko nosile tudi čudovite nove spalne srajce, ki so nekatere v kombinaciji z jutranjimi haljami; pa bombažne jersey pikame in aktualne plišaste halje novih krojev. Tako kot letos pripravljajo TOPER tudi za naslednje poletje ljubke plišaste obleke in krila za na plažo. Se posebno pa se bomo razveselile čudovitih, modri daljših kril prilagojenih kombinež in pa seveda kopalk. TOPER priporoča za naslednjo poletno sezono zanimive enodelne kopalkke s krilcem ali majhne bikini kopalkke, vse pa sešite iz kvalitetnih lycra materialov. Tako pri moških kot pri ženskih kopalkah je licenčno sodelovanje z Nini Ricci še vedno zelo uspešno.

Posebej velja omeniti olimpijske ženske bluze in moške srajce Montreal, za katere je TOPER ekskluzivni proizvajalec v svetu. Ne moremo mimo izredno uspele Preventove usnjene kolekcije iz njihovega novega programa — kolekcije, s katero so sodelovali na Modifestu v Trogiru in bili lepo sprejeti.

V Elegantovi kolekciji pa prevladuje njihova »specialiteta«, priljubljen jeans. Ukrojen je v nove modne hlače, dolga krila, tunike in komplete. Prav tako bomo veseli novih priljubljenih plaščev — trenchev, sešitih iz aktualne mešanice bombaža in poliestra.

In končno nam TOPER ponuja za spomladanske športe; oblačila za tenis, anorake za spomladasko smuko, punparice in nepremočljive plašče za planince in kolekcijo avtovear za šoferje.

Vendar pri TOPRU pravijo, da nekaj »ukrčkov« iz te kolekcije vendarle še ne bodo izdali in da jih imajo pripravljene za zadnje presenečenje. Prav tako si pridržuje pravico, do manjših sprememb pri modelih, ki jih bo zahtevala muhasta moda.

Res je: ko takole vidiš toliko praktičnih, lepah in uporabnih oblačil hkrati, bi hotel marsikaj imeti. Pa vendar se čisto resno vsiljuje vprašanje, kaj bo moč od vsega kupiti, recimo, v naših, celjskih trgovinah.

Pri TOPRU so se nedvomno potrudili. Se bodo tudi trgovci?

STASA GORENŠEK

priporočamo

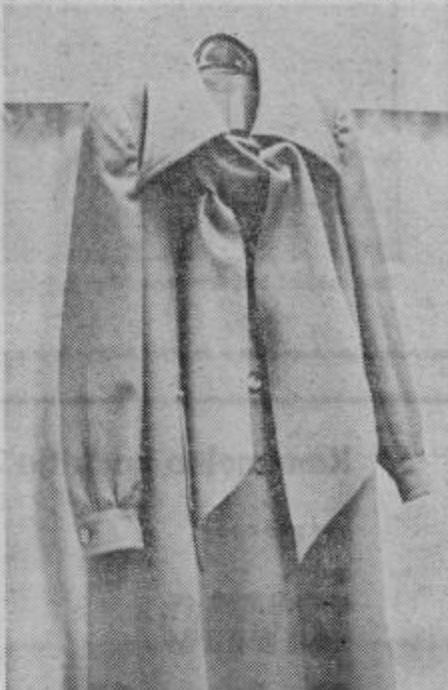
V veleblagovnici T imajo pestro izbiro otroških čevljev, tako da vam bo odpadla skrb pri izbiri obutve za vašega šolarja. Ta model fantovskih čevljev ima zelo ugodno ceno: 149,00 din (št. 31 do 34) in 189,84 din (št. 35 do 38).

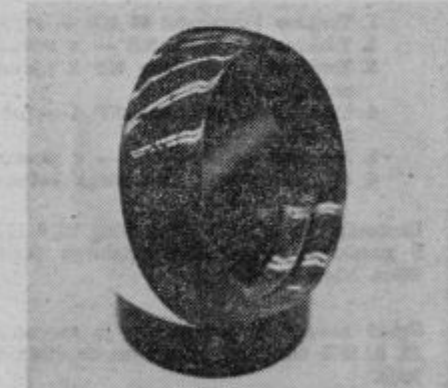
V prodajalni Manufaktura, kjer vedno pohitijo z modnimi materiali za vsako novo sezono, so že lepo založeni z jesensko-zimskimi tkaninami. Na sliki je 100% volnen velur v 140 cm širini, ki ga lahko v osmih barvnih odtenkih kupite za 328,90 din.

Praktične plastične posode, hermetično zaprte, v katerih spravljamo sadje, meso, delikatese v hladilniku, prodajajo v veleblagovnici Tkanina od 13,30 do 31,65 din.

Ce že mislite na hladnejšo jesen, si ogledajte v prodajalni Ona-on nove modele plaščev iz originalnega lodna, narejene v idealu Nova Gorica. Na voljo so v velikostih 36, 37 in 38. Cena: 1590,00 din.

Sodobno oblikovana kozmetična ogledala primerna tudi za manjše darilo, prodajajo na kozmetičnem oddelku Veleblagovnice T. Cena: 53,49 din.

zaupno

MRZLA POD KOVTROM

Zenska srednjih let sem in mož mi pravi, da sem v najbolj »spolnih« letih. Pravzaprav o tem niti ne govori, ampak bolj išče dokazila za to v postelji. Meni pa ni za tisto zviranje, ki ga hoče on, ker ležem utrujena in s polno glavo skrbi. Mori me delo za naslednji dan, pa skrbi za otroke, kaj bomo naredili v hiši, itd. Ker ste ženska, draga Nataša, boste to verjetno razumeli. Mož mi je dal narareč vedeti, da bo šel k drugi, če ne bom ugodila njegovim zahtevam. Je moderen, brez predsodkov, bere tuje seksualne revije in se še tam marsikaj nauči. Potem to želi »sprobati« v postelji. Jaz pa nočem in ne bom. Mož mi je že rekel, da bo šel k drugi, da je veliko žena, ki bi rade »njegove« vragolije. Postavil me je pred alternativo: jaz naj bi v postelji počela tisto, kar on hoče ali pa bo izbral takšno, ki se ne bo upirala njegovim »novostim«.

Zdaj ne vem kaj naj storim in se tudi sprašujem, če ga moram poslušati tudi v postelji ali se tam enakopravnost neha? Je to frigidnost iz

moje strani ali moževa muha, ki jo želi uveljaviti?

TINCA

Draga Tinca, mislim, da se v postelji enakopravnost šele začne, če je žena za to. Kjerkoli se bo borila, na kateremkoli področju dela, bo morala uporabljati moč, v postelji pa lahko uporabi kaj drugega.

Res sem ženska, zato ti svetujem s pametjo, čeprav jo ženskam na splošno odrekajo. Kajti, ne zdi se mi pametno trmoglaviti svoj zakonski prav, če dedec enkrat reče, prav, pa grem k drugi babnici, če nočeš, da se bova imela v postelji lepo. Vzemti tudi ti, trezno pamet v roke in popuščaj v postelji. Če se boš pri tem malo sprostita, ti še odveč ne bo in boš prenehala razmišljati o svoji frigidnosti, o svoji neenakopravnosti, o svoji »žrtvi«.

Kajti — zakon je podoben zasebni borzi, katere vrednostne papirje je potrebno nenehno nadzorovati. Tudi čustva in strast v postelji, ki sta dragocena vrednostna papirja, čeprav nista edina in najbolj zveličavna. Razmisli o tem in če boš vzela pamet v roke enkrat, v drugo ti bo ugajalo in v tretje bosta morda z možem našla skupni jezik. Velja poskusiti, kajne?

NATASA

Stasa Gorenšek

MODNA JESEN (KRILO)

Moda, ki prihaja bodisi iz Londona, Pariza ali New Yorka, pušča za novo sezono veliko svobode pri izbiri lastnega stila in več modnih variant. Tako kot je več vodilnih linij pri vseh jesenskih oblačilih, tako imamo tudi pri krilu več možnosti. Prevladujeta pa dve različni liniji.

Večja novost je ravno, gladko, tubasto, enostavno krilo, ki je ozko in lepo oblikovano po bokih. Takšno krilo ima navadno razporek ob spodnjem robu — bodisi vada ali ob strani, spredaj ga lahko počivljajo gumbi in ozek usnjen pas. To pa je tudi že vse. Skratka enostaven kraj krila iz petdesetih let, ki pa zahteva visoko in vitko postavo.

Za vse druge pa bodo dobrodošla krojena mladostna krila, ki ne bodo nič manj moderna. Tako kot na primer poliskano krilo z majhnimi gubami, prešitimi do višine bokov, ki se potem gubajo prosto, nezalivano, v pasu ima takšno krilo pogosto zavezano pentljo. Ali pa spet nabrano, okrog bokov ovito krilo, pri katerem se sprečnja dela prekrivata.

Naj bo takšno ali drugačno, za vse pa velja — dolžina malo ali veliko čez koleno.

Stasa

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

KOŠARKA

JESENSKI START

Drugi del tekmovanja se je pričel tudi v II. republiški medobčinski, mladinski in pionirski ligi.

II. republiška liga 8. kolo: Kovinar — Zalec 97:78, Sentjur — Velenje 47:57, Vitanje — Hrastnik 57:72 in Prebold — Zlatorog 66:68. LESTVICA

Hrastnik	8	8	0	632:484	16
Kovinar	8	6	2	674:561	12
Zalec	8	5	3	526:561	10
Velenje	8	4	4	473:524	8
Vitanje	8	4	4	473:549	8
Zlatorog	8	3	5	552:587	6
Sentjur	8	2	6	555:555	4
Prebold	8	0	8	503:621	0

Mladinska liga: Sentjur — Kovinotehna 45:89, Velenje — Hrastnik 45:70, Pikapolonica — Kovinotehna (kadeti) 34:71 in Kovinar — Elektra 20:0.

Kovinar	9	8	1	523:387	16
Hrastnik	9	8	1	684:561	16
Kovinotehna	9	7	2	774:514	14
Elektra	9	5	4	613:536	9
Kov. Kadeti	9	4	5	511:562	8
Sentjur	9	3	6	665:754	6
Velenje	9	2	7	473:470	4
Pikapolonica	9	1	8	512:703	2
Zalec	9	1	7	367:620	2

Medobčinska članska liga: Sempeter — Poljane 58:85, OB Velenje — Glin 0:20, Prebold B — Pikapolonica 36:88 in Student — Garant 78:63.

Glin	9	8	1	594:388	16
Pikapolonica	9	7	2	594:430	14
Poljane	9	7	2	579:470	14
Garant	9	5	4	574:566	10
Prebold B	9	4	5	479:532	8
Mozirje	8	3	5	492:558	6
OB Velenje	9	2	7	418:507	4
Student	9	2	7	487:556	2
Sempeter	9	1	8	401:731	2

Pionirska liga: Prebold — Kovinotehna 27:50, Sentjur — Hrastnik 44:46 in Kovinar — Elektra 43:35.

Kovinotehna	7	7	0	394:199	14
Kovinar	7	5	2	340:256	10
Hrastnik	7	4	3	281:186	8
Sentjur	7	4	3	384:230	7
Elektra	7	3	4	271:268	6
Zlatorog	7	1	6	174:303	1
Prebold	7	0	7	127:537	—1

T. Tavčar

ODBOJKA

PRIPRAVE ŠEMPETRA

Odbojkarji TVD Partizan Sempeter so se že pričeli pripravljati za I. slovensko odbojgarsko ligo. Zanje, da bi to dosegli, so že več let, vendar jim je kar trikrat zaporedoma prvo mesto v II. republiški ligi vzhod »ušlo za las«.

S pripravami so pričeli v drugi polovici avgusta, vodi pa jih novi trener Miran Pipan iz Celja: »Do sedaj smo imeli okoli petnajst treningov in reči moram, da so bili precej ostri. Igralci radi prihajajo na treninge, vendar zaradi dvojnega dela je glede na ugravanje ekipe malo težje. Menim, da bomo do pričetka tekmovanja dobro pripravljeni. V pripravljalnem obdobju bomo odigrali več prijateljskih tekem. Tako bomo pripravili memorialni turnir Jaka dr. Koren, kjer bodo nastopili Pužinar, Braslovec, Gaberje in mi. Mislim, da številne privržence odbojke v Savinjski dolini ne bomo razočarali, ter da bomo ob koncu prvenstva nekje v sredini lestvice.«

Poleg članske ekipe so pričeli s treningi tudi mladinci in pionirji, vodi pa jih prejšnji trener Drago Božič.

T. Tavčar

ROKOMET

ZDAJ PA ROVINJ

Začel se je prvenstveni rokometni ples v severni skupini druge zahodne zvezne lige istočasno pa tudi tekmovanje v republiški in savinjsko-koroški conški ligi. V soboto smo na Skalni kleti videli celjske fante, ki bodo ponovno poskušali doseči cilj — I. zvezno ligo. In takoj v začetku moramo omeniti: »Točke v gosteh veljajo dvojno!«

Zakaj tako? Zato, ker je celjsko moštvo toliko močno, da bo le težko doma izgubilo srečanje (edina resna ekipa bo Slovian) in da se bo prvenstvo »naginjal« Celjanom ali ljubljanskemu Slovianu. Se pa v soboto bomo videli v gosteh. In Celjani so ravno v tem bili vedno slabši. Zato bo sobotno srečanje v Rovinju tembolj pomembno za močno pomlajeno ekipo Celja. Celjani so zaigrali proti Piranu dobro. Rezultat 35 : 16 (19 : 7) pa je lahko precej dvomljiv. Zakaj? Zato, ker

je Piran trenutno slabša ekipa kot marsikatera republiška vrsta. Čudoviti strelci z zaključnimi akcijami so vredni le polovico. Se pa srečanju proti Rovinju, ki je odlično zaigral v Ljubljani, bomo lahko nekoliko bolj realno ocenjevali vrednost celjskega moštva. V prvi vrsti pa bo potrebno najti vratarja za celjsko moštvo. Marguč, vratar Celja, lahko brani izvrstno, toda tokrat je bil zelo nerazporejen in če bi prejel sedem ali osem zadetkov, bi bilo v soboto dovolj. Za Rovinj pa potrebno več. Zato pa nas razveseljuje nastop Anderluha, ki je pokazal svoje strelske sposobnosti in bo s tem razbremenil Levstika. Dobro igra pa so poleg omenjenih strelcev pokazali Miha in Vlado Bojovič ter Luskar.

Novi član republiške lige, Minerva iz Griž, se je predstavila doma. V srečanju

proti Poletu so domači fanje zaigrali v prvem delu slabo. Gostje so vse skozi vodili. Sele ob koncu so Zager, Virant in Prašnikar le dosegli prednost in zaslužno zmagali 29 : 24 (13 : 15). V nedeljo proti Dobovi bo potrebno pokazati mnogo bolj resno igro, kajti drugače bo okrog 300 gledalcev, ki so navdušeno spremljali prvo srečanje, razočaranih.

Strelci za Minervo pa so tokrat bili: Virant 11, Žagar 9, Prašnikar 4, Kumerc 4 in Turnšek 1.

Dekleta Šmartnega prvič sodelujejo v republiški ligi. V srečanju proti Izoli so presenetljivo zmagale 14 : 9. To je lep uspeh in Šmartno bo skupaj z Velenjem uspešno zastopalo celjski rokomet tudi v ženski konkurenci.

V savinjsko — koroški ligi je Tehnometator doma premagal Laško 32 : 29 (15 : 12).

J. KUZMA

KOŠARKA

ODLIČNA IGRA KOVINOTEHNE

Po zadnjih spodstrijah vendar le preporočil celjskih košarkarjev. Najprej zmaga v pokalnem tekmovanju proti večini neugodnemu nasprotniku Rudarju iz Trbovlj, ki je bila kot običaj za obe izgubljeni prvenstveni tekmi v letošnji republiški košarkarski ligi in sedaj v soboto se zmaga proti trdemu nasprotniku Novoteksu, ki je bila izbojevana v igri, ki navdušuje ljubitelje košarke. Tokrat je svojih igralcem Celja v potokih. Vsi brez izjeme so bili zaslužni za lepo zmago, od že prekaljenih igralcev T. Sagadina, Juga, Erjavca in Suhotiča do mlade garde Kralja, Kuljadija, Videca, Pipana, Golca in Stefana. Tokrat so Celjani igrali ves čas presing v hitrem tempu, agresivno, kjer so svoje akcije tudi uspešno zaključevali z meti na koš. Tudi v obrambi so zaigrali bolje kot v prejšnjih srečanjih. Če bodo Celjani tudi v prihodnje igrali takšno košarko kot proti Novoteksu, lahko pričakujemo od njih še lepe dosežke. Trenutno so na 4. mestu v SKL. Včeraj je gostoval Fruetal.

NOGOMET

ŠTIRI ZLATE TOČKE

»Tokrat smo uspeli«. Tako so povedali po srečanju v Trbovljah igralci NK Kladiivar in dodali: »Emašterica Andušič, Ramšak, Jovanovič, Reberšak, Černič, Sotič, Hribernik, Kokotec, Dobraj, Kuder in Hrkovič, je igrala kot ekipa, ki igra skupaj že več let. Lepo povezano, taktično zrelo smo srečanje odločili v 63. in 80. minuti. Tu je najboljši celjski igralec Reberšak z ostrima udarcema dyakratski premagal Stancerja. Slabihi mest v moštvo ni bilo. Naš cilj je, da to homogenost obdržimo do konca prvenstva.«

Tudi poročilo iz Šmartnega ni slabo. Delegat srečanja Gorazd Badžura je povedal: »Šmartno je bilo boljše moštvo v deželnem vremenu in na težkem igrišču. Vsi domačini so igrali dobro, toda od odločitve je prišlo šele v nadaljevanju srečanja. Zadetke so dosegli Hribernik, Benetek in in Kompan. Ob koncu bi z malo več športne sreče domačini dosegli še kakšen zadetek.«

Štiri točke je lep uspeh za obe ekipi. Toda dobro igro bo potrebno ponoviti tudi v prihodnje. Kladiivar igra doma proti Dravi.

J. KUZMA

KEGLJANJE

EVA IN VERA

Dve odlični kegljavi EVA LUDVIG in VERA RAKITA, prva Kovinar Štore, druga Hmezd Zalec, bosta nastopili v soboto v državni reprezentanci proti Čehoslovaški. Ker pa je istočasno tudi republiško prvenstvo za posameznice, ne bosta nastopili v borbi za republiški nastop. Škoda! Toda nesoglasje in slaba povezava med republiškim vodstvom in državno reprezentanco je Veri in Evi onemogočilo nastop na republiškem prvenstvu. Pozneje si bosta izven konkurence poskušale priboriti norme za državno prvenstvo.

Kljub temu pa bo celjska kegljaška vrsta na republiškem prvenstvu številna. Med tekmovalkami bodo tudi Magda Urb, Janja Marin in Tanja Gobec. In ena od njih bi morala poseči v borbo za kolajno, to je za uvrstitev med najboljšo trojko.

J. KUZMA

STRELJANJE

AKTIVNOST NE POPUŠČA

V Zagrebu je bilo prvenstvo Jugoslavije z malokalibrsko pištolo serijske izdelave »Dru-« ter s pištolo proste izbi-»re. Od Celjanov je v disciplini pištola proste izbi-»re 60 strelcev, nastopil Marjan Dobovčnik, ki je med štiridesetimi tekmovalci zasedel 20 mesto s 516 krogi. Med slovenskimi pištolarji pa sta bila na tem tekmovalstvu pred njim le Gaber in Teržan. Zelo lep uspeh pa so v Zagrebu dosegli »pištolarji« iz Velenja, ki so tekmovali s serijsko pištolo »Dru-«lovs. Tako je mladinska ekipa Velenja osvojila bronasto kolajno, vsakega izreden uspeh, še posebno zaradi tega, ker v Velenju še nimajo strelšča za to orožje. Pri čitnih sta se oba Velenjčana Ing. Jure Mogilnicki in Hinko Bola uvrstila med prvo dvešeterico s pištolo »Dru-«lovs, pri čemer je prvi dosegel 497 krogov, drugi pa 495 krogov.

Dvannajstega in trinajstega septembra bodo v Celju zvezne športne igre gradbinec. Med drugim bodo nastopili tudi strelci. Slovenija bo zastopala strelska ekipa GRADINSKA iz Ljubljane. Na željo ljubljanskih gradbincev, ki bi se radi čimbolje pripravili na zvezne igre, je bil na strelšču »Ingrada« prijateljski dvojboj s celjskimi strelci. Pomorili so se v streljanju z »račno puško. Po pričakovanju so zmagali celjski strelci. Vendar so tudi ljubljanski gradbinci streljali zelo dobro, saj so izgubili dvojboj le s 15 krogi razlike. V kolikor bodo na igrah ponovili takšen rezultat lahko pričakujejo prvo mesto. Od celjskih strelcev je najboljši rezultat dosegel Jože Jeram 184 krogov, pri Gradincu pa je bil najboljši Slavko Stanovnik 177 krogov.

V nedeljo se bodo najboljši celjski strelci s pištolo »Dru-«lovs udeležili tekmovanja v Postojni.

TONE JAGER

VODI VINSKA GORA

Rezultati občinske nogometne lige — Zalec:

1. Vinska gora	13	11	0	2	61:20	22
2. Trnava	13	10	2	1	47:25	22
3. Liboje	13	8	2	3	31:27	18
4. Sempeter	13	7	3	3	37:28	17
5. Grajska vas	13	8	1	4	38:32	17
6. Gomilsko	13	7	2	4	43:30	16
7. JK Prebold	13	6	2	5	40:43	14
8. Andraž	13	6	2	5	35:37	14
9. Dresinja vas	13	5	1	7	32:38	11
10. TVD Prebold	13	5	0	8	43:35	10
11. Tabor	13	4	1	8	32:44	9
12. Podlog	13	3	2	8	24:43	8
13. Gotovlje	13	2	0	11	29:58	4
14. Seče	13	1	2	10	26:64	4

Finalno tekmo sta odigrala Vinska gora in Trnava v soboto v Gomilskem. Zmagala je Vinska gora z 2:1. Najboljši strelci občinske lige v spomladanskem delu je Drago Kugler iz Vinsek gore, ki bo prejel priznanje ObZTK, prav tako pa bodo prejela priznanja prve tri ekipe.

Vinsko goro je zaslužno postala zmagovalec lige v malem nogometu. Prikazali so nogomet, ki zasluži priznanje vseh udeležencev, ObZTK in TKS Zalec.

Za Vinsko goro so igrali: Keršič, Lesjak, Usar V., Spigel J., Učakar B., Kugler, Učakar D., Usar M., Drogenik, Petek in Spigel F. Drugi del prvenstva se bo pričel 20. septembra.

ADI VIDMAJER

ALPINISTIČNI KOTIČEK

REŠEVANJE V SEVERNI STENI OJSTRICE

Celjski alpinisti so v soboto in nedeljo plezali na Okrešlju v vzhodni steni Male Rinke, v Modčevi smeri Turške gore in južni steni Mrzle gore. Nad bivakom v steni Ojstrice pa je Čančik s soplezalcem v soboto ponovil eno najtežjih smeri v Ojstrici »Zmaj«. V. +.

V nedeljo sta vstopili dve navezi v Herletovo smer v severni steni Ojstrice. Medtem ko je naveza Čančik, Zula in Bergant izplezala brezhibno, je v navezi Planinšek, Dolžan prišlo do padca v drugem delu prečnice. Herletova prečnica, kot jo alpinisti imenujejo, je izredno težko in prvi dolžini VI. —, drugi del je nekoliko lažji in je ob prestopu okoli stebriča zdrsnil Dolžan Aleš. Padel je ca. 15 m v nihanju na spodnjo polico. Planinšek je padec zdržal, vendar je Dolžan pri nihanju udaril s kolceni in glavo v steno. Poškodoval si je lažje levo, in težje desno koleno, medtem ko je glava (zahvaljujoč plezalni čeladi) ostala nepoškodovana. Čančik mu je nudil takoj prvo pomoč, pustil re-

zervno obleko in odhitel po pomoč v dolino. Pri ponesrečenju je ostal njegov soplezalec Planinšek Tone.

Reševalec in alpinisti Celja in Soštanja so že proti večeru z nosili potrebno reševalno opremo na Klemenškovo, ob njih pomoči pa krenili po Kopinškovi poti nad steno in ob svitu začeli z reševanjem. S pomočjo 200-metrške jeklene vrvi so dvignili ponesrečenca preko previsnih platform zgorjnjega dela stene in za njim še soplezalca. Ob 13 sta bila oba na grebenu in začel se je izredno težaven transport po Kopinškovi poti v Logarsko dolino. Akcija je bila zaključena ob 18. uri.

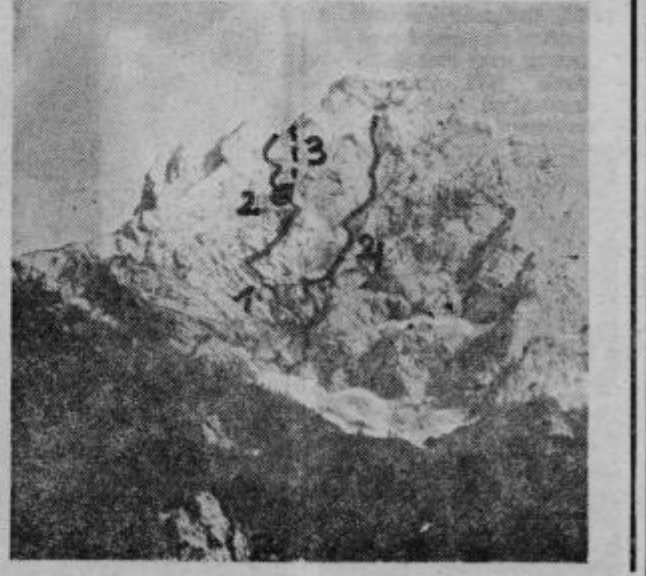
Kljub temu, da sta poškovani Dolžan Aleš in Planinšek Tone prestala noč z nalivom na polci v steni in nato še naporno reševanje, sta prispela v Logarsko dolino brez hujših posledic.

To reševanje je bilo prvo težko in tehnično zahtevno reševanje v severni steni Ojstrice in je pokazalo, kako nujna je dobra oprema, izvežbanosti ljudje in dostredno poznavanje stene, saj je pr-

vi reševalec, ki se je spustil po jekelni vrvi v steno, pristal po 200 metrih točno pri ponesrečenju.

Herletova smer beleži v svojih analizah precej padcev, ki so se pa vsi končali skraj brez poškodb, ker je stena strma in v najtežjem delu opremljena s klini. Edini smrtni žrtvi stene sta bila Dular in Zupan pred 15 leti ob zimskem vzponu.

1 — Herletova smer, 2 — mesto padca, 3 — smer reševanja, 4 — smer »Zmaj«

MALI OGLASI

PRODAM

CEVLJARSKI šivalni stroj »Adler« cilindrica, prodam. Majcen, Celje Celestinova 6.

SPACKA karambolirana, letnik 1971 in fička, nevozna, prodam. Majcen, Celje, Celestinova 6.

STISKALNICO na slame dolžina 3,80 m in plinski razvijalec 4 kg karbita prodam. Intihar, Celje, Mariborska 115.

50 MF belih stropnih obložnih plošč, žensko kolo, črnbeli televizor Gorenje, otroški globok voziček, prodam. Gregorčič, Celje, Zagrad 101.

VW 1200 letnih 65, prodam ugodno. Brigita Eržen, Bukovčak 8, Teharje.

KAVC, dobro ohranjen, prodam. Ogljed popoldne. Tkalska 5, stan. št. 17.

SMREKOVE suhe fostne in deske, skupaj okrog 4 m³, prodam. Vojniki 179 a.

100 in 50 l sadno stiskalnico na vzmet, ralo s primacem, hrastovo — betonske stebre za brajdo z rokami, prodam. Jakob Piliš, Celje, Trnovlje 203.

KRAVO z rodovnikom, brejo — drugo tele, 8 mesecev, prodam. Franc Aleš, Prekopa 30, Vrnsko. (64405)

PRODAM dobro ohranjena spačka. Klicati na telefon 730-924 od 15 ure dalje vsak dan.

ZELO poceni prodam svetlo spalnico primerno za manjšo sobo. Ogljed možen vsak dan od 15. ure dalje, na naslov Nada Sternad Ljubljanska 20 Celje.

ZABOJE — večjo količino (sadje ali krompir) ugodno prodam. Anton Gobec, Leskovec 18, šola — Ljubčana.

KRAVO prodam. Zagrad 126, Celje.

ZA MINIJA prodam 2 zimski gumi Cleber radial s platišči in 2 letni gumi radial — prevoženih 1000 km. Telefon popoldne 26-560.

RENAULT — 10, letnik 1970 dobro ohranjen, prodam za 30.000 din. Informacije po telefonu 063 23-704.

TELEVIZOR »Iskra — panorama«, skoraj nov, poceni prodam. Informacije po telefonu 063 23-704.

NSU 1000 z nekaj rezervnimi deli, prodam po zelo ugodni ceni. Ogljed popoldne. Srečko Bezgovšek, Vojniki 293.

RENAULT 4 l. 1970, registriran do 15. 4. 1976, prodam, lahko tudi na ček. Ponudbe pod »TAKOJE«.

OSEBNI AVTO R 6 TL, dobro ohranjen, prodam. Ogljed mogoč vsak dan od 17. do 19. Zupanc, Migojnica 93.

NSU 1200 C, prodam. Ogljed mogoč v popoldanskem času, v Ulici Rista Savina 13, Zalec, tel. 710-771.

FIAT 125 PZ letnik 1972, prodam zelo ugodno. Ogljed mogoč vsak dan od 16. do 19. ure. Albin Vahtarič, Ljubljanska 31, nasproti samopostrežbe MERX II. nadstropje.

DIVAN z blazino, volnene vložke, dodatno peč, lestenec, 2 kostima, ženski plašč, prodam. Skale, Zagrad 103, Celje.

DNEVNO SOBO, prodam ugodno. Ljubljanska 27 — na terasi. Ogljed vsak dan od 9. do 16. ure.

KUHINJSKE elemente, dobro ohranjene, prodam. Dolžina 2 m. Franc Spolenak,

Nova vas 34, — 63230 —

Sentjur.

TRI KAVCE, dva fotelja in komodo, prodam. Franc Kekec, Goriška 4, (Lava) Celje. Ogljed vsak dan popoldne.

POHISTVO: omaro, kavč, mizico in dva fotelja, prodam. Smigoc, Nušičeva 9.

CRNO BELI TELEVIZOR »Ambasador«, prodam ugodno zaradi nakupa barvnega. Klepac, Nušičeva 9.

TV sprejemnik, znamke Iskra — Panorama, skoraj nov, prodam ugodno. Ludvik Slemenšek, Pečovnik 62 a, Celje.

KOMBINIRAN otroški voziček, prodam. Marija Hrznjak, Titov trg 7, Celje.

SPORTNI otroški voziček s sedežem za v avto, poceni prodam. Agica Potočnik, Zoisova 1, Celje.

POMIVALNI stroj »Kandia« nov ugodno prodam. Informacije na tel. 722097 od 16. ure dalje.

ELEKTROMOTOR 10 KM, nov gumi voz 15 col, dva še dobro ohranjena lesena voza, stiskalnico na slame 300 l, prodam. Jože Hrovat, Draškovo selo 5, 63240, Šmarje pri Jelšah.

STISKALNICO vijačno na vzmet in grozdnji mlin, prodam. Celje Partizanska 38.

SADNO STISKALNICO na slame, odlično ohranjeno 150 l ter manjši mlin šrotar, melje tudi storže, traktor 12 KM, odlično ohranjen, s koso in plugom, prikolico primerno za pasgvalije, prodam. Alojz Verdinek, Botričnica 24, Sentjur.

DVE SIVI OBLEKI, moško štev. 48, fantovsko št. 96, prodam. Obe sta malo rabljeni, prodajam jih zaradi tega, ker sta premahlni. Za informacije pošljite ponudbe na upravo lista pod oznako »JESEN 75«.

ZEMLJE 5707 m² v vinski kletjo in hišno številko, prodam skupaj ali po parcelah. Dostop z avtom. Ogljed vsak dan v Bovšah. Zglasite se pri Rudiju Prevorsku, Gradišče 3, Vojniki pri Celju.

V OKOLICI ZALCA prodam parcelo cca 7 arov, primerno za gradnjo. Ravni-na, sončna lega, elektrika, voda, cesta. Ponudbe na upravo lista pod »5500«.

KOSILNICO Irus 1,40 m, prodam ali zamenjam za govedo. Anton Sergan, Zg. Rečica 133, Laško.

KAVC in dva fotelja, prodam. Cafuta, Trubarjeva 2, Celje.

NOV, še nemontiran molzni stroj Alfa Laval in karamboliran traktor Fiat 350, prodam. Maks Štor, Celje, Košnica 3.

DVOREDNI pletilni stroj Regina — nov, novo usnjeno obleko za motoriste in malo rabljen pony expres, prodam ugodno. Mihael Bevc, Dolarjeva 6, Celje, tel. 212-93.

OSTRESJE za stavbo 8 x 9 m prodam. Ogljed popoldne. Godicelj, Laška vas 2/b — Štore.

FIAT KOMBI 850 letnik 72, prodam. Maček, pri šoli — Reka, Laško.

STANOVANJSKA ZADRUGA DOM, Gregorčičeva ulica 6, prodam po ugodni ceni poltovorni avto Fiat 620/B — letnik 1973. Informacije dnevno od 6. do 14. ure na upravi zadruga.

KUPIM

DOBRO OHRANJENO zasebno stanovanje, kompletno, s 3. ali 4. sobami, v prvem ali drugem nadstropju, oddaljeno od tovarn, v okolici Celja, kupim. Brečko, Mariborska 176.

STANOVANJA

OPREMLJENO SOBO v Celju, iščem. Cenjene ponudbe pod »REDNI PLACNIK«.

POSTENO mirno dekletišče opremljeno sobo v Celju ali bližnji okolici. Ponudbe prosim pod »HVALEŽ-NA«.

OPREMLJENO SOBO oddam solidni tovarišici. Ponudbe pod »DOGOVOR«.

SOBO v centru mesta, primerno za samsko osebo, zamenjam za sobo v daljni okolici Celja. Leopold Cvetko, Muzejski trg 8, Celje.

OPREMLJENO sobo oddam dekletom. Sotlar, Celje, Kovinarska 10.

SOBO v Celju, centru ali v okolici, iščem. Ivan Podpečan, Kolodvorska restavracija Celje.

DIPL. INŽ. gozdarstva išče sobo v Celju ali okolici zaradi zaposlitve. Ponudbe pod oznako »ZAGREB«.

DVA MIRNA fanta iščeta stanovanje — opremljeno sobo. Sait Ramovič, Opekarniška 1, Celje.

RAZNO

STARO KMEČKO HISO ali stari mlin z nekaj zemlje, v okolici Celja, kupim. Zglasite se v Celju, Vodnikovova 9, Mozenič.

PERUTNINARJI! V petek in soboto bo razprodaja pohancev od 1 do 2 kg, naravno vzrejenih, tudi jarkice lahko dobite, rjave z nesnostjo še v letošnjem letu. Vallnica Šmarjeta, Skofja vas.

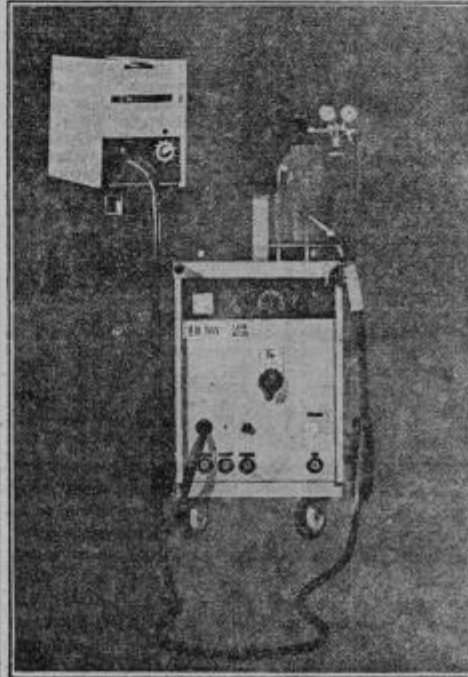
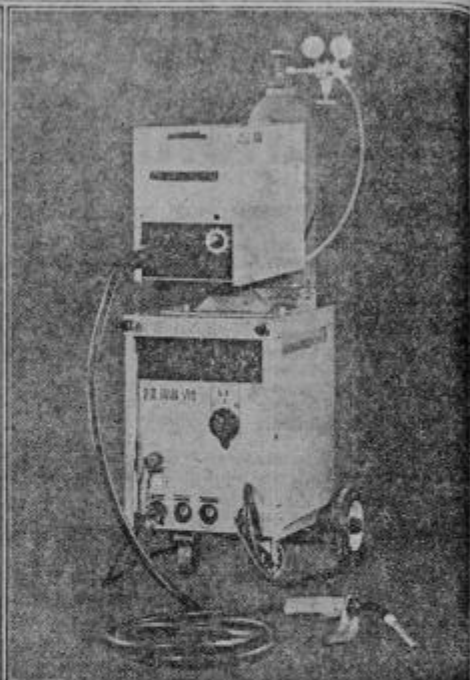
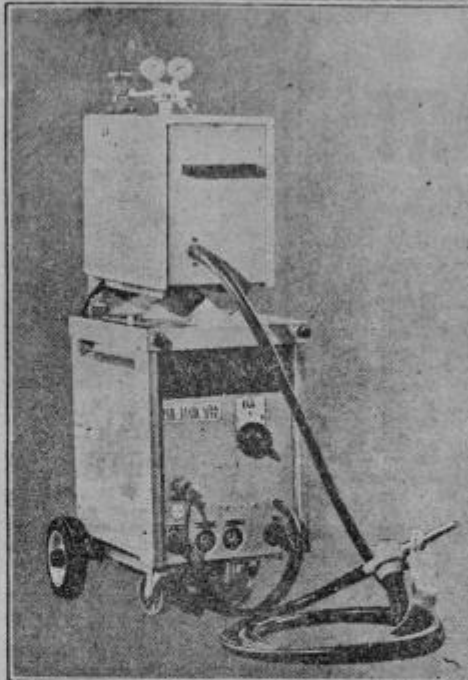
MLADA kmečka zakonca, ki imata veselje do življenja na deželi, iščem. Ostalo po dogovoru. Ponudbe pod »JESEN«.

ZAPOSILITEV

VAJENKO za strojno pletilstvo sprejme: Marija Jančič, Celje Partizanska 29.

VAJENKA za avto mehansko stroko sprejme: Andrej Prevornik, Avtomehanika — Sentjur 1.

A 10-275 naprava za polavtomatsko varjenje A 10-275 in A 10-400

A 10-275 uređaj za poluavtomatsko zavarivanje A 10-275 i A 10-400

je naprava za ekonomično polavtomatsko varjenje in je izpopolnjena, zato ima še večje zmogljivosti

Serijske naprave z oznako A 10 predstavljajo naprave za polavtomatsko varjenje v zaščitni atmosferi plina. Izpopolnjena naprava A 10-275 omogoča hitro in zanesljivo varjenje tankih in debelejših metalov z uporabo elektrode premera do 1,2 mm. A 10-275 omogoča visoko proizvodnost s širokim delovnim obsegom; je vsestransko uporabna naprava, stroški vzdrževanja so nizki ter je zato koristna investicija za vsako delavnico; zaradi posebne lahke pištole je pripravna in omogoča hitro delo ob minimalnem zagrevanju. Celotna naprava je na vozičku s štirimi kolesi.

VSESTRANSKO — PRIPRAVNO — EKONOMIČNO

Brodgradilište, tvornica dizel motorja i tvornica električnih strojeva i uređaja — Pula

P. P. ŠTEV. 208, TELEFON: CENTRALA (052) 24-322
TELEX: 25 252 YU ULJTES

ULJANIK

ESAB

VABIMO VAS, DA NAS OBIŠČETE NA JESENSKEM ZAGREBŠKEM VELESEJMU, KI BO OD 12. SEPTEMBRA DO 21. SEPTEMBRA 1975
RAZSTAVLJALI BOMO V HALI 40, RAZSTAVNI PROSTOR ŠTEVILKA 5

merx kava
izbrana za vas

DOMAČA KRONIKA

POROKE

CELJE

Poročila so je 8 parov, med njimi PAVEL LAMPRET, rudar, in FRANCISKA FERZAN, delavka, oboje iz Velenja.

LASKO

FRANV HLADIN, žaričec, Svetli dol in ZLATA ERMAN, delavka, Rečica; ALOJZ VOĐISEK, delavec, Olesče in MARIJA KUBNIK, delavka, Reka; IVAN ROMIH, dimnikar, Trobni dol in FRANCISKA HRIBERSEK, delavka, Debro; ANTON RETKO, miličnik, Celje in ZOFIJA KNET, miličnik, Radovljica.

SLOVENSKE KONJICE

ALOJZ ROZMAN, 27, Stranice in MARTA POBIRK, 18, Stenica; ANTON ROSER, 27, Velenje in GABRIJELA BESKOVNIK, 18, Hudiča; LEOPOLD POTOČNIK, 23, Poljane in SONJA HVALEC, 19, Loče; JANŽT MARGUC, 23, Draža vas in AVGUSTA KOS, 21, Sp. Zreče.

SENTJUR PRI CELJU

JOZE POLJANEC, 27, šofer, Visočje in JELKA HRIBAR, 21, natakarica, Kostričnica ter IVAN KOROŠEC, 37, avtoličar, in VERA KVAS, 27, uslužbenka, oboje iz Sentjurja.

ZALEC

ANTON KOPINA, 23, Velenje in MAJDA JELEN, 16, Kala ter DANJEL HERMAN, 29, Petrovče in EMILJA PEPPERKO, 18, Celje.

SMRTI

CELJE

IVAN FRANDOLOVIC, 58, Celje; JOZE FA SLIBAR, 76, Jesenice; JOZE STERNAD, 57, Sp. Gorše; FRANC JEREB, 77, Vojnik; ANTON FAJFAR, 44, Zaloze; MIRAN PEČAR, 62, Celje; FRANC SIPEK, 59, Debro; PAVLA KRANJC, 63, Pongrae; ANTON PLANKO, 69, Zegar; FRANC BEVC, 67, Velenje; MARIJA STANČAR, 76, Prešnja Loka; ZOFIJA ČOVNAR, 71, Loka pri Z. mostu; MARIJA MARGUC, 75, Kolačno; REDZEP HADŽIĆ, 34, Velenje; LJUDMILA KRISTAN, 73, Celje; RUDOLF OSTIR, 37, Krška vas; MARIJA BELAK, 44, Zadobrova; ALOJZI MESEL, 82, Zavrh; PETER HELAL, 79, Gorica pri Smartnem in JANEZ POTOČNIK, 74, Gornji grad.

LASKO

MARIJA SALAMON, 76, druž. upokojenka, Rečica; IVAN DEZELAK, 49, delavec, Lasko; KAROLINA BAROVIC, 89, upokojenka, Laško; JANEZ SEME, 67, kmet, Selo nad Laškim; MARIJA STRAZAR, 44, gospodinja, Brezno.

SLOVENSKE KONJICE

ANTON BANOVSEK, 70, Brezen in PAVLA OROZ, 60, Zeče.

SENTJUR PRI CELJU

JANEZ PERTINAC, 74, knecovalec, Podpeč.

ZALEC

ANTONIJA SILJH, 42, gospodinja, Sinsence; JOZE NOVAK, 65, kmet, Grče; IVAN ŽOHER, 67, upokojenec, Store; LAVRENCIJ LEDNIK, 71, upokojenec, Lipje in KARL DOSEDLA, 80, upokojenec, Liboje.

ROJSTVA

16 dečkov in 26 deklic

SLOVENSKE KONJICE

1 deček in 2 deklici

SENTJUR PRI CELJU

1 deček in 1 deklica

KINO

UNION:

do 14. septembra francoski barvni film URAR IZ SAINT PAULA.
od 15. do 17. septembra ameriški barvni film NAVARONSKI TOPOVI.

METROPOL:

do 14. septembra ameriški barvni film SINDBADOVO ZLATO POTOVANJE.
od 15. do 17. septembra francosko-italijanski barvni film ROP NA AZURNI OBALI.

DOM:

11. septembra še nemški barvni film ŽIVLJENJE V DVOJE.
od 12. do 15. septembra angleški barvni film HUDICEVI DVOJICI.
od 16. do 17. septembra ameriški barvni film NEKDANJI PRIJATELJ KID.

TV SPORED

NEDELJA

9.10 R. M. du Gard: THIBALTOVI — barvna nadasijevanka (Lj)
10.00 PROSLAVA OB OSVOBODITVI VOJVODINE — prenos iz Indije (Novi Sad)
11.00 OTROŠKA MATINEJ: V 80 dneh okrog sveta, Biseri morja, Otroški sbori (Lj)
12.25 POBOČILA (Lj)
12.30 MOZAIK (Lj)
12.35 KMETIJSKA ODDAJA — prenos s Prške gore (do 13.35) (Bg)
NEDELJSKO POPOLDNE:
Pisani svet, Vis-II del, barvna oddaja
15.00 Spodway na pešeni stezi, barvni prenos (do pribl. 17.00) JRT
17.35 MODA ZA VAS, barvna oddaja (Lj)
18.05 POROČILA (Lj)
18.10 III. SVETOVNI MIR — 5. del (Lj)
19.10 BARVNA RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.50 TEDENSKI GOSPODARSKI KOMENTAR (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 G. Mihic: ŽENSKE IZ DJAVOLJIH MERDEVIN (Lj)
20.45 9 LETI PROMIN — 1. del barvne oddaje (Lj)
21.15 JAZZ (Lj)
21.45 TV DNEVNIK (Lj)
22.00 ŠPORTNI PREGLED (do 22.35) (Sa)

PONEDELJEK

17.35 V Pečjak: SPET DOMA — serija Dreček in trije Marsovci (Lj)
17.50 OBZORNIK (Lj)
18.05 NA 7 STEZI — športna oddaja (Lj)
18.35 MOZAIK (Lj)
18.40 POKLICI V KOVINSKO PREDILOVALNI INDUSTRIJI, serija Pred izbiro poklica (Lj)
19.00 ODLOČAMO (Lj)
19.10 BARVNA RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.35 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.05 A. Mercero: PTICE
B. Saas: ZADNJI LIST — barvni TV dram (Lj)
21.10 KULTURNE DIAGONALE (Lj)
21.40 MOZAIK KRATKEGA FILMA: PLANINA RENEROSO (Lj)
22.05 TV DNEVNIK (Lj)

TOREK

18.10 BISERI MORJA, barvna serija (Lj)
18.35 IKEBANA: Svobodni viseči in vodoravni slog, barvna oddaja (Lj)
18.40 MOZAIK (Lj)
18.45 POMNIKI NOB V KOBARIDU (Lj)

19.10 BARVNA RISANKA (Lj)

19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 POGOVOR O STABILIZACIJI (Lj)
20.55 BARVNA PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.00 Ch. Bronte: JANE EYRE — barvna nadasijevanka (Lj)
21.50 TV DNEVNIK (Lj)

SREDA

18.05 MLADI ZA MLADE — oddaja TV Zagreb (Lj)
18.35 MOZAIK (Lj)
18.40 PO SLEDEH NAPREDKA (Lj)
19.10 BARVNA RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 LJUBEZEN NA SVEDSKI NACIN — barvni film (Lj)
21.55 GORENJE NOVOSTI, propagandna oddaja (Lj)
22.00 MINIATURE: Boško Petrović Convention 1. del barvne oddaje (Lj)
22.10 TV DNEVNIK (Lj)

ČETRTEK

18.20 NAPOLEON IN LJUBEZEN, barvna serija (Lj)
19.10 BARVNA RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 MRTVEK V TOLMUNU — serija 110 polica (Lj)
21.10 KAM IN KAKO NA ODDIH (Lj)
21.20 ČETRTEKOV RAZGLEDI: Ciper (Lj)
21.50 ROCK KONCERT: Steve Miller, barvna oddaja (Lj)
22.20 TV DNEVNIK (Lj)

PETEK

18.40 ROMANIKA IN BIZANC — barvna serija Umetnost na jugoslovanskih tleh (Lj)
19.10 BARVNA RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.50 TEDENSKI NOTRANJEPOLITICNI KOMENTAR (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 OBTOŽNICA — osvoevčni film (Lj)
21.40 625 (Lj)
22.00 TV DNEVNIK (Lj)

SOBOTA

19.10 BARVNA RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.50 TEDENSKI ZUNANJEPOLITICNI KOMENTAR (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.35 MODA ZA VAS, barvna oddaja (Lj)
20.45 BARVNA PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.50 KOJAK — serijski barvni film (Lj)

10% popust

za vse tipe TV sprejemnikov ISKRA

TEHNIKA, ELEKTRO, RADIO, VELEBLAGOVNICA

in PRODAJALNE v PREBOLDU in ŠOŠTANJU

8% popust

pri nakupu ZAMRZOVALNIH SKRINJ LTH

TEHNIKA, ELEKTRO, ŽELEZNINAR, VELEBLAGOVNICA

v Celju in PRODAJALNE v Žalcu, Preboldu in Šoštanju

POPUST VELJA DO 30. SEPTEMBRA

TEHNOMERCATOR
TOZD MALOPRODAJA

HOP, (N)IMAM JO!

Stopala je na relaciji Celje-Velenje. Ustavil sem, kajti starejšim ljudem in še to oblečenim v črno (morda žalujejo) je pač treba pomagati. Potem sva se peljala. Avto sem ustavil za avtobusom v Viški gori, ker je bil pač z nasprotni strani promet. Vzel sem fotoaparata in slikal. Ženo v črnem namreč! Pa glej zlomka, žena je pri tem zginita skozi zaprta vrata (tudi okna še ima moj fičak!) in ko sem dal naslednji dan film razviti, ni bilo na njem — nič!

Priznam, to storijo sem si izmislil sam, da bi se pre-

Tudi slikali smo jo. Nič ne vidite? Pa res nimate domišljije! Foto: Veritas

pričal, kako lahkoverni so še nekateri ljudje v današnjem času, ko pišemo leto 1975. Moja storija je pač nastala na podlagi vseh prejšnjih, ki so začele kot pijavke lesti v ljudi širom po Koroški pa Saleški dolini, Savinjski, Celju z okolico pa tja do šentjurskega konca. Ljudje so pripovedovali takšne stvari, da bi se samemu Hitchcocku naježili lasje (če bi jih imel!) ali pa bi enostavno prenehal snemati grozljivke, ker so njegove že posnete prave nedolžne zgodbe proti našim.

Kaj pravzaprav ni bilo? Največkrat naj bi se pri Hudi luknji iz smeri Velenje—Slovenj Gradec pojavila ob cesti stoječa v črno oblečena žena in ustavljala predvsem moške voznike. Potem je sedla na zadnji sedež in paberkovala o tem, kako bo tam, kjer bo letos veliko deževalo, prihodnje leto tekla

kri in tam, kjer je letos padalo veliko toče, bo grmelo od bomb. Potem je poprosila za cigareto in skrivnostno izginila. Zamislite si — iz drvečega avtomobila pri zaprtih vratih in oknih! Ja, izginila, kot izgine cigaretni dim.

Ogromno ljudi se je baje peljalo z njo in veliko število prijavnaj bi zapolnilo mape — predvsem — postaje milice v Velenju. Ko smo povprašali na celjski Upravi javne varnosti, če imajo resnično kaj konkretnih prijav, so nam zagotovili, da niti ene! Ko smo brskali dalje in iskali izvor te naprijetno spletene zgodbe, nismo prišli daleč, ker enostavno tudi nismo mogli. Vsakega, ki smo ga povprašali, kje je to zvedel, je rekel, da od nekoga, za katerega ne ve ime, mu pa je taisti zagotovil, da je vse res. Ljudi je zajela skorajda panika in o tej misteriozni črni ženi so govorili povsod, kamor si prišel. Vse delo so odrinili na stran in speljali storije. Vsak je vedel nekaj novega in vsak je po dobri človeški domišljiji nekaj dodal. In potem se je začela širiti vest, da so črno ženo že prijeli in da jo imajo zaprto. Tudi, da črna žena ni žena, ampak moški preoblečen v ženo so govorili. Seveda so dodali še veliko drugega, takšnega, da se ti upira, če poslušas, kaj šele, da bi napisal.

V redakciji pa smo kasneje razmišljali o tem primerčku, ki je zajel takšen obseg. Ali gre za človeka, ki je vrgel med množico neslano šalo in se zdaj smeji, kako jo je ta množica zgrabila in obglodala, kot da ima kaj drugega delati. Ali pa gre za premišljeno nastavljeno akcijo, da bi ugotavljali, kako ljudje hitro nekaj »zgrabijo« in kako hitro se da med ljudmi napraviti panika. Če gre za prvo, potem je to zelo, zelo neslano. Če pa gre za drugo, se pa je treba globlje zamisliti!

Radi se nasmejimo dobrim zadevam, saj navsezadnje nam je to v današnjem stehiniranem življenju potrebno. Ni pa prav, da nas sedamo takšnim plitkim zadevam. Sirjenje takšnih stvari bi morali v kati zatreti ali pa jih prijaviti in pomagati za to pooblaščenim, da jim pridejo do konca. Opuštimo takšne storije in mistiko!

TONE VRABL

SKOK ČEZ LUŽO (4)

AVTOMOBILI—HIŠE

Zapiski z enomesečnega potepanja po ZDA

Doktor Bill je zatem sedel za klavir. Pogled ga, pomislil, kako je vsestranski. Tip športnika, zdravnik in še klavir igra. Iz kupa dolgih valjev na polčki nad klavirjem je izbral enega ter ga namestil v odprtino nad tipkami. Z nogami je pritisnil na pedale in tipke so

dokler se ne naveličajo ali uvidijo, da jih zaradi določenih slabosti sosedje ne trpe. Nato sedejo za volan avtomobila hiše in hajd po širnih cestah. Po tujeje tedne, otroci običajno molijo noge skozi okna, žena kuha, mož pa nabira kilometre.

Preden zaključim s stanovanji še opis življenje v bloku. V bloku za lju di s srednjimi prejemki.

Stanovanja so praviloma zelo velika in strahovito draga, zato ni čudno, da imaš v mnogih blokih prazne prostore. Imaš velike stanovanjske hiše, kjer lahko stanovanje samo kupiš in druge, kjer ga dajejo samo za mesečno najemnino. Stanovanja kupujejo predvsem starejši zakonci, ki iščejo mir v prijetni soseski in imajo dovolj prihranjenega denarja. Stanovanje, ki ima nekaj čez 100 kvadratnih metrov in je na razpolago v Clevelandu tik ob jezeru stane tudi do 80.000 dolarjev. Najemniško stanovanje oziroma njegova cena pa je odvisna od več sestavin. Naj omenim samo to, da je stanovanje, ki ima razgled na jezero

Piše MILAN SENIČAR

začele poskakovati v ritmu vesele slovenske narodne pesmi. Medtem pa se je Bill držal z obema rokama za boke in se pozibaval. Trak s slovensko pesmijo se je odvijal, tipke so poskakovale, vsi pa smo peli. Tudi tisti, ki ne znajo slovensko. Ob robu traku je bilo namreč napisano besedilo v kratkih vrsticah in tako kot se je trak odvijal je ritmu sledil tekst.

Ko sem Billu povedal, da imajo tudi pri nas mnogi takšne hiše kot je njegova (seveda brez bazena), se mu je obraz najprej podaljšal, nato pa

Vsak blok svoje ograjeno dvorišče in seveda svoj bazen, vse skupaj pa tik ob jezeru

dražje od drugega za 80 dolarjev, najemnina pa je približno 450 dolarjev mesečno. Jasno je, da jih ni veliko, ki si lahko privoščijo tolikšen izdelek za stanovanje.

Podzemna garaža je ogromna, vrata pa odpreš iz avtomobila s pritiskom na električni odpiralec, ki ga imaš stalno v vozilu. Po kratkem hodniku prideš pred dva lifta izredne hitrosti, saj kljub številnim stanovalcem čakaš da dvigalo le nekaj sekund. Zaradi selitve pa smo nekoga dne le čakali nekaj minut. Ko smo hoteli po stopnicah nihče ni vedel kje so. Tudi Američani, ki stanujejo tu že več let ne. Dvigalo se v zadnjih treh letih ni nikdar pokvarilo!!! Skozi vhodna vrata lahko gredo le stanovalci, ki imajo ključ, vsi drugi pa pokličejo s telefonom številko stanovanja. V pritličju sta urejeni dve veliki dnevni sobi — sprejemnici — z globokimi fotelji, mizicami in zelenjem. Na voljo so vsem stanovalcem, prav tako kot ogromna dvorana v zadnjem nadstropju, name-

njena družabnim prireditvam. Tako lahko vsak stanovalec rezervira dvorano za »party«, najame natakarje in ima zabavo. Hodniki, s katerih prideš v stanovanje, nimajo oken, zaradi do skrajnosti izkoriščenega prostora. Stanovanja so velika, večinoma pa brez naših težkih omar, ker so v stenah vgrajeni »lookerji« za obleko in razno kramarjijo. Ob vsakem bloku je bazen, nekateri pa ga imajo na strehi. Koplje se malo ljudi, vendar ob vsakem času. Uve upokojenki sta radi plavali ob dveh zjutraj. Vsak blok ima tudi urejeno sprehajališče za pse, kamor jih stanovalci vodijo ob prvem mraku, saj bi bilo na ulici prenevarno. Bazen ima tudi skozi vse pletje stalnega »distilca«, običajno dijaka, ki pazi tudi na kopalce. Ko je nekoga dne starčka med kopianjem zadela kap, sta se od šestih drugih kopalcev na ležalnikih dvignila le dva in pogledala kaj se je zgodilo. Vse na razpolago, hkrati pa grozovita, nam nepojemljiva osamljenost. (se nadaljuje)

Pogled na »stanovanjsko sosesko« z Empire State Buildinga

razvedril: »Obiščem te,« je dejal, obraz pa se je zdaj podaljšal meni. Tako zdaj iščem dobrega prijatelja z veliko hišo, saj Bill gotovo ne bo prišel sam, v moji dnevni sobi pa je prostora za štiri odrasle in dva otroka. Če se stisnemo!

Razumljivo je, da imajo v Ameriki takšne hiše samo tisti, ki se iz srednjega razreda standarda pomikajo navzgor. Na drugi strani pa vidiš ogromna parkirišča dolgih avtomobilskih prikolic v katerih so tisoči naši svoj dom. Mnogi Amerikanci vozijo svojo hišo iz kraja v kraj. Mnogo manj so navezani na določeno mesto kot Evropejci. Selijo se iz države v državo, iz mesta v mesto. Ostanajo

Med ogromnimi nebotičniki tudi takšen »dvorec« s stolpičema

SLOVENIJA

AVTO

Obiščite nas na sejmu obrti, ki bo v Celju od 19. do 28. sept. Za to priložnost smo pripravili izredne sejemske popuste.

NOVI
tednik 36

NOVI TEDIK - Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje Laško Slovenske Konjice, Šentjur, Smarje pri Jelšah in Zalec - Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predaj 161; Naročnina in oglasi: Trg v kongresa 10 - Glavni in odgovorni urednik: Bojan Volk, tehnični urednik: Drago Medved - Redakcija: Milan Božič, Jure Krašovec, Mateja Podjed, Milan Seničar, Damjana Stamejčič, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Janez Vedenik, Tone Vrabl - Izhaja vsak četrtek - Izdaja ga OGP »Delo« Ljubljana - Rokopisov ne vračamo - Cena posamezne številke 2 din - Celoletna naročnina 75 din polletna 37 din - Tekoči račun 50102-601-20012 OGP »DELO« Ljubljana - Letno uredništvo 22-369 in 23-105, mali oglasi in naročnina 22-800.